

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a patra)

29 aprilie 2015*

„Răspundere extracontractuală — Examinarea de către Ombudsman a unei plângeri referitoare la gestionarea unei liste de candidați eligibili din cadrul unui concurs general — Competențe în materie de anchetă — Obligație de diligență — Pierderea unei șanse — Prejudiciu moral”

În cauza T-217/11,

Claire Staelen, cu domiciliul în Bridel (Luxemburg), reprezentată inițial de L. Levi, de M. Vandebussche și de A. Blot, ulterior de F. Wies și de A. Hertzog și în final de V. Olona, avocați,

reclamantă,

împotriva

Ombudsmanului, reprezentat de G. Grill, în calitate de agent, asistat de D. Waelbroeck și de A. Duron, avocați,

pârât,

având ca obiect o acțiune prin care se solicită repararea prejudiciului pe care reclamanta pretinde că l-a suferit ca urmare a examinării de către Ombudsmanul European a plângerii sale privind gestionarea defectuoasă a listei de candidați eligibili rezultate în urma concursului general EUR/A/151/98, pe care era inclusă în calitate de candidat care a reușit la concurs,

TRIBUNALUL (Camera a patra),

compus din domnul M. Prek, președinte, doamna I. Labucka și domnul V. Kreuzschitz (raportor), judecători,

grefier: doamna C. Kristensen, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 9 aprilie 2014,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: franceza.

Hotărâre

Istoricul cauzei

I – Cu privire la situația de fapt anterioară plângerii adresate Ombudsmanului

- 1 La 2 martie 1999, în *Journal officiel des Communautés européennes* (JO C 60 A, p. 10) a fost publicat un anunț de concurs având ca obiect în special organizarea unui concurs general pe baza susținerii unor probe pentru constituirea unei liste de candidați eligibili în vederea recrutării de administratori de limbă franceză (EUR/A/151/98) (denumit în continuare „concursul EUR/A/151/98”). Concursul menționat a fost organizat de Parlament și de Consiliul Uniunii Europene. Reclamanta s-a înscris la acest concurs.
- 2 Reclamanta, doamna Staelen, a fost angajată la Parlamentul European la 11 noiembrie 1999 în calitate de agent auxiliar de categoria A până la 27 noiembrie 2000. De la această din urmă dată, ea a obținut un contract de agent temporar și a fost încadrată în gradul A 7, treapta 3, iar apoi în același grad, treapta 4. Contractul său cu Parlamentul a încetat la 26 noiembrie 2003. De la această din urmă dată, ea este șomeră.
- 3 La 8 și la 9 iunie 2000, reclamanta a participat la probele scrise ale concursului EUR/A/151/98.
- 4 La 26 octombrie 2000, președintele comisiei de evaluare din cadrul concursului EUR/A/151/98 a informat-o pe reclamantă că, întrucât obținuse numai 17 puncte la proba scrisă, în condițiile în care minimul necesar era de 20 de puncte, nu avea să fie admisă la probele ulterioare ale concursului respectiv. La 12 ianuarie 2001 a fost întocmită lista de candidați eligibili pentru acest concurs.
- 5 La 30 ianuarie 2001, după respingerea reclamației formulate, reclamanta a introdus o acțiune la Tribunal împotriva deciziei din 26 octombrie 2000.
- 6 La 5 martie 2003, Tribunalul a anulat decizia comisiei de evaluare din cadrul concursului EUR/A/151/98 din 26 octombrie 2000 prin care se refuza admiterea reclamantei la probele ulterioare probei scrise (Hotărârea din 5 martie 2003, Staelen/Parlamentul, T-24/01, RecFP, EUT:2003:52).
- 7 La 22 martie 2004, în executarea Hotărârii Staelen/Parlamentul, punctul 6 de mai sus (EUT:2003:52), Parlamentul a organizat probe orale la care reclamanta a participat ca unic candidat.
- 8 La 22 iulie 2004, reclamanta a introdus o reclamație prin care solicita să i se comunice rezultatele participării la concursul EUR/A/151/98.
- 9 La 18 august 2004, Parlamentul a informat-o pe reclamantă că numele acesteia nu a fost înscris pe lista de candidați eligibili pentru motivul că numărul total de puncte pe care le obținuse era mai mic decât numărul de puncte obținut de candidatul aflat pe ultimul loc pe lista de candidați eligibili.
- 10 La 19 ianuarie 2005, după respingerea reclamației, reclamanta a introdus la Tribunal o acțiune în anulare și în despăgubire împotriva deciziei din 18 august 2004.
- 11 La 19 mai 2005, Parlamentul a informat-o pe reclamantă că a decis să îi înscrie numele pe lista candidaților eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98 și că lista respectivă era valabilă până la 1 iunie 2007.

- 12 Prin Ordonanța din 18 octombrie 2006, Staelen/Parlamentul (T-32/05, EU:T:2006:328), Tribunalul a hotărât că nu mai era necesar să se pronunțe asupra acțiunii în anulare introduse la 19 ianuarie 2005 și a respins acțiunea în despăgubire.
- 13 Neprimind oferte de muncă, reclamanta a scris mai multor instituții ale Uniunii Europene, în special Parlamentului și Comitetului Economic și Social European, în scopul de a găsi un loc de muncă. Toate aceste cereri au fost respinse.

II – *Cu privire la plângerea adresată Ombudsmanului*

- 14 La 14 noiembrie 2006, reclamanta a introdus o plângere adresată Ombudsmanului privind administrarea defectuoasă de către Parlament a gestionării listei de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98 (denumită în continuare „plângerea”).
- 15 La 30 ianuarie 2007, Ombudsmanul a informat-o pe reclamantă că plângerea ei avea să fie examinată și că a solicitat Parlamentului să prezinte un aviz cu privire la gestionarea dosarului reclamantei ca urmare a includerii numelui acesteia pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98, pe de o parte și, pe de altă parte, cererea reclamantei de a fi tratată în mod echitabil în ceea ce privește ocuparea posturilor vacante din cadrul instituțiilor Uniunii.
- 16 La 20 martie 2007, Parlamentul a transmis Ombudsmanului avizul solicitat.
- 17 La 3 mai 2007, Ombudsmanul a informat Parlamentul că aprecia că este necesar să examineze printre altele dosarele acestuia, în scopul de a clarifica dacă și în ce mod celelalte instituții ale Uniunii au fost informate în legătură cu decizia Parlamentului de a înscrie numele reclamantei pe lista candidaților eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98.
- 18 La 11 mai 2007, reclamanta a prezentat Ombudsmanului propriile observații cu privire la avizul Parlamentului în legătură cu plângerea.
- 19 La 15 mai 2007, reclamanta a solicitat Parlamentului prelungirea validității listei de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98. O copie a acestei cereri a fost transmisă Ombudsmanului în aceeași zi. La aceeași dată, serviciile Ombudsmanului au procedat la o consultare a dosarelor Parlamentului. Aceste dosare cuprindeau opt documente confidențiale.
- 20 La 16 mai 2007, Ombudsmanul a întocmit un „raport privind consultarea dosarelor de către Ombudsmanul European” (denumit în continuare „raportul de consultare”). În raportul menționat se preciza că reprezentanții Ombudsmanului au obținut copiile a opt documente confidențiale, dintre care unul era caracterizat în modul următor: „Document denumit de «pooling», difuzat de Oficiul European pentru Selecția Personalului [EPSO], în care se precizează numărul de candidați rămași pe listele de candidați eligibili din cadrul tuturor concursurilor organizate de diversele instituții ale [Uniunii]”.
- 21 La 24 mai 2007, Ombudsmanul a comunicat reclamantei și Parlamentului raportul de consultare.
- 22 Prin scrisoarea din 24 mai 2007, a cărei copie a fost transmisă în aceeași zi reclamantei, Ombudsmanul a propus Parlamentului să prelungească validitatea listei de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98 pentru a facilita posibilitatea unei soluționări amiabile în cazul în care s-ar decide în sensul unei administrări defectuoase. La 31 mai 2007, Parlamentul l-a informat pe Ombudsman că a prelungit validitatea listei respective până la 31 august 2007. La 6 iunie 2007, reclamanta a fost informată în legătură cu faptul că secretarul general al Parlamentului a solicitat să fie inițiată

procedura de prelungire a validității acestei liste până la 31 august 2007. La 17 iulie 2007, Parlamentul a informat-o pe reclamantă în legătură cu faptul că a decis să prelungească validitatea aceleiași liste până la 31 august 2007.

- 23 La 28 august 2007, reclamanta a adresat Ombudsmanului un e-mail în care arăta că validitatea listei de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98 pe care era înscris numele acesteia a fost prelungită cu numai trei luni, în condițiile în care durata de validitate a respectivei liste de candidați eligibili pentru candidații admiși la concurs inițial ar fi fost mai lungă. Printr-un e-mail din 29 august 2007, Ombudsmanul a răspuns la e-mailul reclamantei.
- 24 La 15 octombrie 2007, Parlamentul a precizat reclamantei că, dacă aceasta dorea, dosarul său de candidatură urma să fie păstrat o perioadă de doi ani și jumătate după expirarea validității listei de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98. La 19 octombrie 2007, reclamanta a răspuns că împrejurarea că validitatea listei respective a fost prelungită cu numai trei luni confirma faptul că ea făcea obiectul unei discriminări.
- 25 La 22 octombrie 2007, Ombudsmanul a transmis reclamantei decizia luată ca urmare a plângerii (denumită în continuare „decizia din 22 octombrie 2007”). În această decizie, Ombudsmanul a ajuns la concluzia inexistenței unei administrări defectuoase din partea Parlamentului. În susținerea acestei concluzii, acesta a arătat în special că consultarea dosarelor Parlamentului efectuată la 15 mai 2007 a permis să se demonstreze că, din luna mai 2005, Parlamentul a recrutat numai administratori de limbă franceză specializați în anumite domenii. Ombudsmanul a mai arătat că respectiva consultare a evidențiat punerea candidaturii reclamantei la dispoziția tuturor direcțiilor generale (DG) ale Parlamentului (a se vedea punctul 2.4 din decizia menționată). În continuare, acesta a precizat următoarele: „consultarea [a confirmat] ceea ce Parlamentul precizase deja în avizul său, și anume că lista de candidați eligibili [din cadrul concursului EUR/A/151/98] care specifica disponibilitatea [reclamantei] a fost pusă la dispoziția altor instituții [ale Uniunii]” și că „[c]onsultarea a confirmat de asemenea faptul că CV-ul acesteia a fost trimis serviciului care solicita informații în privința sa, și anume Consiliului” (a se vedea punctul 2.5 din această decizie). În sfârșit, în ceea ce privește prelungirea validității listei respective, acesta a observat că era vorba despre un element care ține de puterea discreționară a administrației competente și a felicitat Parlamentul pentru că s-a declarat dispus să prelungească validitatea acestei liste (a se vedea punctul 2.6 din aceeași decizie).

III – *Cu privire la ancheta din proprie inițiativă a Ombudsmanului*

- 26 Ca urmare a deciziei din 22 octombrie 2007, reclamanta a adresat Ombudsmanului mai multe scrisori în care a invocat erori săvârșite de acesta în legătură cu încheierea anchetei sale privind lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98 și cu lipsa publicării oficiale și a difuzării interinstituționale a acestei liste (a se vedea în special scrisorile din 24 ianuarie, din 14 iulie și din 1 august 2008). Reclamanta a solicitat Ombudsmanului să redeschidă ancheta pe această bază. În răspunsurile sale din 1 și din 21 iulie, precum și din 1 octombrie 2008, Ombudsmanul a confirmat concluziile la care a ajuns în decizia din 22 octombrie 2007. Prin scrisoarea din 8 octombrie 2008, reclamanta a pus capăt acestui schimb de corespondență, interzicând Ombudsmanului să îi mai scrie, fie și o singură dată.
- 27 La 5 noiembrie 2009, doamna P., membru al Parlamentului, a contactat Ombudsmanul, la solicitarea reclamantei, pentru a-i solicita să reexamineze decizia din 22 octombrie 2007. Doamna P. a trimis Ombudsmanului o scrisoare de atenționare la 4 martie 2010.
- 28 La 10 martie 2010, Ombudsmanul a răspuns la scrisorile doamnei P., scuzându-se pentru răspunsul tardiv și confirmând concluzia potrivit căreia nu a existat administrare defectuoasă din partea Parlamentului la examinarea plângerii. În special, acesta a reafirmat că consultarea efectuată a confirmat că lista de candidați eligibili în cauză a fost pusă la dispoziția altor instituții ale Uniunii și

că decizia unei autorități împuternicite să facă numiri (denumită în continuare „AIPN”) referitoare la data de expirare a validității unei liste de candidați eligibili ține de puterea discreționară a acestei autorități.

- 29 La 14 aprilie 2010, doamna P. a contactat Ombudsmanul, solicitându-i să îi comunice observații privind conținutul unei scrisori din 17 martie 2010, a cărei copie o anexa, scrisoare pe care o adresase Ombudsmanului domnul W., un funcționar pensionar din cadrul Parlamentului și fost coleg al reclamantei. Scrisoarea respectivă cuprindea chestionări cu privire la ancheta Ombudsmanului, precum și diferite acuzații la adresa acestuia.
- 30 Într-o scrisoare din 1 iunie 2010, doamna P. a acuzat Ombudsmanul că a săvârșit anumite greșeli printre care în special aceea de a fi denaturat situația de fapt afirmând că lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98 pe care era înscris numele reclamantei a fost pusă la dispoziția altor instituții. Ea mai sublinia că reclamanta a suferit un prejudiciu grav ca urmare a comportamentului Ombudsmanului și că, prin urmare, se aștepta ca acesta să îi facă propuneri concrete în vederea reparării acestui prejudiciu.
- 31 La 11 iunie 2010, Ombudsmanul a răspuns la scrisoarea doamnei P., scuzându-se pentru răspunsul tardiv și arătând că conținutul corespondenței din 14 aprilie și din 1 iunie 2010 urma să facă în scurt timp obiectul unei examinări minuțioase, că respectivul caz a fost încredințat altui administrator și că o va ține la curent cu privire la concluziile acestei examinări cel târziu la sfârșitul lunii iunie 2010.
- 32 La 29 iunie 2010, Ombudsmanul a informat-o pe doamna P. în legătură cu concluziile examinării corespondenței acesteia din 14 aprilie și din 1 iunie 2010. În primul rând, el a recunoscut că prima teză a punctului 2.5 din decizia sa cuprindea o eroare în sensul că se preciza că „Parlamentul a precizat deja în avizul său” că lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98 pe care era înscris numele reclamantei a fost pusă la dispoziția altor instituții ale Uniunii. Acesta a prezentat scuze în această privință reclamantei, precum și doamnei P. În al doilea rând, Ombudsmanul a explicat că concluzia sa privind comunicarea listei în care se menționa disponibilitatea reclamantei celorlalte instituții ale Uniunii se întemeia pe un document denumit de „pooling”. Acesta și-a exprimat regretul de a nu fi subliniat îndeajuns acest aspect în prealabil. În plus, a admis că acest document nu preciza la ce dată Parlamentul a transmis informațiile în cauză către EPSO și către celelalte instituții, în pofida faptului că cronologia faptelor era esențială din perspectiva expirării validității acestei liste de candidați eligibili la 1 iunie 2007. El a arătat că, prin urmare, a decis să deschidă o anchetă din proprie inițiativă pentru a verifica dacă a existat un caz de administrare defectuoasă din partea Parlamentului.
- 33 Printr-o scrisoare din aceeași zi, Ombudsmanul a informat Parlamentul cu privire la eroarea de la punctul 2.5 din decizia din 22 octombrie 2007, la rectificarea acesteia și la decizia sa de a deschide o anchetă din proprie inițiativă în scopul de a verifica dacă a existat un caz de administrare defectuoasă din partea Parlamentului la aprecierea situației reclamantei. În acest context, el a solicitat Parlamentului să îi furnizeze un aviz și informații suplimentare cu privire la mai multe aspecte. Astfel, el a solicitat Parlamentului să precizeze prin intermediul cărui procedeu a informat EPSO, Consiliul, precum și celelalte instituții și organe ale Uniunii cu privire la faptul că numele reclamantei a fost înscris pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98, să explice motivul pentru care nu a furnizat niciun răspuns la solicitarea reclamantei din 15 mai 2007 de a se prelungi validitatea listei respective, să precizeze dacă a consultat Consiliul înainte de a decide dacă era necesar să prelungească validitatea acestei liste și, în caz contrar, să arate din ce motiv, precum și să se exprime în legătură cu faptul că numele reclamantei a fost înscris pe aceeași listă doar doi ani și trei luni, în timp ce numele celorlalți candidați au fost înscrise aproape șase ani și jumătate.
- 34 La 5 iulie 2010, Ombudsmanul s-a întâlnit cu doamna P. La această întâlnire, doamna P. i-a remis un exemplar din scrisoarea pe care domnul W. i-o trimisese la 30 iunie 2010 și în care acesta menționa că reclamanta și-a pierdut orice încredere în capacitatea Ombudsmanului de a desfășura o procedură

obiectivă și că, în aceste condiții, se impunea ca acesta să pună capăt imediat anchetei. În aceeași zi a avut loc o reuniune între administratorul din serviciul Ombudsmanului care se ocupa de dosar și domnul W, în cadrul căreia acesta din urmă a confirmat că reclamanta suspecta existența unei coluziuni între Ombudsman și Parlament.

- 35 La 12 iulie 2010, domnul W. a informat Ombudsmanul că reclamanta se opunea unei noi anchete din cauza suspiciunilor de coluziune între acesta și Parlament. A fost furnizată Ombudsmanului copia unui document care conținea observațiile detaliate ale reclamantei cu privire la o nouă anchetă. În documentul menționat, reclamanta a arătat că eventualul său consimțământ la efectuarea anchetei depindea de răspunsul dat de Ombudsman la suspiciunile sale.
- 36 Prin scrisoarea din 19 iulie 2010 adresată domnului W., Ombudsmanul a răspuns la întrebările adresate în documentul care conținea observațiile detaliate ale reclamantei cu privire la o nouă anchetă. Acesta l-a asigurat că nu exista nicio coluziune și a declarat că ar primi cu satisfacție acordul reclamantei privind continuarea anchetei din proprie inițiativă.
- 37 La 26 iulie 2010, domnul W. a răspuns că el însuși și reclamanta repetă și extind acuzațiile formulate anterior. El a precizat că reclamanta își menține obiecțiile la adresa noii anchete a Ombudsmanului.
- 38 La 8 septembrie 2010, Ombudsmanul a răspuns la scrisoarea domnului W. din 26 iulie 2010 arătând în special că nu era util să răspundă la fiecare dintre argumentele expuse de domnul W. și de reclamantă, având în vedere că aceștia păreau a fi hotărâți să își expună obiecțiile altor organe.
- 39 La 15 noiembrie 2010, Parlamentul a emis un aviz ca răspuns la întrebările pe care i le adresase Ombudsmanul în scrisoarea din 29 iunie 2010. În avizul său, acesta a arătat că, în conformitate cu politica aplicabilă în materie, toate datele referitoare la reclamantă au fost distruse la doi ani și jumătate de la expirarea validității listei de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98, mai precis în martie 2010. Prin urmare, acesta nu era în măsură să își documenteze răspunsurile, astfel cum ar proceda în mod normal, și trebuia să se bazeze pe memoria funcționarilor care la vremea respectivă s-au ocupat de acest caz. Răspunzând la întrebările Ombudsmanului, acesta a confirmat în special că EPSO, Consiliul și celelalte instituții și organe ale Uniunii au fost informate, în timp util, în legătură cu faptul că numele reclamantei a fost înscris pe lista respectivă, că Consiliul a fost consultat înainte de prelungirea validității acestei liste și că instituțiile potențial interesate au avut la dispoziție un termen mai lung pentru a o contacta pe reclamantă în raport cu cel pe care l-au avut la dispoziție pentru ceilalți candidați înscrși pe aceeași listă.
- 40 La 22 noiembrie 2010, Ombudsmanul a adresat Parlamentului noi întrebări și a informat-o în legătură cu aceasta pe doamna P. printr-o scrisoare din aceeași zi, o copie a acesteia fiind transmisă reclamantei. În această scrisoare, el a mai arătat că, în cazul în care reclamanta își menținea opoziția la ancheta sa din proprie inițiativă, urma să își limiteze analiza la informațiile aflate deja la dispoziția sa, precum și la cele pe care Parlamentul mai urma să i le furnizeze.
- 41 În răspunsul dat la 24 ianuarie 2011 la noile întrebări ale Ombudsmanului, Parlamentul a afirmat că dosarul reclamantei a fost distrus în întregime și că, prin urmare, nu mai era în posesia scrisorilor sau a mesajelor electronice prin care informase celelalte instituții și organe ale Uniunii în legătură cu faptul că numele reclamantei a fost înscris pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98.
- 42 La 31 martie 2011, Ombudsmanul a emis decizia prin care se finaliza ancheta din proprie inițiativă (denumită în continuare „decizia din 31 martie 2011”). În această decizie, el a ajuns la concluzia inexistenței unui caz de administrare defectuoasă din partea Parlamentului în ceea ce privește examinarea scrisorii reclamantei din 15 mai 2007 și în ceea ce privește durata înscrierii numelui

reclamantei pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98. El a ajuns totodată la concluzia că nu era necesară continuarea anchetelor în curs, ținând seama de opoziția reclamantei la acestea și de lipsa unui interes public major în cauză.

Procedura și concluziile părților

- 43 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 20 aprilie 2011, reclamanta a introdus prezenta acțiune în despăgubire.
- 44 Reclamanta solicită Tribunalului:
- obligarea Ombudsmanului să îi plătească suma de 559 382,13 euro cu titlu de reparare a prejudiciului material pentru trecut, precum și a dobânzilor de întârziere calculate la cursul Băncii Centrale Europene, majorate cu două puncte;
 - obligarea Ombudsmanului la plata către casa de pensii comunitară a contribuțiilor de pensie în favoarea sa care corespund salariilor de bază calculate pentru perioada iunie 2005-aprilie 2011, și anume pe baza unui quantum total de 482 225,97 euro;
 - obligarea Ombudsmanului să îi plătească lunar, din luna mai 2011 până în luna martie 2026, sumele nete care corespund salariilor fixate pentru funcționarii din grupa AD începând cu gradul AD 9 treapta 2, al doilea an, ținând seama de o carieră normală a unui funcționar cu același grad, la care se adaugă contribuțiile corespunzătoare pentru casa de pensii în favoarea sa, precum și contribuțiile pentru casa de asigurări de sănătate;
 - obligarea Ombudsmanului să îi plătească suma de 50 000 de euro cu titlu de reparare a prejudiciului moral suferit;
 - obligarea Ombudsmanului la plata cheltuielilor de judecată.
- 45 Ombudsmanul solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii;
 - obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.
- 46 În replică, reclamanta a solicitat Tribunalului, cu titlu de măsuri de organizare a procedurii și de cercetare judecătorească, să dispună
- comunicarea de către Ombudsman a documentelor incluse în dosarul de consultare, precum și în corespondența din 24 mai și din 31 mai 2007 referitoare la prelungirea validității listei de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98 pe care a fost înscris numele său;
 - citarea domnului Diamandouros, Ombudsman European la momentul depunerii cererii introductive;
 - audierea doamnelor A. și B., din cadrul serviciilor Ombudsmanului, precum și a domnului C., a doamnei P., a doamnei H. și a domnului S., din cadrul serviciilor Parlamentului, în vederea clarificării conținutului dosarelor prezentate de agenții Parlamentului reprezentanților Ombudsmanului în cadrul consultării efectuate la 15 mai 2007.

- 47 Prin scrisoarea din 25 aprilie 2012, reclamanta a solicitat Tribunalului permisiunea de a depune în prezenta cauză documente obținute în cadrul cauzei F-9/12, Staelen/Parlamentul, aflată pe rolul Tribunalului Funcției Publice, cu titlu de noi propuneri de probe. Această cerere a fost admisă prin Decizia președintelui Camerei întâi a Tribunalului din 23 mai 2012. Prin decizia acestuia din 19 iunie 2012, documentele vizate în această cerere și scrisoarea din 6 iunie 2012 remisă odată cu acestea au fost depuse la dosar, cu excepția memoriului în apărare al Parlamentului în cauza F-9/12.
- 48 La 23 octombrie 2012, reclamanta a solicitat Tribunalului să invite Parlamentul și Ombudsmanul să comunice două e-mailuri referitoare la retransmiterea către Parlament a copiilor anumitor documente aflate în posesia Ombudsmanului de la momentul consultării efectuate de acesta în luna mai 2007. Ca răspuns la această cerere, Ombudsmanul a depus cele două e-mailuri în discuție la grefa Tribunalului. Prin decizia președintelui Camerei întâi din 21 noiembrie 2012, aceste e-mailuri au fost depuse la dosar.
- 49 Prin scrisoarea din 19 decembrie 2012, reclamanta a depus la grefa Tribunalului noi propuneri de probe și a formulat o cerere privind adoptarea unor măsuri de organizare a procedurii referindu-se la evoluții recente în cauza F-9/12. Prin Decizia președintelui Camerei întâi din 24 ianuarie 2013, scrisoarea respectivă, precum și anexele la aceasta au fost depuse la dosar.
- 50 La 11 iulie 2013, Tribunalul Funcției Publice a pronunțat hotărârea în cauza F-9/12, în care a obligat Parlamentul, pe de o parte, la rambursarea unui prejudiciu material evaluat *ex aequo et bono* la 10 000 de euro ca urmare a pierderii de către reclamantă a beneficiului înscrierii sale pe lista de candidați eligibili din cauza comportamentului Parlamentului și, pe de altă parte, la repararea prejudiciului moral suferit de reclamantă, stabilit *ex aequo et bono* la 5 000 de euro (Hotărârea din 11 iulie 2013, CC/Parlamentul, F-9/12, RepFP, EU:F:2013:116, punctele 124 și 128).
- 51 Întrucât compunerea camerelor Tribunalului a fost modificată prin Decizia din 17 septembrie 2013 (JO C 313, p. 2), judecătorul raportor a fost repartizat la Camera a patra, căreia i-a fost atribuită, în consecință, prezenta cauză.
- 52 La 28 august 2013, reclamanta a declarat recurs împotriva Hotărârii CC/Parlamentul, punctul 50 de mai sus (EU:F:2013:116) (a se vedea cauza T-457/13 P).
- 53 La 6 noiembrie 2013, reclamanta a solicitat cu titlu de măsuri de cercetare judecătorească să se dispună citarea doamnei O'Reilly, care i-a succedat domnului Diamandouros în postul de Ombudsman European, pentru motivul că era important să afle poziția acesteia cu privire la greșelile săvârșite de predecesorul său și la măsura în care și le însușește sau le critică.
- 54 Pe baza raportului judecătorului raportor, Tribunalul (Camera a patra) a decis să solicite părților să răspundă la anumite întrebări scrise și a decis deschiderea procedurii orale. Părțile au răspuns la respectivele întrebări scrise în termenul acordat. În plus, în ședința din 9 aprilie 2014 au fost ascultate pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările orale adresate de către Tribunal.

În drept

I – *Cu privire la admisibilitate*

- 55 Cu titlu introductiv, Tribunalul amintește că este competent, conform articolului 268 și articolului 340 al doilea paragraf TFUE, pentru a judeca o acțiune în despăgubire îndreptată împotriva Ombudsmanului (Hotărârea din 23 martie 2004, Ombudsmanul/Lamberts, C-234/02 P, Rec.,

EU:C:2004:174, Hotărârea din 10 aprilie 2002, Lamberts/Ombudsmanul, T-209/00, Rec., EU:T:2002:94, punctul 52, și Hotărârea din 24 septembrie 2008, M/Ombudsmanul, T-412/05, EU:T:2008:397, punctul 39).

- 56 Ombudsmanul exprimă însă îndoieli în ceea ce privește interesul reclamantei de a exercita acțiunea, având în vedere că, în prezenta acțiune, aceasta critică întinderea insuficientă a anchetei din proprie inițiativă a Ombudsmanului în condițiile în care ea se opusese cu vehemență acestei anchete. În plus, Ombudsmanul arată că nicio decizie definitivă nu a fost luată în ceea ce privește problema de a ști când și în ce mod a adus Parlamentul la cunoștința celorlalte instituții, organe și organisme faptul că numele reclamantei a fost adăugat pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98. Ombudsmanul apreciază că mai poate încă redeschide ancheta în această privință. În consecință, prezenta acțiune i se pare a fi prematură.
- 57 Reclamanta consideră că are interesul de a exercita acțiunea ținând seama de finalizarea celor două anchete întreprinse de Ombudsman cu decizii prin care s-a constatat inexistența unui caz de administrare defectuoasă din partea Parlamentului.
- 58 Tribunalul apreciază că faptul că reclamanta s-a opus anchetei din proprie inițiativă a Ombudsmanului nu permite să se pună la îndoială, în speță, interesul acesteia de a exercita acțiunea. Chiar dacă ancheta respectivă a fost întreprinsă fără acordul și sprijinul reclamantei, aceasta are un interes de a exercita acțiunea în repararea prejudiciului pe care l-ar fi suferit ca urmare a anchetei sau în cadrul acesteia, chestiunea comportamentului reclamantei în privința aceleiași anchete neputând, în speță, să aibă incidență asupra acțiunii în ceea ce privește admisibilitatea.
- 59 Pe de altă parte, trebuie amintit că acțiunea în despăgubire a fost instituită prin Tratatul FUE ca o cale de atac autonomă, având o funcție specială în cadrul sistemului căilor de atac și fiind subordonată unor condiții de exercitare concepute în vederea obiectului său specific (Hotărârea din 28 aprilie 1971, Lütticke/Comisia, 4/69, Rec., EU:C:1971:40, punctul 6, și Ordonanța din 21 iunie 1993, Van Parijs și alții/Consiliul și Comisia, C-257/93, Rec., EU:C:1993:249, punctul 14). În timp ce acțiunea în anulare și acțiunea în constatarea abținerii de a acționa urmăresc sancționarea nelegalității unui act obligatoriu din punct de vedere juridic sau lipsa unui astfel de act, acțiunea în despăgubire are ca obiect cererea de reparare a unui prejudiciu ce rezultă dintr-un act, indiferent dacă este sau nu este obligatoriu din punct de vedere juridic, sau dintr-un comportament, imputabil unei instituții sau unui organ comunitar (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 iulie 1985, CMC și alții/Comisia, 118/83, Rec., EU:C:1985:308, punctele 29-31, Hotărârea din 15 septembrie 1994, KYDEP/Consiliul și Comisia, C-146/91, Rec., EU:C:1994:329, punctul 26, și Hotărârea din 15 iunie 1999, Ismeri Europa/Curtea de Conturi, T-277/97, Rec., EU:T:1999:124, punctul 61).
- 60 Admisibilitatea prezentei acțiuni în despăgubire nu poate fi afectată, în consecință, de faptul că Ombudsmanul nu a luat încă o decizie definitivă cu privire la anumite puncte care au făcut obiectul anchetei sale din proprie inițiativă.
- 61 Prin urmare, acțiunea trebuie declarată admisibilă.

II – *Cu privire la fond*

A – *Introducere*

- 62 Reclamanta susține că sunt întrunite în speță condițiile necesare pentru angajarea răspunderii extracontractuale a Uniunii. În ceea ce privește nelegalitatea comportamentului Ombudsmanului, reclamanta invocă patru motive în susținerea acțiunii formulate.

- 63 Prin intermediul primului motiv, reclamanta impută Ombudsmanului încălcarea articolului 3 alineatul (1) din Decizia 94/262/CECO, CE, Euratom a Parlamentului European din 9 martie 1994 privind statutul și condițiile generale pentru exercitarea funcțiilor Ombudsmanului (JO L 113, p. 15, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 132) și a articolelor 5 și 9.2 din normele de aplicare adoptate de Ombudsman în conformitate cu articolul 14 din Decizia 94/262 (denumite în continuare „normele de aplicare”) având în vedere că a omis să efectueze, ca urmare a plângerii și în cadrul anchetei din proprie inițiativă, toate investigațiile necesare pentru a stabili existența unui caz de administrare defectuoasă din partea Parlamentului la gestionarea dosarului său.
- 64 Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta susține că, în cadrul examinării temeiniciei plângerii formulate și ca urmare a acestei examinări, Ombudsmanul a săvârșit mai multe erori vădite de apreciere de natură să îi cauzeze un prejudiciu.
- 65 Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamanta apreciază că, în cadrul examinării plângerii formulate și ca urmare a acestei examinări, Ombudsmanul nu a fost imparțial, nu a dat dovadă de bună-credință, de obiectivitate și de independență și a săvârșit un abuz de putere.
- 66 Prin intermediul celui de al patrulea motiv, reclamanta arată că, în cadrul investigațiilor pe care le-a inițiat ca urmare a plângerii, Ombudsmanul a încălcat principiile solitudinii și buneii administrări, obligația de respectare a termenului rezonabil, articolele 14 și 17 din Codul [european al] buneii conduite, adoptat în urma rezoluției Parlamentului European din 6 septembrie 2001 (JO C 72, p. 331, denumit în continuare „Codul buneii conduite”), precum și articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- 67 Ombudsmanul contestă fiecare dintre aceste patru motive și apreciază că acțiunea reclamantei trebuie respinsă ca nefondată.

B – Cu privire la jurisprudența în materia angajării răspunderii extracontractuale a Uniunii

- 68 Potrivit unei jurisprudențe constante, angajarea răspunderii extracontractuale a Uniunii, în sensul articolului 340 al doilea paragraf TFUE, pentru conduita ilicită a organelor sale este supusă întrunirii mai multor condiții, și anume nelegalitatea comportamentului imputat instituției, caracterul real al prejudiciului și existența unei legături de cauzalitate între conduita invocată și prejudiciul pretins (a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 septembrie 1982, Oleifici Mediterranei/CEE, 26/81, Rec., EU:C:1982:318, punctul 16, Hotărârea din 9 noiembrie 2006, Agraz și alții/Comisia, C-243/05 P, Rec., EU:C:2006:708, punctul 26, și Hotărârea din 2 martie 2010, Arcelor/Parlamentul și Consiliul, T-16/04, Rep., EU:T:2010:54, punctul 139 și jurisprudența citată).
- 69 Dat fiind caracterul cumulativ al acestor condiții, acțiunea trebuie respinsă în totalitate în cazul în care fie și numai una dintre aceste condiții nu este îndeplinită (a se vedea Hotărârea Arcelor/Parlamentul și Consiliul, punctul 68 de mai sus, EU:T:2010:54, punctul 140 și jurisprudența citată).
- 70 În ceea ce privește condiția referitoare la comportamentul nelegal al unei instituții, se impune stabilirea unei încălcări suficient de grave a unei norme de drept având ca obiect acordarea de drepturi particularilor (Hotărârea din 4 iulie 2000, Bergaderm și Goupil/Comisia, C-352/98, Rec., EU:C:2000:361, punctele 42 și 43, și Hotărârea din 9 septembrie 2008, FIAMM și alții/Consiliul și Comisia, C-120/06 P și C-121/06 P, Rep., EU:C:2008:476, punctul 173). Astfel, numai culpa unei instituții care determină o astfel de încălcare suficient de gravă este de natură să angajeze răspunderea Uniunii.
- 71 În ceea ce privește condiția potrivit căreia încălcarea unei norme de drept trebuie să fie suficient de gravă, criteriul decisiv care permite să se considere că aceasta este îndeplinită este cel al nerespectării vădite și grave de către instituția în cauză a limitelor impuse puterii sale de apreciere. Numai atunci

când această instituție nu dispune decât de o marjă de apreciere considerabil redusă sau chiar inexistentă, simpla încălcare a dreptului Uniunii poate fi suficientă pentru a se stabili existența unei încălcări suficient de grave (a se vedea Hotărârea din 10 decembrie 2002, Comisia/Camar și Tico, C-312/00 P, Rec., EU:C:2002:736, punctul 54 și jurisprudența citată, și Hotărârea Arcelor/Parlamentul și Consiliul, punctul 68 de mai sus, EU:T:2010:54, punctul 141 și jurisprudența citată). Marja de apreciere de care dispune instituția în cauză joacă deci un rol determinant pentru stabilirea existenței unei astfel de încălcări suficient de grave (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 iulie 2005, Comisia/CEVA și Pfizer, C-198/03 P, Rec., EU:C:2005:445, punctul 66 și jurisprudența citată).

- 72 Astfel, atunci când Ombudsmanul dispune de o marjă de apreciere, doar o nerespectare vădită și gravă a limitelor puterii sale de apreciere poate constitui o încălcare a dreptului Uniunii suficient de gravă pentru a putea angaja răspunderea Uniunii. În schimb, atunci când, în exercitarea funcțiilor sale, Ombudsmanul nu dispune decât de o marjă de apreciere redusă în mod considerabil sau chiar inexistentă, simpla încălcare a dreptului Uniunii poate fi suficientă pentru stabilirea unei astfel de încălcări suficient de grave (a se vedea în acest sens Hotărârea M/Ombudsmanul, punctul 55 de mai sus, EU:T:2008:397, punctul 143).
- 73 În ceea ce privește cerința potrivit căreia norma de drept poate avea ca obiect acordarea de drepturi particularilor, decurge din jurisprudență că această cerință este îndeplinită atunci când norma menționată generează un avantaj susceptibil să fie calificat ca drept dobândit, atunci când are drept funcție protecția intereselor particularilor sau când prin norma respectivă se acordă particularilor drepturi al căror conținut poate fi suficient de identificat (a se vedea Hotărârea din 19 octombrie 2005, Cofradía de pescadores „San Pedro de Bermeo” și alții/Consiliul, T-415/03, Rec., EU:T:2005:365, punctul 86 și jurisprudența citată). Din jurisprudență reiese în plus că această condiție este îndeplinită atunci când norma de drept încălcată, deși vizează, în esență, interese cu caracter general, asigură și protecția intereselor individuale ale persoanelor în cauză (a se vedea Hotărârea din 16 mai 2013, Gap granen & producten/Comisia, T-437/10, EU:T:2013:248, punctul 22 și jurisprudența citată).
- 74 În speță, trebuie verificat deci dacă Ombudsmanul a săvârșit nelegalitățile invocate în cadrul examinării plângerii formulate de reclamantă și în cadrul anchetei din proprie inițiativă care i-a urmat. În măsura în care Ombudsmanul a săvârșit nelegalități, trebuie verificat dacă acestea au determinat o încălcare suficient de gravă a normelor de drept care au ca obiect acordarea de drepturi particularilor.

C – Cu privire la nelegalitățile invocate

1. Cu privire la nelegalitățile care intră sub incidența încălcării articolului 3 alineatul (1) din Decizia 94/262, a articolelor 5 și 9.2 din normele de aplicare și a principiilor solitudinii și buneii administrări

a) Observații introductive

- 75 În cadrul primului motiv, reclamanta arată că Ombudsmanul a încălcat articolul 3 alineatul (1) din Decizia 94/292 și articolele 5 și 9.2 din normele de aplicare în condițiile în care, în cadrul examinării plângerii și al anchetei din proprie inițiativă, nu a efectuat toate investigațiile necesare detectării și clarificării cazurilor de administrare defectuoasă pe care ea le-a denunțat. În cadrul primei obiecții din cadrul celui de al patrulea motiv, ea invocă o încălcare a principiilor solitudinii și buneii administrări pentru aceleași rațiuni. Aceste obiecții trebuie examinate împreună.
- 76 În primul rând, trebuie observat că, după cum s-a statuat deja, Ombudsmanul dispune de o marjă largă de apreciere în ceea ce privește temeinicia plângerilor și soluțiile care urmează a fi date acestora și că, în acest context, nu îi revine nicio obligație de rezultat (a se vedea în acest sens Hotărârea Ombudsmanul/Lamberts, punctul 55 de mai sus, EU:C:2004:174, punctele 50 și 52, și Hotărârea M/Ombudsmanul, punctul 55 de mai sus, EU:T:2008:397, punctul 143). Prin urmare, numai o

încălcare vădită și gravă a limitelor puterii sale de apreciere în ceea ce privește temeinicia plângerilor și soluțiile care trebuie date acestora poate constitui o încălcare a dreptului Uniunii suficient de gravă încât să poată angaja răspunderea Uniunii. Situația este aceeași atunci când Ombudsmanul apreciază existența unor cazuri de administrare defectuoasă pe care le-a investigat din proprie inițiativă.

- 77 În plus, în ceea ce privește exercitarea competențelor în materie de anchetă ale Ombudsmanului, trebuie amintit că reiese din articolul 3 alineatul (1) din Decizia 94/262 că Ombudsmanul efectuează, din proprie inițiativă sau ca urmare a unei plângeri, toate anchetele „pe care le consideră justificate” pentru a clarifica orice posibil caz de administrare defectuoasă în activitatea instituțiilor și a organelor Uniunii. Articolul 4.1 din normele de aplicare prevede că Ombudsmanul hotărăște dacă există suficiente elemente care să justifice începerea unei anchete pe baza unei plângeri admisibile. În plus, articolul 5 din normele menționate definește competențele de investigare de care dispune Ombudsmanul, arătând că Ombudsmanul „poate” să solicite în special din partea instituțiilor și organelor Uniunii furnizarea de informații sau să consulte dosarul din arhiva instituției sau a organelor în cauză. În temeiul articolului 9.2 din aceste norme, Ombudsmanul dispune de aceleași competențe de investigare pentru anchetele din proprie inițiativă.
- 78 Așadar, Ombudsmanul dispune totodată, în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) din Decizia 94/262 și cu articolele 4.1, 5 și 9.2 din normele de aplicare, de o marjă de apreciere în privința începerii și a întinderii anchetelor care trebuie efectuate, precum și în privința instrumentelor de investigare care trebuie utilizate la examinarea unei plângeri sau în cadrul unei anchete din proprie inițiativă.
- 79 Rezultă, din perspectiva jurisprudenței menționate mai sus la punctele 70 și următoarele, că doar o nerespectare vădită și gravă a limitelor competenței conferite în materie de anchetă prin articolul 3 alineatul (1) din Decizia 94/262 și prin articolele 4.1, 5 et 9.2 din normele de aplicare poate constitui o încălcare suficient de gravă de natură să angajeze răspunderea Uniunii.
- 80 Puterea de apreciere a Ombudsmanului în materie de anchetă trebuie să se exercite însă cu respectarea normelor superioare ale dreptului Uniunii.
- 81 Or, articolul 41 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale, care consacră dreptul la bună administrare, prevede că orice persoană are dreptul de a beneficia, în ce privește problemele sale, de un tratament imparțial, echitabil și într-un termen rezonabil din partea instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii. Articolul 41 alineatul (2) din aceeași carte prevede că acest drept la bună administrare cuprinde în principal dreptul oricărei persoane de a fi ascultată înainte de luarea oricărei măsuri individuale care ar putea să îi aducă atingere, dreptul oricărei persoane de acces la dosarul propriu, cu respectarea intereselor legitime legate de confidențialitate și de secretul profesional și comercial, precum și obligația administrației de a-și motiva deciziile.
- 82 Termenii „în principal” din această din urmă dispoziție indică faptul că dreptul la bună administrare nu se limitează la cele trei garanții citate anterior. Acest lucru reiese de asemenea din Explicațiile cu privire la Carta drepturilor fundamentale (JO 2007, C 303, p. 17), care precizează că articolul 41 se întemeiază pe existența Uniunii ca o comunitate de drept ale cărei caracteristici au fost dezvoltate în jurisprudența pertinentă, care a consacrat în special buna administrare ca principiu general de drept.
- 83 Explicațiile referitoare la Carta drepturilor fundamentale se referă în special la jurisprudența potrivit căreia, în cazul în care o instituție comunitară dispune de o largă putere de apreciere, controlul respectării garanțiilor conferite de ordinea juridică comunitară a Uniunii în cadrul procedurilor administrative prezintă o importanță fundamentală. Printre aceste garanții figurează în special respectarea principiului diligenței, și anume obligația instituției competente de a examina atent și imparțial toate elementele pertinente ale cazului (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 noiembrie 1991, Technische Universität München, C-269/90, Rec., EU:C:1991:438, punctul 14, Hotărârea din

6 noiembrie 2008, Țările de Jos/Comisia, C-405/07 P, Rep., EU:C:2008:613, punctul 56, și Hotărârea din 9 septembrie 2011, Dow AgroSciences și alții/Comisia, T-475/07, Rep., EU:T:2011:445, punctul 154).

- 84 Trebuie subliniat în această privință că respectarea obligației unei instituții competente de a reuni, acționând în mod diligent, elementele de fapt indispensabile pentru exercitarea puterii sale largi de apreciere, precum și controlul acestora de către instanța Uniunii sunt cu atât mai importante cu cât exercitarea respectivei puteri de apreciere nu este supusă decât unui control jurisdicțional restrâns în ceea ce privește fondul, limitat la verificarea săvârșirii unei erori vădite. Astfel, obligația instituției competente de a examina atent și imparțial toate elementele pertinente ale cazului constituie o condiție prealabilă indispensabilă pentru ca instanța Uniunii să poată verifica dacă erau întrunite elementele de fapt și de drept de care depinde exercitarea acestei largi puteri de apreciere [a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 octombrie 2009, Enviro Tech (Europe), C-425/08, Rep., EU:C:2009:635, punctele 47 și 62, Hotărârea din 11 septembrie 2002, Pfizer Animal Health/Consiliul, T-13/99, Rep., EU:T:2002:209, punctele 166 și 171, și Hotărârea din 16 septembrie 2013, ATC și alții/Comisia, T-333/10, Rep., EU:T:2013:451, punctul 84].
- 85 Prin urmare, marja de apreciere conferită Ombudsmanului prin Decizia 94/262 și prin normele de aplicare în privința măsurilor de investigare care trebuie luate în cadrul exercitării misiunii sale nu îl dispensează de respectarea principiului diligenței. În consecință, deși Ombudsmanul poate hotărî în mod liber să înceapă o anchetă și, în cazul în care hotărăște să procedeze astfel, poate adopta toate măsurile de investigare pe care le consideră justificate, el trebuie totuși să se asigure că, în urma acestor măsuri de investigare, va fi capabil să examineze atent și imparțial toate elementele pertinente pentru a se pronunța asupra temeiniciei unei afirmații referitoare la un caz de administrare defectuoasă și la măsurile eventuale care ar trebui luate în legătură cu această afirmație (a se vedea prin analogie cu obligația cercetării unei plângeri de către Comisie Hotărârea din 17 mai 2001, IECC/Comisia, C-450/98 P, Rec., EU:C:2001:276, punctul 57). Respectarea principiului diligenței de către Ombudsman în cadrul exercitării competențelor sale este cu atât mai importantă cu cât i s-a conferit, în temeiul articolului 228 alineatul (1) TFUE și al articolului 3 alineatul (1) din Decizia 94/262, tocmai sarcina de a detecta și de a urmări să elimine cazurile de administrare defectuoasă în interesul general și în interesul cetățeanului în cauză.
- 86 Prin urmare, Ombudsmanul nu dispune de o marjă de apreciere în ceea ce privește respectarea, într-un caz concret, a principiului diligenței. În consecință, simpla încălcare a principiului diligenței este suficientă pentru a se stabili o încălcare suficient de gravă în sensul jurisprudenței menționate la punctul 70 de mai sus (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 iulie 2007, Schneider Electric/Comisia, T-351/03, Rep., EU:T:2007:212, punctele 117 și 118).
- 87 Cu toate acestea, mai trebuie subliniat că nu orice neregulă săvârșită de către Ombudsman constituie o încălcare a principiului diligenței, astfel cum este definit la punctul 83 de mai sus. Doar o neregulă săvârșită de către Ombudsman în cadrul exercitării competențelor sale în materie de anchetă care a avut drept consecință faptul că acesta nu a putut examina atent și imparțial toate elementele pertinente pentru a se pronunța asupra temeiniciei unei afirmații referitoare la un caz de administrare defectuoasă din partea unei instituții, a unui organ sau a unui organism al Uniunii și asupra măsurilor eventuale care ar trebui luate în legătură cu această afirmație poate angaja răspunderea extracontractuală a Uniunii ca urmare a unei încălcări a principiului diligenței (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 iulie 2001, Comafrika și Dole Fresh Fruit Europe/Comisia, T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 și T-225/99, Rec., EU:T:2001:184, punctul 144).
- 88 În al doilea rând, în ceea ce privește cerința potrivit căreia norma de drept a cărei încălcare este susținută trebuie să aibă ca obiect acordarea de drepturi particularilor, trebuie amintit că jurisprudența a precizat că condiția privind caracterul protector este îndeplinită atunci când norma de drept încălcată, deși vizează, în esență, interese cu caracter general, asigură și protecția intereselor individuale ale particularilor în cauză (a se vedea punctul 71 de mai sus). Or, în ceea ce privește

principiul diligenței sau dreptul la bună administrare, acest principiu și acest drept au în mod evident un caracter protector în privința particularilor (a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 septembrie 1995, Nölle/Consiliul și Comisia, T-167/94, Rec., EU:T:1995:169, punctul 76, și Hotărârea din 9 iulie 1999, New Europe Consulting și Brown/Comisia, T-231/97, Rec., EU:T:1999:146, punctul 39). Același lucru este valabil în ceea ce privește normele ce reglementează anchetele Ombudsmanului, întrucât aceste norme permit în special unui particular să adreseze plângeri care privesc cazuri de administrare defectuoasă și să fie informat în legătură cu rezultatul anchetelor întreprinse în această privință de către Ombudsman (a se vedea în acest sens Hotărârea Ombudsmanul/Lamberts, punctul 55 de mai sus, EU:C:2004:174, punctul 56).

b) Cu privire la nelegalitățile care țin de încălcarea articolului 3 alineatul (1) din Decizia 94/262, a articolelor 5 și 9.2 din normele de aplicare și a principiilor solicitudinii și buneii administrări în cadrul anchetelor privind decizia din 22 octombrie 2007

– Introducere

89 În cadrul primului aspect al primului motiv, reclamanta impută Ombudsmanului săvârșirea de nelegalități în cadrul examinării plângerii care a condus la adoptarea deciziei din 22 octombrie 2007.

– Cu privire la existența nelegalităților

90 În primul rând, reclamanta impută Ombudsmanului că nu a insistat pe lângă Parlament pentru a obține anumite documente aflate în posesia Parlamentului și pe care Ombudsmanul nu le-a primit. Pentru a aprecia această obiecție, trebuie amintite faptele expuse în continuare.

91 La 30 iunie 2007, ca urmare a plângerii, Ombudsmanul a hotărât să ancheteze cu privire la afirmațiile și la cererile următoare: „Parlamentul nu a examinat în mod corect cererea [reclamantei] după includerea acesteia pe [lista de candidați eligibili din cadrul concursului general EUR/A/151/98]” și „[reclamanta] ar trebui să fie tratată în mod echitabil în contextul ocupării unui post în cadrul instituțiilor comunitare”.

92 În contextul acestei anchete, Ombudsmanul a hotărât să consulte dosarele Parlamentului în ceea ce privește aspectele următoare:

- „1) să se stabilească dacă, după adăugarea numelui [reclamantei] pe lista [de candidați eligibili pentru concursul EUR/A/151/98] (la 17 mai 2005), Parlamentul a angajat administratori de limbă franceză cu statutul de funcționari sau de agenți temporari incluși pe alte liste [de candidați eligibili];
- 2) în cazul unui răspuns afirmativ, să se stabilească dacă dosarul [reclamantei] a fost luat în considerare (și în ce mod): în această privință, dorim să avem acces, printre altele, la deciziile motivate pertinente privind selecțiile (inclusiv notele de final al afișării);
- 3) să se stabilească dacă alte instituții comunitare au fost informate în legătură cu decizia Parlamentului de a o include pe [reclamantă] pe lista [de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98] după epuizarea acesteia (după recrutarea tuturor candidaților de pe listă) și prin ce mijloace;
- 4) Parlamentul pare să susțină că lista [de candidați eligibili] pe care [reclamanta] a fost adăugată (în luna mai 2005) a fost trimisă tuturor DG și că ea este inclusă de asemenea în recapitulativul privind listele în vigoare trimis în fiecare an către DG”.

93 Din raportul de consultare reiese că reprezentanții Parlamentului au formulat observații în legătură cu fiecare dintre documentele incluse în „dosarele” pregătite pentru consultare. Observațiile menționate nu sunt însă preluate în raport. Pe de altă parte, „dosarele” în cauză cuprindeau următoarele documente:

- „1) lista cu persoanele recrutate ca administrator de către Parlament [...] începând de la 1 mai 2005;
- 2) documentul intitulat „pooling”, distribuit de EPSO, care precizează numărul de candidați rămași pe listele [de candidați eligibili] din cadrul tuturor concursurilor organizate de diferite instituții ale Uniunii [...];
- 3) mesajul electronic adresat de Parlament Consiliului, la care erau anexate CV-ul și candidatura [reclamantei];
- 4) lista cu toate recrutările efectuate de Parlament începând cu luna mai 2005 (la nivelul AD 5);
- 5) lista cu toate recrutările efectuate de Parlament începând cu luna mai 2005 (la nivel confirmat);
- 6) lista cu toate recrutările de persoane francofone efectuate de Parlament începând cu luna mai 2005 (la nivelul AD 5);
- 7) documentul intitulat «Situația listelor [de candidați eligibili] ale concursurilor PE»;
- 8) lista de agenți temporari care ocupă posturi permanente în cadrul Parlamentului.”

94 Toate aceste documente au fost considerate confidențiale în cursul procedurii administrative. Cu toate acestea, în duplică, Ombudsmanul a furnizat o copie a documentului EPSO din 14 mai 2007 intitulat „Listă de rezervă «pooling» a candidaților admiși la concursuri” (documentul „pooling” din 14 mai 2007), din care anumite părți confidențiale au fost ocultate. În acest document se arată, în ceea ce privește concursul EUR/A/151/98, pentru domeniul intitulat „Administrator FR”, că o listă de candidați eligibili a fost întocmită la 12 ianuarie 2000 și că doar o singură persoană mai era înscrisă pe lista respectivă. În plus, în cadrul procedurii în fața Tribunalului Funcției Publice în cauza F-9/12, Parlamentul i-a comunicat reclamantei totalitatea documentelor incluse în respectivele „dosare”. La 6 iunie 2012, reclamanta a comunicat aceste documente în prezenta cauză.

95 Reclamanta observă că, în urma cererii formulate în contextul primelor sale trei întrebări redade la punctul 92 de mai sus, Ombudsmanul nu a obținut scrisorile de informare privind înscrierea numelui acesteia pe lista candidaților eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98. Ea impută Ombudsmanului că nu a insistat pe lângă Parlament pentru a le obține.

96 În această privință, trebuie observat că Ombudsmanul nu a solicitat în mod expres să aibă acces la scrisorile de informare în cauză. Acesta a solicitat să se stabilească „dacă celelalte instituții comunitare au fost informate în legătură cu decizia Parlamentului de a include [numele] [reclamantei pe] lista [de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98] după epuizarea acestei liste (după recrutarea tuturor candidaților de pe listă) și prin ce mijloace”. Parlamentul avea deci posibilitatea să demonstreze prin toate mijloacele posibile că a informat celelalte instituții în legătură cu decizia sa de a o include pe reclamantă pe respectiva listă de candidați eligibili. În consecință, nu se poate imputa Ombudsmanului că nu a insistat pentru a obține în mod specific aceste scrisori de informare. Prin urmare, această obiecție a reclamantei trebuie respinsă ca nefondată.

97 Reclamanta impută deopotrivă Ombudsmanului că nu a avut la dispoziție notele de final al afișării pe care le solicitase Parlamentului.

98 În această privință, trebuie observat că, la punctul 2 din măsurile de investigare luate de Ombudsman la 30 iunie 2007 (a se vedea punctul 92 de mai sus), Ombudsmanul a arătat că numai în situația în care Parlamentul ar fi angajat administratori de limbă franceză cu statutul de funcționar sau de agent temporar de pe alte liste de candidați eligibili după adăugarea numelui reclamantei pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98 ar fi fost necesar să aibă acces la deciziile motivate pertinente privind selecțiile, inclusiv notele de final al afișării. În consecință, în lipsa recrutării de administratori de limbă franceză precum reclamanta de către Parlament, a doua măsură de investigare rămânea fără obiect.

99 Or, nu se contestă că, la momentul consultării întreprinse, Parlamentul a furnizat Ombudsmanului listele, în primul rând, cu persoanele recrutate ca administratori de Parlamentul European începând de la 1 mai 2005, în al doilea rând, cu toate recrutările efectuate de Parlament începând cu luna mai 2005 (la nivelul AD 5), în al treilea rând, cu toate recrutările efectuate de Parlament începând cu luna mai 2005 (la nivel confirmat) și, în al patrulea rând, cu toate recrutările de persoane francofone efectuate de Parlament începând cu luna mai 2005 (la nivelul AD 5). Aceste liste au fost comunicate de reclamantă în prezenta cauză la 6 iunie 2012. Pe baza acestor liste, Ombudsmanul a conchis, în decizia din 22 octombrie 2007, că, începând cu luna mai 2005, Parlamentul nu a recrutat decât administratori de limbă franceză având competențe specifice. Reclamanta nici nu a afirmat, nici nu a demonstrat în urma comunicării acestor liste că această apreciere a Ombudsmanului era eronată. În consecință, nu se poate imputa Ombudsmanului că nu a insistat pentru a i se pune la dispoziție respectivele note de final al afișării.

100 În al doilea rând, reclamanta consideră că aprecierea inclusă la punctul 2.5 din decizia din 22 octombrie 2007 este rezultatul unei anchete încheiate fără efectuarea verificărilor necesare și este eronată.

101 În această privință, trebuie observat că, la punctul 2.5 din decizia din 22 octombrie 2007, Ombudsmanul a arătat următoarele:

„În plus, consultarea efectuată a confirmat ceea ce Parlamentul precizase deja în avizul emis, și anume că lista de candidați eligibili care menționa disponibilitatea [reclamantei] a fost pusă la dispoziția altor instituții comunitare. Consultarea efectuată a confirmat totodată că CV-ul acesteia a fost trimis serviciului care solicita informații în privința sa, și anume Consiliului [...]”

102 Mai întâi, reclamanta impută Ombudsmanului că afirmația acestuia potrivit căreia Parlamentul precizase în avizul din 22 martie 2007 că lista de candidați eligibili pe care era înscris numele reclamantei a fost pusă la dispoziția altor instituții este eronată. Această critică este întemeiată. Astfel, Parlamentul nu a precizat în avizul respectiv că acea listă de candidați eligibili a fost pusă la dispoziția altor instituții. Ombudsmanul recunoaște că acest lucru este adevărat și că a săvârșit o eroare în această privință. Eroarea respectivă a constat în deformarea conținutului unui document, ceea ce constituie o lipsă de diligență la investigarea dosarului și în special la luarea în considerare a unui fapt pe care Ombudsmanul l-a considerat el însuși ca fiind pertinent.

103 Apoi, reclamanta impută Ombudsmanului că a finalizat ancheta în pofida faptului că dosarul de consultare nu cuprindea nicio dovadă că lista de candidați eligibili în cauză a fost pusă la dispoziția altor instituții, organe sau organisme ale Uniunii. Potrivit reclamantei, documentul „pooling” din 14 mai 2007 invocat de către Ombudsman nu permitea să se dovedească faptul că lista de candidați eligibili a fost pusă la dispoziția celorlalte instituții anterior acestei date.

104 În această privință, trebuie amintit că Ombudsmanul a hotărât să consulte dosarele Parlamentului în special pentru a „afla dacă alte instituții comunitare [au fost] informate în legătură cu decizia Parlamentului de a include [numele reclamantei pe] lista de candidați eligibili [din cadrul concursului EUR/A/151/98] după epuizarea acesteia (după recrutarea tuturor candidaților de pe listă) și prin ce mijloace” (a se vedea punctul 92 de mai sus). În plus, părțile au confirmat în ședință că numele

reclamantei a fost înscris pe lista respectivă la 17 mai 2005. La acea dată, după cum susține reclamanta în plângerea sa, toți ceilalți candidați admiși la concursul EUR/A/151/98 fuseseră recrutați. Așadar, Ombudsmanul a urmărit să afle dacă celelalte instituții, organe și organisme ale Uniunii au fost informate în legătură cu decizia Parlamentului din 17 mai 2005 de a include numele reclamantei pe aceeași listă și prin ce mijloace.

- 105 Ca răspuns la această întrebare, Parlamentul a furnizat Ombudsmanului o listă inclusă în documentul „pooling” din 14 mai 2007. Din această listă reiese că, la 14 mai 2007, pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98 mai era înscris numele unui singur candidat. Dat fiind că toți ceilalți candidați admiși la același concurs au fost recrutați anterior datei de 17 mai 2005, Ombudsmanul trebuia să deducă din acest document că, la 14 mai 2007, reclamanta era singura candidată al cărei nume era încă înscris pe lista respectivă. Astfel, dat fiind că documentul „pooling” din 14 mai 2007 putea fi consultat de celelalte instituții, organe și organisme ale Uniunii, acestea din urmă erau în măsură să știe, cel puțin la 14 mai 2007, că reclamanta era ultima dintre candidații admiși la concurs al cărei nume se mai afla încă pe această listă de candidați eligibili.
- 106 Cu toate acestea, după cum recunoaște Ombudsmanul în memoriul în apărare, documentul „pooling” din 14 mai 2007 nu permite să se stabilească când și în ce mod înscrierea numelui reclamantei pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98 a fost comunicată de Parlament celorlalte instituții, organe și organisme ale Uniunii.
- 107 Or, în decizia sa privind consultarea, Ombudsmanul a precizat în mod expres că dorea să consulte dosarul Parlamentului pentru a stabili dacă celelalte instituții comunitare au fost informate în legătură cu decizia Parlamentului de a include numele reclamantei pe lista de candidați eligibili pentru concursul EUR/A/151/98 după epuizarea acesteia (după recrutarea tuturor candidaților de pe listă) și prin ce mijloace.
- 108 În plus, răspunsul la întrebarea când și în ce mod instituțiile, organele și organismele Uniunii au fost informate în legătură cu înscrierea numelui reclamantei pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98 constituie unul dintre elementele pertinente care fac parte din obiectul anchetei Ombudsmanului cu privire la chestiunea dacă Parlamentul, în cadrul examinării dosarului reclamantei după o astfel de înscriere, era răspunzător de un caz de administrare defectuoasă. Astfel, dat fiind că validitatea listei respective expira inițial la 1 iunie 2007 și că comunicarea acestei liste de către Parlament celorlalte instituții, organe și organisme ale Uniunii putea contribui la creșterea șanselor de recrutare ale reclamantei, necomunicarea de către Parlament a listei în cel mai scurt timp după înscrierea, la 17 mai 2005, a numelui reclamantei pe această listă putea constitui un caz de administrare defectuoasă, aceasta independent de existența unei dispoziții exprese în cadrul de reglementare aplicabil care impune o astfel de comunicare.
- 109 În consecință, prin faptul că a omis, în cadrul anchetei sale, să cerceteze chestiunea privind momentul și modul în care înscrierea numelui reclamantei pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98 a fost comunicată celorlalte instituții, organe și organisme ale Uniunii de către Parlament, Ombudsmanul nu și-a îndeplinit obligația de diligență în ceea ce privește chestiunea dacă și în ce mod instituțiile, organele și organismele Uniunii au fost informate în legătură cu înscrierea numelui reclamantei pe lista respectivă între 17 mai 2005 și 14 mai 2007, respectiv într-o mare parte din durata de validitate a acestei liste.
- 110 Această concluzie nu poate fi pusă la îndoială de diversele argumente ale Ombudsmanului.
- 111 În ceea ce privește argumentul potrivit căruia raportul de consultare nu cuprinde în mod necesar o listă exhaustivă cu toate documentele incluse în dosar, ci enumeră doar documentele de pe care reprezentanții Ombudsmanului au primit o copie, trebuie constatat că, în decizia din 22 octombrie 2007, Ombudsmanul nu a precizat că ar fi solicitat celelalte documente și nici nu s-a referit la acestea. În plus, Ombudsmanul nu le comunică în cadrul procesului, deși sarcina probei îi incumbă, din

moment ce le invocă pentru a justifica decizia menționată. În sfârșit, Ombudsmanul admite că dosarul menționat nu cuprindea alte documente, întrucât menționează în memoriul în apărare că „[l]ipsa, din dosarul Parlamentului, a unor scrisori sau mesaje electronice de informare a celorlalte instituții s-ar fi putut explica prin faptul că această informație a fost comunicată oral”. În consecință, argumentul Ombudsmanului nu poate pune la îndoială constatarea potrivit căreia, în urma anchetei, acesta nu dispunea de toate elementele pertinente necesare pentru a putea aprecia în mod corespunzător existența unui caz de administrare defectuoasă.

- 112 În ceea ce privește argumentul potrivit căruia, într-o scrisoare din 26 aprilie 2007, EPSO a precizat reclamantei că, „în cursul reuniunilor pe care [le desfășura] cu regularitate cu responsabilii cu recrutarea din diversele [i]nstituții, acestea f[ăceau] în mod sistematic schimb de informații privind starea propriilor liste de candidați eligibili și adesea pun[eau] la dispoziția celorlalte instituții candidați admiși la concurs”, trebuie observat că, în decizia din 22 octombrie 2007, Ombudsmanul nu s-a referit la această practică. În plus, nu se poate deduce din această afirmație la ce moment celelalte instituții, organisme și organe ale Uniunii au fost informate în legătură cu înscrierea numelui reclamantei pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98. Prin urmare, chiar și în ipoteza în care s-ar dovedi existența acestei practici de a comunica oral, nu este mai puțin adevărat că Ombudsmanul nu se putea limita la acest fapt pentru a conchide că, în speță, Parlamentul a informat în timp util celelalte instituții, organe și organisme ale Uniunii în legătură cu disponibilitatea reclamantei.
- 113 În sfârșit, pe baza diferitor documente denumite de „pooling” pe care Ombudsmanul le-a anexat la răspunsul dat la o întrebare scrisă a Tribunalului, este necesar să se observe că informația privind înscrierea numelui candidaților admiși la concursul EUR/A/151/98 pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului respectiv, comunicată în documentele denumite de „pooling” întocmite de EPSO, nu este pe deplin fiabilă. Astfel, este cert că numele reclamantei a fost înscris pe lista respectivă la 17 mai 2005 și reiese din documentele Parlamentului comunicate în cadrul procesului de către Ombudsman că, dintre cei 22 de candidați admiși la concurs inițiali, toți au fost recrutați anterior datei de 31 decembrie 2002, cu excepția unuia care a fost recrutat la 1 iunie 2003. Or, fără a aduce atingere faptului că, în februarie 2003, mai exista un singur candidat al cărui nume era încă înscris pe această listă, documentul EPSO din 3 februarie 2003 precizează că numele a șase persoane admise la concurs erau incluse încă pe aceeași listă la acea dată. De asemenea, în luna ianuarie 2005, niciun nume de candidat admis la concursul în cauză nu ar fi trebuit să mai figureze pe lista în cauză. Cu toate acestea, potrivit documentului EPSO din 26 ianuarie 2005, două nume de candidați admiși la concurs mai erau înscrise la acea dată pe lista menționată. În sfârșit, după data de 17 mai 2005, doar numele reclamantei ar fi trebuit să mai fie inclus pe lista în cauză. Cu toate acestea, în documentul EPSO din 12 decembrie 2005 se precizează că mai existau încă două nume de candidați admiși la concurs pe lista în cauză.
- 114 În al treilea rând, reclamanta contestă aprecierea preluată la punctul 1.1 din decizia din 22 octombrie 2007 de finalizare a anchetei întreprinse ca urmare a plângerii. Reclamanta apreciază că, în mod eronat, Ombudsmanul a omis să ancheteze cu privire la atitudinea contradictorie a Parlamentului, care, pe de o parte, i-a respins candidaturile depuse spontan și, pe de altă parte, a afirmat că reclamanta avea libertatea de a adresa candidaturi spontane tuturor instituțiilor.
- 115 În privința acestei obiecții, trebuie amintite elementele ce urmează.
- 116 În temeiul articolului 2 alineatul (4) din Decizia 94/262, plângerea adresată Ombudsmanului trebuie să fi fost precedată de demersurile administrative corespunzătoare pe lângă instituțiile și organele în cauză.
- 117 În speță, ca urmare a unei solicitări de informații adresate de reclamantă Parlamentului cu privire la procedura care trebuia urmată pentru a-și depune candidatura la posturi vacante, Parlamentul i-a precizat, într-o scrisoare din 5 ianuarie 2006, că, atunci când se preconizează ocuparea de posturi

vacante, trebuie examinate succesiv mai întâi posibilitățile de mutare sau de numire cu titlu de promovare în interiorul instituției în cauză și, după aceea, cererile de transfer sau posibilitățile de organizare a unui concurs intern și că numai după epuizarea acestor posibilități poate fi consultată lista de candidați eligibili din cadrul unui concurs general. În plus, Parlamentul a arătat că respectivele candidaturi ale candidaților admiși la concursuri generale la posturi vacante afișate în sumar sunt respinse din oficiu ca inadmisibile.

118 În plângere, reclamanta a arătat că „[s-a] adresat Parlamentului pentru a cunoaște procedura care trebuie urmată pentru a obține o numire” și că „[a]cesta [i-a] precizat că, în cazul în care [și-ar depune candidatura] pentru posturi vacante, candidatura [sa] ar fi respinsă în mod automat, fiind prioritari funcționarii și candidații admiși la concursuri interne (a se vedea scrisoarea Parlamentului din 5 ianuarie 2006, anexa 3)”. Ea s-a plâns în continuare că nu a avut absolut nicio ofertă de post, declarându-se ferm convinsă că este victima spiritului vindicativ al Parlamentului.

119 În avizul emis ca urmare a plângerii formulate, Parlamentul a considerat că reclamanta era liberă să trimită candidaturi spontane tuturor instituțiilor.

120 În sfârșit, la punctul 1.1 din decizia din 22 octombrie 2007, Ombudsmanul a arătat următoarele:

„În observațiile sale, [reclamanta] arată că a fost informată de către un funcționar al Parlamentului în legătură cu faptul că nu era autorizată să își depună candidatura la posturile interne vacante ale Parlamentului [...] Ombudsmanul observă că, în măsura în care această remarcă trebuie considerată ca fiind o nouă critică, aceasta nu a fost precedată de demersurile adecvate pe lângă Parlament [...] Pentru acest motiv, Ombudsmanul nu o va aborda în cadrul prezentei decizii.”

121 Din perspectiva acestor elemente, trebuie observat că pretinsul comportament contradictoriu al Parlamentului rezultă dintr-o luare de poziție a Parlamentului după ce reclamanta a depus plângerea. Reclamanta nu a avut deci posibilitatea să denunțe respectivul comportament în plângerea menționată și, cu atât mai puțin, nu a avut posibilitatea să întreprindă demersurile administrative adecvate pe lângă Parlament înainte de a denunța luarea de poziție menționată în această plângere conform articolului 2 alineatul (4) din Decizia 94/262. Această constatare este confirmată de faptul că nici în plângerea adresată Parlamentului la 14 noiembrie 2006, nici în plângere reclamanta nu a repus în discuție punerea în aplicare de către Parlament a articolului 29 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene, în versiunea aplicabilă în speță (denumit în continuare „Statutul funcționarilor”), potrivit căruia lista de candidați din cadrul unui concurs general poate fi consultată de către instituții numai după epuizarea acestor posibilități de detașare, de numire cu titlu de promovare în interiorul instituției în cauză, a cererilor de transfer sau a posibilităților de a organiza un concurs intern.

122 În consecință, Ombudsmanul nu a săvârșit nicio eroare atunci când a considerat la punctul 1.1 din decizia din 22 octombrie 2007 că pretinsa contradicție susținută de reclamantă era o susținere nouă și că nu a fost precedată de demersuri adecvate pe lângă Parlament. Lipsa unei anchete cu privire la contradicția menționată nu poate, prin urmare, să constituie o încălcare a Deciziei 94/262, a normelor de aplicare sau a principiului diligenței.

123 În al patrulea rând, reclamanta impută Ombudsmanului că a felicitat Parlamentul pentru prelungirea validității listei de candidați eligibili pe care era inclus numele său fără a se fi preocupat de faptul că cererea de prelungire formulată de ea a rămas fără răspuns sau de o eventuală consultare a Consiliului.

124 În această privință, trebuie amintit că validitatea listei de aptitudine pe care era inclus numele reclamantei expira la 1 iunie 2007. La 15 mai 2007, reclamanta a solicitat secretarului general al Parlamentului o prelungire a validității listei respective. La 6 iunie 2007, serviciile Parlamentului au răspuns la această scrisoare. Acestea au precizat că, la cererea Ombudsmanului, secretarul general al Parlamentului a solicitat inițierea prelungirii validității listei de candidați eligibili din cadrul concursului

EUR/A/151/98 până la 31 august 2007. La 17 iulie 2007, secretariatul general al Parlamentului a informat-o pe reclamantă că, la cererea Ombudsmanului și în așteptarea rezultatului examinării de către acesta din urmă al dosarului ei, secretarul general al Parlamentului a decis să prelungească validitatea acestei liste până la 31 august 2007. În sfârșit, la punctul 2.6 din decizia din 22 octombrie 2007, Ombudsmanul a precizat:

„În sfârșit, în ceea ce privește scrisoarea [reclamantei] din 21 mai 2007 în care [arăta] că l-[a contactat] pe [secretarul] general al Parlamentului [...] din data de 15 mai 2007, pentru a solicita prelungirea validității listei [de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98], Ombudsmanul [a amintit] că, în cadrul unei plângeri anterioare, a apreciat că alegerea datei de expirare a validității unei liste de candidați eligibili de către AIPN este o decizie care ține de puterea discreționară a administrației. În această privință, Ombudsmanul [a felicitat] Parlamentul, care [s-a] declarat dispus să prelungească validitatea listei de candidați eligibili în discuție pentru a-i permite să încheie cu succes ancheta în prezenta cauză.”

- 125 Având în vedere conținutul scrisorii Parlamentului din 6 iunie 2007, este inexactă afirmația potrivit căreia Parlamentul nu a răspuns în mod direct la cererea de prelungire a validității listei de candidați eligibili formulată de reclamantă în scrisoarea din 15 mai 2007. Astfel, reiese în mod expres din scrisoarea Parlamentului din 6 iunie 2007 că aceasta constituia un răspuns la scrisoarea reclamantei din 15 mai 2007. Faptul că din această scrisoare a Parlamentului reiese deopotrivă că procedura de prelungire a validității listei de candidați eligibili până la 31 august 2007 a fost inițiată la cererea Ombudsmanului nu implică faptul că nu s-a răspuns la cererea de prelungire a reclamantei. Aceeași scrisoare a Parlamentului trebuie înțeleasă ca un răspuns la cererile formulate atât de către reclamantă, cât și de către Ombudsman de a se prelungi respectivul termen. În orice caz, Tribunalul observă că plângerea nu privea chestiunea dacă Parlamentul a săvârșit un act de administrare defectuoasă prin faptul că nu a răspuns în mod expres la cererea reclamantei de prelungire a validității listei de candidați eligibili pe care era inclus numele său. În consecință, nu se poate imputa Ombudsmanului că nu a anchetat în legătură cu aceste chestiuni în urma plângerii. În sfârșit, faptul că Parlamentul a prelungit validitatea listei de candidați eligibili în cauză până când Ombudsmanul își va fi terminat ancheta nu este criticabilă din perspectiva cerințelor buneii administrări.
- 126 Reclamanta invocă totodată existența unei prelungiri a validității listei de candidați eligibili fără consultarea Consiliului. Cu toate acestea, reclamanta nu explică suficient această afirmație. În orice caz, această chestiune nu făcea parte din obiectul plângerii. Prin urmare, nu se poate imputa Ombudsmanului că nu a anchetat cu privire la această chestiune ca urmare a plângerii respective.
- 127 În al cincilea rând, reclamanta impută Ombudsmanului că nu a anchetat în mod corespunzător, ca urmare a plângerii, cu privire la chestiunea dacă ea a fost discriminată în raport cu ceilalți candidați admiși la concursul EUR/A/151/98 prin faptul că a beneficiat de o durată de înscriere a numelui său pe lista de candidați eligibili din cadrul acestui concurs mai scurtă decât cea de care au beneficiat ceilalți candidați admiși la concurs.
- 128 În această privință, trebuie observat că, în plângere, reclamanta nu a afirmat că a fost discriminată dat fiind faptul că durata de înscriere a numelui său pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98 a fost inferioară celei a celorlalți candidați admiși la același concurs. Ea a susținut că, de la înscrierea sa pe lista respectivă, nicio instituție nu i-a propus vreun post și a apreciat că a fost victima spiritului vindicativ al Parlamentului ca urmare a acțiunilor pe care le-intentat împotriva Parlamentului. În plus, ea a precizat că dorea să obțină „o numire sau cel puțin să participe în mod loial la [procedurile de ocupare a] posturil[or] vacante, în toate instituțiile europene”. În sfârșit, ea a solicitat Ombudsmanului să deschidă o anchetă „pentru administrare defectuoasă în ceea ce privește gestionarea dosarului [său] inclus pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98”.

- 129 În corespondența din 30 ianuarie 2007, Ombudsmanul a solicitat Parlamentului să îi transmită un aviz cu privire la afirmația și la solicitările următoare: „[Reclamanta] apreciază că Parlamentul nu a gestionat în mod adecvat dosarul său, [ca urmare a includerii] numelui său [pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98]”, și „[reclamanta] solicită să fie tratată în mod echitabil în ceea ce privește ocuparea posturilor vacante din cadrul instituțiilor comunitare”.
- 130 În avizul său, Parlamentul a constatat că reclamanta nu a stabilit fapte care să permită să se prezume existența unei discriminări directe sau indirecte în raport cu ceilalți candidați admiși la concursul EUR/A/151/98. În observațiile formulate cu privire la avizul Parlamentului, reclamanta nu a contestat această din urmă apreciere. Nici consultările efectuate de Ombudsman nu au avut ca obiect discriminarea susținută de reclamantă la punctul 127 de mai sus (a se vedea punctul 92 de mai sus).
- 131 În e-mailul din 28 august 2007 adresat persoanei din cadrul serviciilor Ombudsmanului care se ocupa de dosarul său, reclamanta a arătat următoarele:
- „După cum [știati], Parlamentul [...] a acceptat să prelungească lista de candidați eligibili [din cadrul] concursului EUR/A/151/98 doar ca urmare a cererii dumneavoastră (cererea mea făcând obiectul unei respingeri implicite). Prelungirea acordată [a fost] de numai trei luni (dintre care două luni țin de perioada concediilor), în condițiile în care cred că a prelungit lista inițială cu o durată mai lungă. Potrivit Parlamentului [...], acest termen [avea] are ca unic obiect să vă permită să încheiați ancheta pe care ați întreprins-o.”
- 132 Având în vedere aceste elemente, reclamanta nu poate imputa Ombudsmanului că nu a anchetat, ca urmare a plângerii, cu privire la chestiunea dacă ea a fost discriminată în raport cu ceilalți candidați admiși la concursul EUR/A/151/98 prin faptul că a beneficiat de o durată de înscriere a numelui său pe lista de candidați eligibili din cadrul acestui concurs inferioară celei de care au beneficiat ceilalți candidați admiși la concursul respectiv. Astfel, plângerea menționată nu conținea o astfel de afirmație. Faptul că, în răspunsul său la avizul Parlamentului, reclamanta nu a contestat aprecierea Parlamentului potrivit căreia ea nu a stabilit fapte care să permită să se prezume existența unei discriminări directe sau indirecte în raport cu ceilalți candidați admiși la acest concurs confirmă acest lucru.
- 133 Pe de altă parte, referitor la obiecția reclamantei privind prelungirea cu numai trei luni a validității listei de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98, în condițiile în care validitatea listei de candidați eligibili inițiale ar fi fost prelungită cu o perioadă mai lungă (a se vedea e-mailul din 28 august 2007, preluat la punctul 131 de mai sus), sau la faptul că era o practică obișnuită să se prelungească validitatea listelor de candidați eligibili din cadrul unui concurs general cu o durată mai lungă (a se vedea scrisoarea din 19 octombrie 2007), trebuie observat că, având în vedere că decizia de prelungire a validității listei de candidați eligibili pe care era inclus numele reclamantei a fost luată de Parlament în iunie 2007, această obiecție nu putea să facă obiectul plângerii. Nu se poate imputa, așadar, Ombudsmanului că nu a investigat această chestiune ca urmare a plângerii respective. În plus, nu rezultă că întrebările adresate de reclamantă Ombudsmanului în corespondența citată anterior fuseseră adresate și Parlamentului. În sfârșit, afirmațiile vagi ale reclamantei potrivit cărora validitatea listei respective ar fi fost prelungită cu o durată mai lungă pentru candidații admiși inițial la concursul respectiv și că era o practică obișnuită să se prelungească validitatea listelor de candidați eligibili din cadrul unui concurs general nu sunt susținute. Prin urmare, nu se poate imputa Ombudsmanului că nu a anchetat în mod special cu privire la aceste afirmații. Prin urmare, trebuie să se respingă obiecția preluată la punctul 127 de mai sus întemeiată pe o lipsă de diligență.
- 134 În al șaselea rând, reclamanta apreciază că dosarul de consultare nu conținea nicio dovadă a faptului că lista de candidați eligibili pe care era inclus numele său a fost difuzată tuturor DG ale Parlamentului, astfel încât, în mod nejustificat, Ombudsmanul s-ar fi bazat pe afirmațiile Parlamentului în această privință.

- 135 În avizul din 20 martie 2007, Parlamentul a considerat că listele de candidați eligibili au fost distribuite tuturor DG ale Parlamentului și că o notă recapitulativă cu respectivele liste în curs de validitate și cu numărul de candidați admiși disponibili pe fiecare listă a fost transmisă anual respectivelor DG. Pe de altă parte, în cursul anchetei întreprinse, Ombudsmanul și-a manifestat intenția de a consulta dosarele Parlamentului în ceea ce privește faptul că „Parlamentul [părea] să susțină că lista [de candidați eligibili] pe care [numele] [reclamantei] [a fost] adăugat (în luna mai 2005) a fost trimisă tuturor DG și că [era] inclus de asemenea în nota recapitulativă cu listele în vigoare trimisă în fiecare an către DG”.
- 136 În observațiile formulate cu privire la avizul Parlamentului din 20 martie 2007, reclamanta a considerat că Parlamentul nu furnizează niciun element care să poată susține afirmațiile acestuia cu privire la transmiterea listei de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98 către propriile DG.
- 137 În sfârșit, la punctul 2.4 din decizia din 22 octombrie 2007, Ombudsmanul a precizat că, „în urma consultării de către acesta a dosarului Parlamentului, [...] candidatura [reclamantei] [a fost] pusă la dispoziția tuturor [DG] din cadrul Parlamentului”.
- 138 Având în vedere aceste elemente, trebuie constatat că afirmația Ombudsmanului expusă la punctul 2.4 din decizia din 22 octombrie 2007, astfel cum a fost preluată la punctul 137 de mai sus, nu este însoțită de nicio trimitere precisă la documente care să o poată susține, aceasta fără a aduce atingere faptului că reclamanta a insistat, în comentariile sale cu privire la avizul Parlamentului, asupra necesității ca luarea de poziție a Parlamentului să fie coroborată cu elemente de probă.
- 139 Pe de altă parte, în observațiile scrise adresate Tribunalului, Ombudsmanul nu a furnizat niciun element de probă în această privință. El s-a limitat să sublinieze că scrisoarea prin care se anunța consultarea menționa cu claritate că aceasta avea ca obiect listele în vigoare transmise în fiecare an către DG și că concluzia de la punctul 2.4 din decizia din 22 octombrie 2007 a fost adoptată ținând seama de rezultatele consultării, ceea ce l-a determinat să deducă faptul că „[t]oate [acestea] [sugerau] că reprezentanții [săi] [...] au văzut într-adevăr, în cadrul consultării pe care o efectuau, documente care confirmau că Parlamentul și-a informat serviciile în legătură cu împrejurarea că numele [r]reclamantei a fost adăugat pe lista [de candidați eligibili] în cauză”.
- 140 Având în vedere constatările de mai sus, este necesar să se recunoască faptul că Ombudsmanul nu și-a îndeplinit obligația de diligență în cadrul anchetei privind punerea la dispoziția tuturor DG ale Parlamentului a informației privind înscrierea numelui reclamantei pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98. Astfel, faptul că Ombudsmanul nu poate susține aprecierea cuprinsă la punctul 2.4 din decizia din 22 octombrie 2007 decât printr-o supoziție întemeiată pe documente cărora nu le poate preciza nici natura, nici conținutul demonstrează lipsa de diligență la efectuarea anchetei respective.
- Cu privire la existența unei încălcări suficient de grave
- 141 Reiese din cele de mai sus că Ombudsmanul a săvârșit trei nelegalități în cadrul examinării plângerii.
- 142 În primul rând, Ombudsmanul a deformat conținutul avizului Parlamentului (a se vedea punctul 102 de mai sus). Această deformare se bazează pe o lipsă de diligență la consultarea dosarului, ceea ce constituie o încălcare a dreptului Uniunii suficient de gravă care poate angaja răspunderea Uniunii. Astfel, Ombudsmanul nu dispune de o marjă de apreciere atunci când trebuie să prezinte conținutul unui document.
- 143 În al doilea rând, Ombudsmanul și-a încălcat obligația de diligență în cadrul examinării transmiterii de către Parlament a informațiilor privind înscrierea numelui reclamantei pe lista de candidați eligibili celorlalte instituții, organe și organisme ale Uniunii. Astfel, acesta nu demonstrează că a cercetat și a avut la dispoziție elementele pertinente pentru a afla dacă, la ce moment și în ce mod a fost transmisă

lista de candidați eligibili în cauză celorlalte instituții, organe și organisme ale Uniunii între 17 mai 2005 și 14 mai 2007 (a se vedea punctul 109 de mai sus). În conformitate cu jurisprudența redată la punctul 86 de mai sus, această încălcare a obligației de diligență constituie o încălcare suficient de gravă care poate angaja răspunderea Uniunii.

144 În al treilea rând, Ombudsmanul și-a încălcat obligația de diligență la examinarea transmiterii de Parlament către direcțiile sale generale a informațiilor privind reînscrierea reclamantei pe lista de candidați eligibili (a se vedea punctul 140 de mai sus). Astfel, acesta nu a demonstrat că a cercetat și a avut la dispoziție elementele pertinente pentru a aprecia transmiterea respectivă. În conformitate cu jurisprudența redată la punctul 86 de mai sus, această lipsă de diligență constituie o încălcare suficient de gravă care poate angaja răspunderea Uniunii.

145 Având în vedere că nelegalitățile identificate la punctele 142-144 de mai sus pot angaja răspunderea Uniunii, recalificarea faptelor care au determinat aceste nelegalități în fapte care constituie totodată încălcări ale articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul 94/262 și ale articolelor 5 și 9.2 din normele de aplicare nu va afecta identificarea nelegalităților care pot angaja răspunderea Uniunii.

– Concluzie

146 Având în vedere ceea ce precedă, trebuie să se conchidă că Ombudsmanul și-a încălcat în trei rânduri obligația de diligență ca urmare a cercetării plângerii și că aceste încălcări pot să angajeze răspunderea Uniunii.

c) Cu privire la nelegalitățile care țin de încălcări ale articolului 3 alineatul (1) din Decizia 94/262, ale articolelor 5 și 9.2 din normele de aplicare și ale principiilor solicitudinii și buneii administrări în legătură cu decizia din 31 martie 2011

147 În cadrul celui de al doilea aspect al primului motiv, reclamanta afirmă că Ombudsmanul a săvârșit în cadrul anchetei din proprie inițiativă mai multe erori care angajează răspunderea Uniunii.

148 În primul rând, reclamanta reproșează Ombudsmanului că nu a verificat veridicitatea uneia dintre afirmațiile Parlamentului în ceea ce privește conținutul registrului de corespondență oficială al Parlamentului.

149 În special, la punctele 77 și 87 din decizia din 31 martie 2011, Ombudsmanul a relatat că Parlamentul a afirmat că, din principiu, comunicările dintre instituții privind un candidat determinat nu ar fi înregistrate în registrul oficial. Ombudsmanul a considerat că nu avea motive să pună la îndoială exactitatea acestei informații.

150 Reclamanta apreciază că Ombudsmanul nu se putea baza pe această precizare a Parlamentului fără a o verifica, întrucât, în opinia acesteia, orice corespondență oficială între instituții figurează în mod normal în registrul de corespondență oficială și toate scrisorile pe care le-a primit din partea Parlamentului aveau un număr de înregistrare care corespundea registrului oficial, iar nu un număr intern.

151 În această privință, Tribunalul apreciază că faptul că toate scrisorile pe care reclamanta le-a primit din partea Parlamentului aveau un număr de registru oficial nu constituie un indiciu care să poată pune la îndoială veridicitatea afirmației Parlamentului potrivit căreia corespondența dintre instituții cu privire la un candidat nu este înregistrată în registrul oficial de corespondență. Astfel, corespondența dintre instituții și un candidat este oficială prin natura sa, în condițiile în care acest lucru nu este valabil în mod necesar pentru corespondența dintre instituții cu privire la un candidat. În plus, ancheta din proprie inițiativă a Ombudsmanului nu avea ca obiect modul adecvat de ținere a registrelor de corespondență de către Parlament, ci transmiterea de către Parlament a listei de candidați eligibili pe

care era inclus numele reclamantei către celelalte instituții, organe și organisme ale Uniunii. Având în vedere acest obiect al anchetei, afirmația Parlamentului potrivit căreia nu exista nicio urmă în registrul oficial de comunicări între instituții în ceea ce privește un candidat determinat îi era potențial defavorabilă, ceea ce îi sporește credibilitatea. Având în vedere aceste elemente, trebuie să se considere că reclamanta nu a prezentat suficiente elemente care să poată să indice că Ombudsmanul și-a încălcat obligația de diligență atunci când s-a bazat pe afirmația Parlamentului potrivit căreia nu exista nicio înregistrare a comunicărilor între acesta și instituții cu privire la reclamantă în registrul oficial de corespondență al Parlamentului.

- 152 Această concluzie nu este pusă la îndoială de faptul că această practică a Parlamentului de a nu înregistra comunicarea dintre instituții în ceea ce o privește pe reclamantă ar putea fi contrară articolului 24 din Codul bunei conduite. Astfel, compatibilitatea acestei practici cu codul respectiv nu făcea obiectul anchetei Ombudsmanului în speță, iar reclamanta nu a depus plângere în această privință în fața Ombudsmanului. În plus, această problemă de compatibilitate nu permite să se pună la îndoială afirmația Parlamentului potrivit căreia comunicările în cauză nu erau clasate într-un registru.
- 153 În al doilea rând, reclamanta impută Ombudsmanului că a refuzat să investigheze, după începerea anchetei din proprie inițiativă, în legătură cu informarea de către Parlament a celorlalte instituții cu privire la prezența numelui acesteia pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98. În această privință, trebuie observat că este cert că, în cursul anchetei din proprie inițiativă a Ombudsmanului, reclamanta s-a opus continuării respectivei anchete [a se vedea scrisoarea din 10 iulie 2010].
- 154 În plus, în decizia din 31 martie 2011, Ombudsmanul a considerat, mai întâi, că nu era necesar să ancheteze având în vedere opoziția reclamantei. Apoi, acesta a considerat că, în contextul unei anchete din proprie inițiativă, avea posibilitatea de a ancheta din oficiu, fără consimțământul reclamantei, cu condiția ca acest lucru să fie impus de un interes public superior. El a considerat însă că o astfel de situație nu se regăsea în speță, din moment ce a început ancheta din proprie inițiativă în special din perspectiva interesului reclamantei. Ținând seama de aceste împrejurări, Ombudsmanul a apreciat că poziția adoptată de reclamantă se opunea continuării investigației sale și că nu trebuia să continue ancheta (a se vedea punctele 89-94 din decizia din 31 martie 2011).
- 155 Din perspectiva acestor justificări expuse în decizia din 31 martie 2011, trebuie observat mai întâi că Ombudsmanul nu era obligat din oficiu, în contextul unei anchete din proprie inițiativă, să își înceteze investigațiile atunci când o persoană care făcea obiectul acestei investigații se opunea. După cum arată reclamanta, nicio dispoziție din Decizia 94/262 sau din normele de aplicare nu impune Ombudsmanului să obțină acordul reclamantului pentru a ancheta cu privire la o instituție sau la un organ al Uniunii. De asemenea, nicio dispoziție nu impune Ombudsmanului să ancheteze din proprie inițiativă numai atunci când un interes public superior justifică acest lucru.
- 156 Cu toate acestea, obligația acestuia de a întreprinde o anchetă cu diligență îi impune să țină seama de toate elementele pertinente atunci când efectuează acte de investigare. Printre aceste elemente figurează atitudinea persoanelor în cauză și interesul public al anchetei. Ombudsmanul dispune de o putere de apreciere la evaluarea comparativă a acestor elemente pentru a decide dacă este sau nu este necesară continuarea unei anchete.
- 157 În speță, reclamanta nu contestă nici faptul că s-a opus anchetei din proprie inițiativă a Ombudsmanului, nici faptul că ancheta respectivă nu era justificată de un interes public deosebit. Tribunalul apreciază că Ombudsmanul nu a încălcat în mod vădit și grav limitele puterii sale de apreciere în materie de anchete prin faptul că a invocat opoziția reclamantei la măsurile de investigare pentru a pune capăt acestei anchete din proprie inițiativă. Cu toate acestea, prin faptul că a încheiat această anchetă din proprie inițiativă fără să aprecieze dacă Parlamentul a săvârșit acte de administrare defectuoasă la comunicarea către serviciile sale și către celelalte instituții, organe și

organisme ale Uniunii a informației privind înscrierea numelui reclamantei pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98, Ombudsmanul a renunțat să corecteze, prin intermediul anchetei respective, anumite erori pe care le săvârșise în cadrul anchetei inițiate ca urmare a plângerii și a deciziei din 22 octombrie 2007. Ombudsmanul nu poate invoca, așadar, întreprinderea unei anchete din proprie inițiativă pentru a exonera Uniunea de răspundere pentru erorile pe care el le-a săvârșit în cadrul anchetei inițiate ca urmare a plângerii.

158 Referitor la obiecția reclamantei potrivit căreia Ombudsmanul nu a anchetat cu privire la neconsultarea de către Parlament a Consiliului (a se vedea punctul 96 din decizia din 31 martie 2011), Ombudsmanul putea de asemenea să justifice neefectuarea acestei anchete prin opoziția reclamantei la aceste măsuri de investigare.

159 În sfârșit și în orice caz, Tribunalul apreciază că, chiar dacă s-ar considera că Ombudsmanul a refuzat în mod eronat să ancheteze pentru că reclamanta s-a opus, reclamanta nu mai putea, în conformitate cu adagiul *nemini licet venire contra factum proprium*, să invoce această eroare pentru a pretinde o despăgubire din partea Uniunii. Astfel, este necesar să se constate că reclamanta nu poate, fără a se contrazice, să solicite o despăgubire pentru neefectuarea de către Ombudsman a anchetei din proprie inițiativă, din moment ce ea s-a opus. Această din urmă apreciere pune la îndoială imposibilitatea invocării de către Ombudsman a desfășurării unei anchete din proprie inițiativă pentru a exonera Uniunea de răspundere pentru nelegalitățile pe care el le-a săvârșit în cadrul anchetei inițiate ca urmare a plângerii și a deciziei din 22 octombrie 2007.

160 Pentru rațiunile ce precedă, toate obiecțiile invocate de reclamantă în cadrul celui de al doilea aspect al primului motiv trebuie respinse.

d) Concluzie

161 În urma analizării primului motiv, trebuie să se statueze în sensul că Ombudsmanul a săvârșit trei nelegalități care pot angaja răspunderea Uniunii, astfel cum s-a rezumat la punctul 146 de mai sus.

2. Cu privire la nelegalitățile care țin de erori vădite de apreciere

Introducere

162 În cadrul celui de al doilea motiv, reclamanta afirmă, în esență, că Ombudsmanul a săvârșit erori vădite de apreciere cu privire la deciziile din 22 octombrie 2007 și din 31 martie 2011, care angajează răspunderea Uniunii. Ombudsmanul contestă că ar fi săvârșit erorile menționate.

Cu privire la citarea avizului Parlamentului în decizia din 22 octombrie 2007

163 Reclamanta recalifică obiecția enunțată la punctul 102 de mai sus în eroare vădită de apreciere. Pentru motivele expuse la punctele 102 și 142 de mai sus, nelegalitatea în cauză angajează răspunderea Uniunii.

Cu privire la rectificarea deciziei din 22 octombrie 2007

164 Reclamanta apreciază că Ombudsmanul a săvârșit o eroare, a manipulat și a falsificat fapte și s-a făcut vinovat de fapta penală de fals și uz de fals atunci când a rectificat, la 29 iunie 2010, punctul 2.5 din decizia din 22 octombrie 2007, fără a publica un corrigendum.

- 165 Cu privire la aceste obiecții, Tribunalul subliniază mai întâi că, deși are competența de a aprecia dacă anumite acte săvârșite de instituții pot angaja răspunderea Uniunii, nu are competența de a constata, pe baza acestor acte, o faptă penală. Prin urmare, afirmația care implică constatarea de către Tribunal a împrejurării că Ombudsmanul s-a făcut vinovat de fapta penală de fals și uz de fals este inadmisibilă.
- 166 În continuare, Tribunalul observă că, în decizia Ombudsmanului din 29 iunie 2010, adresată Parlamentului și de la care reclamanta a primit o copie, Ombudsmanul a precizat că trebuie să rectifice decizia din 22 octombrie 2007 din cauza erorii de la punctul 2.5 din decizia menționată, care deforma conținutul avizului Parlamentului (a se vedea punctul 102 de mai sus). Astfel, în decizia din 29 iunie 2010, rectificarea care trebuia efectuată a fost expusă în mod explicit reclamantei și Parlamentului. Reclamanta nu poate invoca, așadar, o manipulare nejustificată sau o falsificare a deciziei din 22 octombrie 2007.
- 167 Ulterior, această rectificare a fost făcută publică de către Ombudsman, care a publicat o versiune modificată a deciziei din 22 octombrie 2007, versiune ce conține rectificarea adoptată prin decizia din 29 iunie 2010. Această versiune modificată a deciziei din 22 octombrie 2007 a înlocuit decizia inițială eronată din 22 octombrie 2007. Reclamanta a fost astfel informată într-un mod pe deplin transparent despre rectificarea respectivă.
- 168 Prin urmare, lipsa publicării unui corrigendum nu constituie o eroare și cu atât mai puțin o falsificare a deciziei din 22 octombrie 2007. De aceea, obiecția invocată de reclamantă trebuie să fie respinsă.

Cu privire la punerea listei de candidați eligibili la dispoziția celorlalte instituții

- 169 În primul rând, reclamanta impută Ombudsmanului, în esență, că nu a recunoscut drept caz de administrare defectuoasă faptul că Parlamentul nu a publicat în Jurnalul Oficial numele acesteia în calitate de candidat care a reușit la concursul EUR/A/151/98, în condițiile în care Parlamentul a acceptat, la 25 februarie 2003, recomandarea Ombudsmanului de a publica numele candidaților admiși la concursuri.
- 170 În această privință, trebuie observat că această nepublicare nu a fost contestată în mod expres de către reclamantă în plângerea sa. În consecință, Ombudsmanul nu putea fi obligat, pe baza acestei plângeri, să ancheteze în legătură cu un eventual caz de administrare defectuoasă din partea Parlamentului în această privință.
- 171 Pe de altă parte, ca urmare a unei întrebări scrise a Tribunalului, Ombudsmanul a comunicat recomandarea pe care o adresase Parlamentului, la 11 decembrie 2002, privind publicarea în Jurnalul Oficial a numelor candidaților admiși la concursuri, precum și scrisoarea președintelui Parlamentului din 25 februarie 2003 de acceptare a recomandării respective. Din recomandarea citată anterior reiese că aceasta privește concursurile ulterioare adoptării sale și că, în anunțul de concurs, candidații trebuie să fie informați în legătură cu faptul că numele candidaților admiși la concursuri vor fi publicate.
- 172 Dat fiind că concursul la care a participat reclamanta a fost publicat la 2 martie 1999, respectiv înainte de acceptarea de către Parlament a recomandării citate anterior, și că anunțul de concurs referitor la concursul EUR/A/151/98 nu preciza că numele candidaților admiși la concurs vor fi publicate, Ombudsmanul nu ar fi putut să reproșeze Parlamentului că nu i-a respectat recomandarea pe care o acceptase la 25 februarie 2003. În cazul în care Ombudsmanul ar fi considerat că Parlamentul a săvârșit un act de administrare defectuoasă prin nepublicarea în Jurnalul Oficial a numelui reclamantei ca urmare a înscrierii acestuia pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98, nu ar fi asigurat respectarea uneia dintre cerințele preluate în recomandarea sa, și anume aceea că toți candidații trebuie să fie informați în anunțul de concurs în legătură cu publicarea numelui candidaților admiși.

- 173 În sfârșit și în plus, Tribunalul observă că numele celorlalți 22 de candidați admiși la concursul EUR/A/151/98 nu au fost publicate în Jurnalul Oficial. Reclamanta nu invocă niciun alt argument care să justifice faptul că trebuie să beneficieze de mai multă publicitate decât cea de care au beneficiat ceilalți 22 de candidați admiși. În aceste împrejurări, atât principiul egalității de tratament, cât și tratamentul echitabil revendicat de însăși reclamanta în plângere implicau ca, precum în cazul celorlalți candidați admiși la concursul respectiv, lista de candidați eligibili pentru acest concurs pe care era inclus numele reclamantei să nu fie publicată în Jurnalul Oficial.
- 174 Pentru rațiunile de mai sus, Tribunalul apreciază Ombudsmanul nu a greșit atunci când a considerat că Parlamentul nu a săvârșit un act administrare defectuoasă prin nepublicarea numelui reclamantei în Jurnalul Oficial în calitate de candidat care a reușit la concursul EUR/A/151/98.
- 175 În al doilea rând, reclamanta apreciază că Ombudsmanul a săvârșit mai multe erori atunci când s-a întemeiat pe documentul „pooling” din 14 mai 2007 pentru a demonstra că celelalte instituții și organe ale Uniunii au avut acces la informațiile referitoare la disponibilitatea reclamantei.
- 176 Mai întâi, reclamanta apreciază că Ombudsmanul a săvârșit o eroare prin faptul că nu a verificat temeinicia afirmației Parlamentului potrivit căreia documentul „pooling” din 14 mai 2007 era confidențial. Or, potrivit reclamantei, acest document nu era confidențial.
- 177 În această privință, trebuie observat că Ombudsmanul a avut acces la versiunea integrală a documentului „pooling” din 14 mai 2007 în contextul anchetei întreprinse (a se vedea raportul de consultare). Parlamentul a solicitat însă ca acest document să fie considerat confidențial, ceea ce Ombudsmanul a acceptat. Reclamanta nu a avut deci acces la documentul respectiv în cadrul procedurii administrative care a condus la adoptarea deciziilor din 22 octombrie 2007 și din 31 martie 2011. Cu toate acestea, în cursul prezentei proceduri judiciare, Ombudsmanul a comunicat o versiune a documentului „pooling” din 14 mai 2007 din care anumite părți au fost oculte.
- 178 În temeiul articolului 13.3 din normele de aplicare, reclamantul nu are acces la documentele sau la informațiile obținute de Ombudsman de la instituții în cadrul anchetei atunci când sunt identificate ca fiind confidențiale, destinate Ombudsmanului. Articolul 10.1 din normele de aplicare prevede că o plângere este clasată confidențială de către Ombudsman la cererea reclamantului. Dispozițiile menționate nu prevăd excepții sau proceduri specifice pentru a verifica temeinicia cererilor de aplicare a regimului de confidențialitate.
- 179 Având în vedere cele de mai sus, nu era atribuția Ombudsmanului să repună în discuție cererile din partea instituțiilor de a aplica regimul de confidențialitate anumitor documente sau anumitor informații cu privire la reclamanți, tot astfel cum nu era atribuția Ombudsmanului să repună în discuție o cerere de aplicare a regimului de confidențialitate în privința unei plângeri formulate de un reclamant.
- 180 În consecință, Ombudsmanul nu a săvârșit nicio eroare atunci când nu a repus în discuție cererea de aplicare a regimului de confidențialitate în privința documentelor Parlamentului.
- 181 Cu toate acestea, atunci când, într-o decizie, Ombudsmanul își întemeiază aprecierea pe elemente confidențiale, iar un reclamant contestă legalitatea deciziei respective în fața instanței Uniunii, Ombudsmanul nu poate opune în mod valabil obiecțiilor reclamantului argumente întemeiate pe elemente confidențiale la care nu au acces nici reclamantul, nici instanța. Astfel, în cazul în care Ombudsmanul se va opune comunicării totale sau parțiale a acestor elemente pentru motivul că sunt confidențiale, instanța Uniunii va proceda la examinarea legalității deciziei atacate numai pe baza elementelor care au fost comunicate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 iulie 2013, Comisia și alții/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P și C-595/10 P, Rep., EU:C:2013:518, punctul 127).

- 182 În continuare, reclamanta apreciază că, în esență, Ombudsmanul a săvârșit o eroare atunci când, în decizia din 22 octombrie 2007, și-a întemeiat aprecierea pe documentul „pooling” din 14 mai 2007, deși documentul menționat nu ar dovedi că informațiile incluse în acest document au fost puse la dispoziția tuturor instituțiilor, organelor și organismelor Uniunii înainte sau după data de 14 mai 2007.
- 183 Prin intermediul acestei obiecții, reclamanta nu face decât să reitereze nelegalitatea invocată la punctul 103 de mai sus, recalificând-o în eroare vădită de apreciere. Pentru motivele expuse mai sus la punctele 104 și următoarele, trebuie să se recunoască faptul că Ombudsmanul a săvârșit o nelegalitate atunci când s-a întemeiat pe documentul „pooling” din 14 mai 2007 pentru a considera ca fiind stabilită împrejurarea că Parlamentul a informat în mod corespunzător celelalte instituții, organe sau organisme ale Uniunii în legătură cu înscrierea numelui reclamantei pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98.
- 184 În al treilea rând, reclamanta impută Ombudsmanului că în mod nejustificat a urmărit să verifice pe lângă celelalte instituții, organe și organisme ale Uniunii că le-a fost transmisă lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98, în condițiile în care el însuși nu a avut cunoștința de aceasta în calitate de instituție.
- 185 În ceea ce privește ancheta întreprinsă ca urmare a plângerii, nu se poate considera că Ombudsmanul a săvârșit o eroare atunci când a anchetat la Parlament cu privire la transmiterea listei de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98 altor instituții, organisme și organe ale Uniunii. Astfel, trebuie observat, mai întâi, că investigațiile desfășurate ca urmare a plângerii și recrutarea de funcționari pentru serviciile sale constituie două misiuni distincte ale Ombudsmanului și că acesta nu poate fi obligat să facă legătura între plângerile în legătură cu care anchetează și netransmiterea unei informații pertinente pentru recrutare, respectiv, în speță, înscrierea reclamantei pe o listă de candidați eligibili în cadrul unui concurs. În plus și în orice caz, trebuie amintit că Ombudsmanul dispune de o marjă de apreciere în ceea ce privește modul în care înțelege să își desfășoare ancheta și că opțiunea sa de a ancheta mai întâi la Parlament nu excedează limitelor acestei marje de apreciere.
- 186 În ceea ce privește ancheta din proprie inițiativă a Ombudsmanului, nu se poate imputa acestuia că a anchetat fără să fi verificat mai întâi dacă, în calitate sa de organ al Uniunii, nu a primit din partea Parlamentului informația potrivit căreia numele reclamantei era inclus pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98. Astfel, pe lângă faptul că Ombudsmanul beneficiază de o marjă de apreciere la organizarea anchetelor sale și, prin urmare, poate să aleagă ce aspect pertinent decide să consulte mai întâi, trebuie observat că, chiar și în cazul în care Ombudsmanul ar fi primit această informație, acest element nu ar fi fost suficient pentru a demonstra că celelalte instituții, organe și organisme ale Uniunii au primit de asemenea respectiva informație. Prin urmare, obiecția reclamantei, rezumată la punctul 184 de mai sus, este nefondată.
- 187 În al patrulea rând, reclamanta apreciază că faptul că Ombudsmanul a precizat în decizia din 22 octombrie 2007 că consultarea întreprinsă a confirmat că CV-ul acesteia a fost trimis Consiliului omițând să precizeze că această trimitere a fost făcută ca urmare a unei solicitări din partea sa dovedește că Consiliul nu dispunea de informații cu privire la lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98, cu toate că era coorganizator al concursului respectiv. Ea susține totodată că faptul că a primit un răspuns negativ la cererea sa de loc de muncă adresată Curții Europene de Conturi implica faptul că aceasta nu era informată cu privire la lista respectivă. În sfârșit, ea invocă schimburi de corespondență cu EPSO în anul 2007 și consideră că nu se putea deduce din acestea că numele său a fost înscris pe lista EPSO anterior datei de 26 aprilie 2007. Reclamanta impută Ombudsmanului că nu a confruntat informațiile care proveneau de la EPSO pe care ea i le furnizase cu susținerile Parlamentului întemeiate pe documentul „pooling” din 14 mai 2007.

188 Aceste considerații ale reclamantei vin să susțină obiecția reclamantei întemeiată pe lipsa dovezii privind punerea la dispoziția celorlalte instituții, organe sau organisme ale Uniunii a înscrierii numelui său pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98, ceea ce avut drept consecință să denatureze aprecierea Ombudsmanului în această privință în cadrul deciziei din 22 octombrie 2007. Dat fiind că Tribunalul recunoaște că Ombudsmanul a săvârșit o nelegalitate în această privință (a se vedea mai sus punctele 104 și următoarele), aceste considerații nu afectează soluția litigiului. Tribunalul observă totuși că faptul că Consiliul a solicitat CV-ul reclamantei ca urmare a unei solicitări din partea acesteia nu dovedește nimic în ceea ce privește punerea la dispoziția Consiliului a listei de candidați eligibili pe care era înscrisă reclamanta. Tot astfel, faptul că Curtea de Conturi a răspuns la o solicitare a reclamantei că nu existau posturi declarate vacante care să corespundă solicitării sale nu demonstrează nimic în ceea ce privește punerea la dispoziția Curții de Conturi a listei de candidați eligibili pe care era înscris numele reclamantei.

189 În al cincilea rând, referitor la aprecierea reclamantei potrivit căreia Ombudsmanul a săvârșit o eroare prin faptul că nu a anchetat, în cadrul anchetei din proprie inițiativă, cu privire la transmiterea listei de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98, această obiecție se confundă cu cea examinată mai sus la punctele 153 și următoarele.

Cu privire la punctul 2.2 din decizia din 22 octombrie 2007

190 Reclamanta apreciază că Ombudsmanul a săvârșit o eroare atunci când a precizat în scrisoarea din 1 octombrie 2008 că confirmă „din nou că punctul 2.2 din decizia [sa] se [baza] pe constatarea Parlamentului, făcută în avizul său din 20 martie 2007, potrivit căreia lista de candidați eligibili [din cadrul concursului] EUR/A/151/98 [a fost] difuzată tuturor [DG]”. Astfel, în opinia reclamantei, în acest mod Ombudsmanul a arătat că nu se întemeia pentru a ajunge la o concluzie pe dosarul de anchetă, ci numai pe susținerile unilaterale ale Parlamentului.

191 Această obiecție a reclamantei nu poate fi primită, întrucât, după cum arată Ombudsmanul la punctul 2.2 din decizia din 22 octombrie 2007, el nu a făcut decât să prezinte, fără erori, poziția Parlamentului. Ombudsmanul nu a apreciat poziția respectivă în cuprinsul acestui punct. În schimb, cu privire la contestarea de către reclamantă a lipsei dovezii privind transmiterea listei de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98 către toate DG din cadrul Parlamentului, este necesar să se observe că această obiecție o reia pe cea examinată mai sus la punctele 134 și următoarele și că în mod întemeiat reclamanta a evidențiat lipsa dovezii privind comunicarea menționată.

Cu privire la durata de validitate a listei de candidați eligibili

192 În primul rând, reclamanta apreciază că Ombudsmanul a săvârșit o eroare atunci când a considerat la punctul 2.6 din decizia din 22 octombrie 2007 că alegerea datei de expirare a validității unei liste de candidați eligibili din cadrul unui concurs ține de puterea discreționară a AIPN. În opinia acesteia, statutul nu ar conferi AIPN o astfel de putere.

193 În această privință, Tribunalul apreciază că reiese din dispozițiile coroborate ale articolelor 29 și 30 din Statutul funcționarilor că revine AIPN sarcina de a determina durata de validitate a unei liste de candidați eligibili din cadrul unui concurs. AIPN beneficiază în această privință de o largă putere de apreciere, cu respectarea principiilor generale precum principiul egalității de tratament și obligația de motivare. Prin urmare, Ombudsmanul nu a săvârșit nicio eroare atunci când a considerat că alegerea datei de expirare a validității unei astfel de liste este o decizie care ține de puterea discreționară a administrației.

194 În al doilea rând, referitor la obiecția reclamantei potrivit căreia Ombudsmanul a săvârșit o eroare atunci când a omis să constate că decizia Parlamentului de a prelungi validitatea listei de candidați eligibili pe care era inclus numele acesteia era viciată de lipsă de motivare, trebuie observat că, în

scrisoarea adresată la 17 iulie 2007, Parlamentul a precizat că această prelungire a fost acordată pentru a permite Ombudsmanului să își finalizeze ancheta. Prin urmare, obiecția reclamantei trebuie respinsă ca nefondată.

- 195 În al treilea rând, referitor la aprecierea reclamantei potrivit căreia Ombudsmanul a săvârșit o eroare atunci când nu a anchetat, ca urmare a prelungirii validității înscrierii numelui acesteia pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98, cu privire la discriminarea a cărei victimă a fost în raport cu ceilalți candidați admiși la concursul menționat în ceea ce privește durata înscrierii numelor lor pe lista respectivă, este necesar să se observe că această obiecție a fost invocată deja în cadrul primului motiv. Pentru motivele redată mai sus la punctele 127 și următoarele, aceasta trebuie respinsă.
- 196 În al patrulea rând, reclamanta apreciază că Ombudsmanul a săvârșit o eroare prin faptul că nu a dat curs scrisorii acesteia din 19 octombrie 2007, în care arătase că „faptul de a fi prelungit [validitatea] listei de candidați eligibili [din cadrul concursului EUR/A/151/98] cu numai [trei] luni (dintre care [două] luni în perioada concediilor) [confirma] discriminarea [pe care o suferea] de câțiva ani, întrucât [se obișnuia] să se prelungească [listele de candidați eligibili din cadrul concursurilor generale] cu o durată cu mult mai lungă, pentru a avantaja astfel, pe de o parte, candidații admiși la concurs și, pe de altă parte, diversele instituții”. În această privință, Tribunalul apreciază mai întâi că, ținând seama de proximitatea dintre data de redactare a acestei scrisori și data adoptării deciziei din 22 octombrie 2007, nu se poate stabili cu certitudine că Ombudsmanul a avut posibilitatea să ia cunoștință de această scrisoare înainte de adoptarea deciziei menționate. În plus și în orice caz, întrucât problema discriminării ridicată în această scrisoare privește prelungirea termenului de validitate a listelor de candidați eligibili, aceasta putea fi formulată în mod valabil numai după ce validitatea listei pe care era înscris numele reclamantei va fi fost efectiv prelungită (a se vedea punctul 132 de mai sus). Prin urmare, este vorba despre o obiecție nouă care poate justifica o nouă plângere, nu însă despre o extindere a obiectului anchetei ca urmare a plângerii. Așadar, Ombudsmanul nu a săvârșit nicio eroare atunci când nu a anchetat ca urmare a plângerii cu privire la această pretinsă discriminare.
- 197 În al cincilea rând, reclamanta apreciază că, în decizia din 31 martie 2011, Ombudsmanul a săvârșit o eroare atunci când a considerat că Parlamentul nu a discriminat-o în raport cu ceilalți candidați admiși la concursul EUR/A/151/98 în ceea ce privește determinarea duratei de validitate a listei de candidați eligibili din cadrul concursului menționat. În opinia acesteia, spre deosebire de numele celorlalți candidați care au fost înscrși în anul 2001 pe lista menționată a cărei validitate expira în anul 2007, numele său a fost înscris abia în anul 2005.
- 198 În această privință, trebuie amintit că principiul egalității de tratament impune ca situații comparabile să nu fie tratate în mod diferit, cu excepția situației în care o diferențiere este justificată în mod obiectiv (Hotărârea din 19 octombrie 1977, Ruckdeschel și alții, 117/76 și 16/77, Rec., EU:C:1977:160, punctul 7, Hotărârea din 16 octombrie 1980, Hochstrass/Curtea de Justiție, 147/79, Rec., EU:C:1980:238, punctul 7, și Hotărârea din 26 septembrie 1990, Beltrante și alții/Consiliul, T-48/89, Rec., EU:T:1990:50, punctul 34). Reiese astfel că are loc o încălcare a principiului nediscriminării atunci când în cazul a două categorii de persoane, ale căror situații de fapt și de drept nu prezintă diferențe esențiale, se aplică un tratament diferit sau atunci când situații diferite sunt tratate în mod identic (Hotărârea din 16 aprilie 1997, Kuchlenz-Winter/Comisia, T-66/95, Rec., EU:T:1997:56, punctul 55). Pentru ca o diferență de tratament să poată fi compatibilă cu principiul general al nediscriminării, această diferență trebuie să fie justificată pe baza unui criteriu obiectiv și rezonabil și să fie proporțională în raport cu scopul urmărit de această diferențiere (Hotărârea din 2 martie 2004, Di Marzio/Comisia, T-14/03, RecFP, EU:T:2004:59, punctul 83).
- 199 În speță, lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98 a fost întocmită la 12 ianuarie 2001. Pe această listă erau înscrise inițial numele a 22 de candidați admiși la concurs. Or, după cum s-a arătat la punctul 113 de mai sus, toți acești 22 de candidați admiși la concurs inițiali au fost recrutați

anterior datei de 31 decembrie 2002, cu excepția unuia care a fost recrutat la 1 iunie 2003. Astfel, toți candidații admiși inițiali au beneficiat de o durată de înscriere a numelui lor pe respectiva listă de candidați eligibili de cel puțin 2 ani, 4 luni și 20 de zile.

- 200 Inițial, reclamanta nu făcea parte dintre candidații admiși la concursul EUR/A/151/98 ale căror nume au fost înscrise pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului respectiv care a fost întocmită la 12 ianuarie 2001 și a contestat cu succes acest lucru în fața Tribunalului (Hotărârea Staelen/Parlamentul European, punctul 6 de mai sus, EU:T:2003:52). La 17 mai 2005, numele reclamantei a fost înscris pe lista respectivă. Într-o scrisoare din 19 mai 2005, Parlamentul a informat-o pe reclamantă că numele său a fost înscris pe această listă, că era singurul candidat dintre cei admiși concurs al cărui nume figura încă pe lista menționată și că lista în cauză urma să rămână în vigoare până la 1 iunie 2007. Cu toate acestea, la 6 iunie 2007, reclamanta a fost informată în legătură cu faptul că secretarul general al Parlamentului solicitase să fie inițiată procedura de prelungire a validității listei în cauză până la 31 august 2007. La 17 iulie 2007, reclamanta a fost informată că a fost adoptată decizia de prelungire a validității listei în cauză până la 31 august 2007. Astfel, numele reclamantei a fost înscris pe lista de candidați eligibili în cauză timp de 2 ani, 3 luni și 14 zile.
- 201 În consecință, reclamanta a beneficiat de o înscriere a numelui său pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98 cu o durată inferioară celei a celorlalți candidați admiși la concursul EUR/A/151/98.
- 202 În decizia din 31 martie 2011, Ombudsmanul a considerat că nu a existat un caz de administrare defectuoasă în privința diferenței invocate de reclamantă în ceea ce privește durata de validitate a listei de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98, cea de care a beneficiat aceasta și cea de care au beneficiat ceilalți candidați admiși la concurs pentru înscrierea pe listă a numelui lor, cu argumentul că Parlamentul i-a explicat că ceilalți candidați admiși la concurs au fost recrutați în primii doi ani de după publicarea listei de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98, în timp ce numele reclamantei a fost înscris pe această listă ceva mai mult de doi ani, respectiv o perioadă mai lungă decât cea în care au fost înscrise pe lista respectivă numele celorlalți candidați admiși la concurs, iar această explicație a Parlamentului era convingătoare.
- 203 Având în vedere faptele expuse la punctele 199-201 de mai sus, explicația dată de Parlament era eronată, iar Ombudsmanul nu putea să considere, pe baza acestei explicații, că nu a existat un caz de administrare defectuoasă din partea Parlamentului în această privință.
- 204 Faptul că, în cadrul unei anchete, o explicație dată de o instituție Ombudsmanului poate părea convingătoare nu scutește Ombudsmanul de răspunderea care constă în a se asigura că faptele pe care se bazează această explicație sunt dovedite, atunci când explicația respectivă constituie singurul temei pentru constatarea inexistenței unui caz de administrare defectuoasă din partea instituției respective.
- 205 Astfel, Ombudsmanul nu a acționat cu toată diligența necesară atunci când a constatat inexistența unui caz de administrare defectuoasă din partea Parlamentului întrucât s-a bazat pe explicațiile acestuia din urmă în ceea ce privește recrutarea celor 22 de candidați admiși inițiali la concursul EUR/A/151/98 fără să fi primit elemente care să ateste momentul la care a fost recrutat fiecare dintre acești candidați admiși la concurs, iar acele explicații s-au dovedit nefondate. Această lipsă de diligență poate angaja răspunderea Uniunii pentru comportamentul Ombudsmanului (a se vedea punctele 84-86 de mai sus).

Cu privire la distrugerea dosarului reclamantei

206 Reclamanta apreciază, în esență, că Ombudsmanul a săvârșit erori în cadrul anchetelor întreprinse prin faptul că nu s-a opus distrugerii de către Parlament a dosarului acesteia și prin faptul că a considerat că nu era necesar să verifice dacă, în mod justificat, Parlamentul a distrus nu numai datele personale cuprinse în dosarul reclamantei, ci și, deopotrivă, totalitatea dosarului respectiv.

207 În această privință, trebuie observat că, la 15 octombrie 2007, reclamanta a primit o scrisoare de la directorul general al direcției generale a Parlamentului în care o informa că validitatea listei de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98 a expirat la 31 august 2007 și că, dacă ea dorea acest lucru, dosarul său de candidatură urma să fie conservat o perioadă de doi ani și jumătate, pentru cazul unui eventual litigiu privind concursul respectiv. Potrivit articolelor 2 și 4 din anexa III la Statutul funcționarilor, sub incidența căruia a fost organizat concursul EUR/A/151/98, dosarul de candidatură cuprindea formularul care trebuiau să îl completeze toate persoanele care doreau să facă act de candidatură la un concurs, precum și documentele sau informațiile suplimentare care erau anexate la acesta. La 19 octombrie 2007, reclamanta a informat Ombudsmanul despre conținutul scrisorii din 15 octombrie 2007. În martie 2010, Parlamentul a distrus în întregime dosarul reclamantei aferent acestui concurs, și anume nu numai dosarul de candidatură, ci și dosarul care conținea toate documentele adăugate după admiterea sa în calitate de candidat la concurs. La 29 iulie 2010, Ombudsmanul a deschis ancheta din proprie inițiativă. În sfârșit, la punctul 86 din decizia din 31 martie 2011, Ombudsmanul a considerat următoarele:

„Parlamentul consider[ase] că distrugerea acestui dosar era în conformitate cu politica sa generală în materie și a fost necesară pentru îndeplinirea obligațiilor sale generale care decurg din normele în materia protecției datelor. Acesta a furnizat o copie a normelor în materia protecției datelor din care [reieșea] că datele privind candidații ale căror demersuri nu au fost încununat de succes [trebuiau] distruse la doi ani și jumătate după expirarea listei de rezervă în cauză. Parlamentul [a explicat] în plus pentru ce motiv nu se [limita] să distrugă datele personale privind candidatul în cauză care [erau] cuprinse în dosar, ci [distrugea] întregul dosar. Ombudsmanul [sublinia] că modul în care Parlamentul [a tratat] dosarul reclamantei [părea] să fie conform cu abordarea generală în asemenea cazuri, și anume distrugerea documentelor în cauză la doi ani și jumătate după expirarea validității listei de rezervă în cauză. El [a considerat] că nu [era] necesar să se examineze, în prezenta cauză, dacă Parlamentul [a acționat] în mod corect atunci când a distrus nu numai datele personale ale reclamantei, ci și, totodată, dosarul în întregime. În fond, ceea ce [era] pertinent în speță [era] faptul că din informația furnizată de Parlament reieșea că acesta din urmă nu [era în posesia] niciunei copii a scrisorilor și a e-mailurilor prin care celelalte instituții și organe ale Uniunii au fost informate în legătură cu faptul că numele reclamantei [a fost] adăugat pe lista de rezervă în cauză, care exista dinainte. Nimic [nu sugera] că Parlamentul [a distrus] dosarul în cauză pentru a face să dispară dovezile.”

208 În primul rând, reclamanta impută Ombudsmanului că nu s-a opus distrugerii de către Parlament a dosarului său, întrucât, în opinia ei, această distrugere ar fi făcut imposibilă ancheta din proprie inițiativă a Ombudsmanului.

209 În această privință, trebuie observat că nu reiese din înscrisurile dosarului în prezenta cauză că reclamanta s-a opus ea însăși distrugerii dosarului, deși avea posibilitatea să facă acest lucru. În plus, în scrisoarea din 19 octombrie 2007, Ombudsmanul a fost informat numai în legătură cu distrugerea dosarului de candidatură al reclamantei, iar nu în legătură cu dosarul în întregime. Or, ținând seama de conținutul unui dosar de candidatură, reclamanta nu a expus în ce măsură acesta îi putea fi de o oarecare utilitate pentru a demonstra transmiterea listei de candidați eligibili pentru concursul EUR/A/151/98 către alte instituții, organe și organisme ale Uniunii. Având în vedere conținutul dosarului menționat, nedemonstrarea de către reclamantă a pertinentei acestuia și faptul că nu s-a stabilit că Ombudsmanul știa că dosarul reclamantei, iar nu numai dosarul de candidatură al acesteia, avea să fie distrus în întregime nu se poate imputa acestuia din urmă că nu s-a opus acestei distrugerii.

- 210 În plus și în orice caz, reclamanta nu a demonstrat că, teoretic, numai dosarul său destinat Parlamentului permitea să se demonstreze că celelalte instituții, organe și organisme ale Uniunii au fost informate în legătură cu înscrierea numelui său pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98. După cum arată Ombudsmanul, alte surse de informare erau disponibile, de exemplu la Consiliu. Reclamanta s-a opus însă ca Ombudsmanul să ancheteze la celelalte instituții, organe și organisme ale Uniunii (a se vedea mai sus, punctele 153 și următoarele). Ținând seama de marja de apreciere a Ombudsmanului la organizarea anchetelor sale și de posibilitatea existenței altor surse de informare, lipsa opoziției din partea Ombudsmanului la distrugerea dosarului reclamantei de către Parlament nu este suficientă pentru a se demonstra un comportament nelegal din partea Ombudsmanului.
- 211 În al doilea rând, reclamanta consideră că Ombudsmanul a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a reținut că nu era necesar să verifice dacă, în mod justificat, Parlamentul a distrus întregul său dosar, deși era evident că această distrugere era nelegală.
- 212 Ținând seama de obiectul anchetei din proprie inițiativă a Ombudsmanului, acesta a considerat, fără a săvârși o eroare, că nu era necesar să desfășoare investigații cu privire la distrugerea în întregime a dosarului reclamantei de către Parlament. Astfel, după cum reiese din cuprinsul punctului 43 din decizia din 31 martie 2011, ancheta din proprie inițiativă avea ca obiect să informeze celelalte instituții, organe și organisme ale Uniunii în legătură cu înscrierea numelui reclamantei pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98, cu durata de validitate a acestei liste și cu egalitatea de tratament dintre reclamantă și ceilalți candidați admiși la concursul respectiv în ceea ce privește durata de validitate a listei respective.
- 213 În consecință, Ombudsmanul putea în mod întemeiat să nu desfășoare investigații, în cadrul anchetei sale din proprie inițiativă, cu privire la chestiunea dacă distrugerea de către Parlament a întregului dosar al reclamantei a fost justificată.
- 214 Pe de altă parte, referitor la faptul că reclamanta impută în mod specific Ombudsmanului că nu a anchetat în legătură cu distrugerea nelegală a datelor sale personale, după cum arată Ombudsmanul în duplică, reclamanta nu a formulat o astfel de obiecție în stadiul cererii introductive. Or, din dispozițiile articolului 44 alineatul (1) litera (c) coroborate cu dispozițiile articolului 48 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului rezultă că cererea introductivă de instanță trebuie să arate obiectul litigiului și să cuprindă o expunere sumară a motivelor invocate și că invocarea de motive noi pe parcursul procesului este interzisă, cu excepția cazului în care aceste motive se bazează pe elemente de drept și de fapt care au apărut în cursul procedurii. Cu toate acestea, un motiv care constituie dezvoltarea unui motiv enunțat anterior, direct sau implicit, în cererea introductivă de instanță și care prezintă o legătură strânsă cu acesta trebuie declarat admisibil (a se vedea Hotărârea din 14 martie 2007, Aluminium Silicon Mill Products/Consiliul, T-107/04, Rep., EU:T:2007:85, punctul 60 și jurisprudența citată). În speță, obiecția respectivă nu constituie dezvoltarea unei obiecții existente. Prin urmare, această obiecție trebuie respinsă ca inadmisibilă.
- 215 În plus și în orice caz, în cursul anchetelor efectuate în speță de către Ombudsman, reclamanta nu a formulat niciodată o astfel de plângere destinată Ombudsmanului. În scrisoarea din 19 octombrie 2007, reclamanta nu s-a opus distrugerii dosarului său de candidatură astfel cum a fost anunțată în scrisoarea Parlamentului din 15 octombrie 2007. Nici după decizia din 22 octombrie 2007 sau în cursul anchetei din proprie inițiativă a Ombudsmanului, reclamanta nu s-a plâns Ombudsmanului de o asemenea nelegalitate. Prin urmare, nu se poate imputa Ombudsmanului că nu a anchetat în legătură cu acest aspect.

Cu privire la răspunsul la scrisoarea din 15 mai 2007

- 216 Reclamanta impută Ombudsmanului că a ignorat faptul că Parlamentul nu a răspuns la scrisoarea ei din 15 mai 2007 în care solicita o prelungire a validității listei de candidați eligibili în cauză.
- 217 În această privință, este suficient să se observe că, în scrisoarea din 6 iunie 2007, Parlamentul a precizat în mod expres că această scrisoare constituia un răspuns la scrisoarea reclamantei din 15 mai 2007. În plus, la punctul 81 din decizia din 31 martie 2011, Ombudsmanul a abordat în mod expres chestiunea răspunsului la scrisoarea din 15 mai 2007. Nu i se poate deci reproșa că a ignorat obiectul răspunsului Parlamentului la scrisoarea din 15 mai 2007. În sfârșit, trebuie subliniat că reclamanta a obținut o prelungire a validității listei de candidați eligibili în cauză până la 31 august 2007.
- 218 Prin urmare, obiecția întemeiată pe neluarea în considerare de către Ombudsman a faptului că Parlamentul nu a răspuns la scrisoarea reclamantei din 15 mai 2007 trebuie respinsă ca nefondată.

Cu privire la lipsa unei anchete vizând opoziția Parlamentului la numirea sa

- 219 Reclamanta impută Ombudsmanului că nu a anchetat cu privire la opoziția Parlamentului la numirea sa.
- 220 În această privință, trebuie observat că, în plângerea sa, reclamanta a arătat că, întrucât era singura dintre candidații admiși la concursul EUR/A/151/98 al căror nume a fost înscris pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului respectiv care nu a fost numită, a dedus de aici că a fost victima unui comportament revanșard existent în cadrul Parlamentului. Aceasta a precizat că prieteni ai săi care lucrează ca funcționari în celelalte instituții ale Uniunii, cărora nu le putea cita numele pentru motive de confidențialitate, i-au confirmat suspiciunea.
- 221 Ombudsmanul a decis, ca urmare a plângerii, să ancheteze cu privire la modul în care a fost tratat dosarul reclamantei după includerea numelui acesteia pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98 și cu privire la modul echitabil în care trebuia să fie tratată reclamanta în contextul ocupării unui post în cadrul instituțiilor Uniunii.
- 222 Acest demers nu este viciat de nelegalitate. Astfel, dat fiind că afirmația privind comportamentului revanșard al Parlamentului se bazează pe o deducție și pe afirmații ce provin din surse neidentificabile, trebuia să ancheteze în legătură cu faptele aflate la originea acestei deducții și a acestor afirmații. Or, Ombudsmanul a procedat astfel atunci când a definit obiectul anchetei întreprinse ca urmare a plângerii.

Concluzie

- 223 Din examinarea celui de al doilea motiv reiese că, pe lângă nelegalitățile stabilite în cadrul examinării primului motiv, Ombudsmanul a dat dovadă de lipsă de diligență atunci când s-a întemeiat pe o simplă afirmație a Parlamentului în ceea ce privește durata înscrierii candidaților admiși la concurs pe lista de candidați eligibili (a se vedea punctul 205 de mai sus). Această lipsă de diligență a avut drept consecință faptul că Ombudsmanul a considerat în mod eronat anumite fapte ca fiind dovedite și, prin urmare, a ajuns la concluzia eronată a inexistenței unui caz de administrare defectuoasă din partea Parlamentului.

3. Cu privire la nelegalitățile săvârșite ca urmare a lipsei de imparțialitate, de obiectivitate și de independență, precum și a relei-credințe a Ombudsmanului și a unui abuz de putere

- 224 În cadrul celui de al treilea motiv, reclamanta afirmă că, în cadrul anchetelor în discuție în speță, Ombudsmanul a dat dovadă de lipsă de imparțialitate, de obiectivitate și de independență, a fost de rea-credință și a săvârșit un abuz de putere.
- 225 În primul rând, reclamanta ridică problema legalității Acordului de cooperare din 15 martie încheiat între Parlament și Ombudsman (denumit în continuare „acordul de cooperare”) și pe cea a impactului acestui acord asupra examinării în mod independent și obiectiv al plângerii.
- 226 În această privință, Tribunalul apreciază că reclamanta nu expune cu suficientă precizie conținutul obiecției formulate. O simplă chestionare nu este suficientă pentru a explica motivele pentru care ea consideră că Ombudsmanul nu este independent în raport cu Parlamentul.
- 227 Singura afirmație suficient de precisă a reclamantei în legătură cu acordul de cooperare este cea potrivit căreia Ombudsmanul nu ar fi dispus de independența necesară ca urmare a sprijinului de care beneficia în exercitarea funcțiilor sale din partea Serviciului juridic al Parlamentului în temeiul acordului menționat.
- 228 Articolul 8 din acordul de cooperare prevede, desigur, posibilitatea unei cooperări în domeniul juridic între Ombudsman și Parlament. Cu toate acestea, reclamanta nu furnizează nici măcar un început de probă în sensul că Ombudsmanul a făcut uz de această posibilitate în speță. În special, ea nu furnizează nicio indicație potrivit căreia Ombudsmanul a beneficiat în exercițiul funcțiilor sale în materie de anchetă de sprijin din partea Serviciului juridic al Parlamentului. Prin urmare, obiecția reclamantei potrivit căreia Ombudsmanul nu beneficia de independența necesară ca urmare a acordului menționat trebuie respins ca nefondat.
- 229 În al doilea rând, reclamanta apreciază că reaua-credință a Ombudsmanului și intenția acestuia de a proteja Parlamentul decurg atât din scrisoarea din 1 octombrie 2008, cât și din cea din 10 martie 2010, scrisori în care este citat punctul 2.5 din decizia din 22 octombrie 2007, cu excepția pasajului eronat potrivit căruia Parlamentul indicase deja în avizul său că lista de candidați eligibili care menționa disponibilitatea reclamantei a fost pusă la dispoziția altor instituții.
- 230 În această privință, trebuie amintit că Ombudsmanul a precizat, în mod neîntemeiat, în decizia din 22 octombrie 2007 că din avizul Parlamentului reieșea că lista de candidați eligibili pe care era inclus numele reclamantei a fost pusă la dispoziția altor instituții (a se vedea punctul 102 de mai sus). Omisiunile din scrisorile din 1 octombrie 2008 și din 10 martie 2010 la care se referă reclamanta nu erau însă omisiuni disimulate, din moment ce în cuprinsul citatului omisiunea este înlocuită cu puncte de suspensie. În sfârșit, în cele două scrisori, Ombudsmanul amintește conținutul aprecierii sale preluate la punctul 2.5 din decizia din 22 octombrie 2007, arătând că se raportează la consultarea efectuată, iar nu la avizul Parlamentului. Având în vedere aceste elemente, omisiunile pe care le invocă reclamanta nu demonstrează rea-credință sau lipsa de imparțialitate din partea Ombudsmanului.
- 231 În al treilea rând, reclamanta apreciază că constituie un indiciu de subiectivitate și de coluziune faptul că Ombudsmanul nu a cerut niciodată ca Parlamentul să furnizeze dovada că lista de candidați eligibili pe care era inclus numele său a fost pusă la dispoziția celorlalte instituții ale Uniunii și că s-a limitat la documentul „pooling” din 14 mai 2007. Cu toate acestea, faptul că Ombudsmanul nu a efectuat în mod corect ancheta cu privire la dovada transmiterii listei respective celorlalte instituții, organe și organisme ale Uniunii (a se vedea punctele 103 și următoarele de mai sus) nu constituie, în sine, un indiciu de subiectivitate sau de coluziune între Parlament și Ombudsman. Astfel, reclamanta nu demonstrează că această greșeală era intenționată. Această apreciere este valabilă deopotrivă pentru greșeala săvârșită de Ombudsman ca urmare a lipsei dovezii privind punerea acestei liste la dispoziția celorlalte DG ale Parlamentului.

- 232 În al patrulea rând, pentru motivele expuse mai sus la punctele 168 și 179, Ombudsmanul nu a săvârșit o greșeală prin faptul că nu a publicat un corrigendum la decizia din 22 octombrie 2007 și a invocat confidențialitatea anumitor documente comunicate de Parlament. Prin urmare, aceste elemente nu pot fi invocate pentru a demonstra o oarecare lipsă de imparțialitate a Ombudsmanului sau coluziune cu Parlamentul.
- 233 În al cincilea rând, reclamanta afirmă că reaua-credință a Ombudsmanului este demonstrată de faptul că a ignorat interpelările sale, pe cele ale doamnei P. și pe cele ale domnului W. și a deschis o nouă anchetă abia după trei ani. Cu toate acestea, nu se poate considera că Ombudsmanul a ignorat respectivele interpelări, din moment ce a deschis o anchetă din proprie inițiativă ca urmare a acestora. În plus, chiar dacă s-ar considera că această anchetă nu a fost deschisă într-un termen rezonabil, această considerație nu este suficientă pentru a dovedi că Ombudsmanul a acționat cu rea-credință.
- 234 În al șaselea rând, reclamanta apreciază că Ombudsmanul știa că decizia de a deschide o nouă anchetă în luna iulie 2010 era sortită eșecului, pentru că știa că Parlamentul distrusese toate datele referitoare la dosarul ei în luna martie 2010. În opinia acesteia, noua anchetă era, așadar, doar o tentativă de disimulare a unei neglijențe vădite săvârșite în desfășurarea primei anchete și ar demonstra lipsa de imparțialitate flagrantă a Ombudsmanului în favoarea Parlamentului.
- 235 Aceste obiecții sunt lipsite de temei. Astfel, pentru motivele redată la punctul 206 și următoarele, reclamanta nu demonstrează nici că Ombudsmanul știa că Parlamentul urma să distrugă în întregime dosarul ei, nici că ancheta din proprie inițiativă a Ombudsmanului era sortită eșecului. În consecință, aceste elemente nu permit să se constate o intenție de a disimula o neglijență vădită sau să se demonstreze lipsă de imparțialitate din partea Ombudsmanului în privința Parlamentului.
- 236 În al șaptelea rând, reclamanta apreciază că Ombudsmanul a acționat cu rea-credință și a încercat să își disimuleze propria greșeală ajungând, în decizia din 31 martie 2011, la concluzia inexistenței unui caz de administrare defectuoasă bazându-se pe afirmațiile Parlamentului și refuzând să consulte din proprie inițiativă celelalte instituții și organe. În această privință, Tribunalul apreciază că, în speță, faptul că Ombudsmanul a acordat în mod eronat credibilitate afirmațiilor Parlamentului nu demonstrează în mod corespunzător cerințelor legale existența unei rele-credințe din partea Ombudsmanului sau intenția acestuia de a disimula propria greșeală. Tot astfel, nu constituie o dovadă a relei-credințe a Ombudsmanului sau a disimulării de către acesta a vreunei greșeli faptul că, în speță, acesta a refuzat să își continue ancheta din proprie inițiativă în urma refuzului reclamantei de a colabora la această anchetă (a se vedea mai sus punctele 153 și următoarele).
- 237 În al optulea rând, reclamanta apreciază că faptul că a primit, cu o săptămână înainte de decizia din 22 octombrie 2007, o scrisoare prin care i se anunțau modalitățile de distrugere a datelor referitoare la dosarul său de candidatură dă impresia că, înaintea acesteia, Parlamentul a avut cunoștința de decizia menționată. Tribunalul apreciază că astfel de speculații nu permit să se stabilească existența unei coluziuni între Parlament și Ombudsman.
- 238 În al nouălea rând, reclamanta afirmă că Ombudsmanul a acționat în mod contradictoriu prin faptul că, pe de o parte, a acceptat cu efect imediat ca EPSO să gestioneze lista de candidați eligibili pe care era inclus numele reclamantei în baza sa de date și, pe de altă parte, a refuzat publicarea listei respective în Jurnalul Oficial, cu argumentul că nu trebuia să se aplice cu efect retroactiv regula în materie de publicare. În această privință, Tribunalul apreciază că reclamanta nu a explicat suficient motivele pentru care considera că acest demers era contradictoriu. În plus și în orice caz, chiar și în cazul în care un astfel de demers s-ar dovedi contradictoriu, el nu este suficient pentru a demonstra existența unei coluziuni între Parlament și Ombudsman.
- 239 În al zecelea rând, reclamanta reiterează obiecțiile referitoare la durata de validitate a listei de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98, și anume, pe de o parte, faptul că a felicitat Parlamentul pentru prelungirea validității acestei liste fără a ține seama de împrejurarea că acesta din urmă nu a

răspuns la cererea sa de prelungire și, pe de altă parte, neanchetarea de către Ombudsman a pretensei discriminări între situația reclamantei și cea a celorlalți candidați admiși la concursul EUR/A/151/98, din care a dedus reaua-credință sau parțialitatea Ombudsmanului. În privința acestor obiecții, trebuie amintit că, pentru motivele redate mai sus la punctele 125 și următoarele, este neîntemeiată afirmația reclamantei potrivit căreia Parlamentul nu i-a răspuns. În plus, în ceea ce privește discriminarea, greșeala săvârșită (a se vedea mai sus punctele 197 și următoarele) nu este suficientă pentru a stabili reaua-credință sau parțialitatea Ombudsmanului.

240 În al unsprezecelea rând, reclamanta apreciază ca fiind deosebit de suspect faptul Ombudsmanul nu comunică scrisoarea pe care a adresat-o Parlamentului la 24 mai 2007 și răspunsul Parlamentului din 31 mai 2007 care se referă la prelungirea termenului de validitate al listei de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98 pe care era preluat numele acesteia. Având în vedere că aceste documente au fost comunicate de Ombudsman în duplică, critica respectivă a rămas fără obiect.

241 Pe de altă parte, reclamanta consideră că constituie un indiciu al relei-credințe a Ombudsmanului și a existenței unei coluziuni între acesta și Parlament faptul că, în decizia din 31 mai 2011, Ombudsmanul a denaturat sensul scrisorii Parlamentului din 6 iunie 2007 atunci când a afirmat că acesta l-a informat despre decizia de prelungire a validității listei de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98.

242 În această privință, este necesar să se observe că scrisoarea din 6 iunie 2007, reprezentantul Parlamentului a precizat că comunicarea reclamantei din 15 mai 2007, prin care aceasta solicita prelungirea validității listei de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98, i-a fost transmisă în vederea furnizării unui răspuns și i-a acordat întreaga atenție. În plus, reprezentantul Parlamentului i-a precizat reclamantei că, la cererea Ombudsmanului și în așteptarea rezultatului examinării dosarului de către acesta, secretarul general al Parlamentului a solicitat serviciilor sale „să inițieze procedura de prelungire [a validității] [respectivei liste de candidați eligibili] până la 31 august 2007”.

243 Pe de altă parte, în decizia din 31 martie 2011, Ombudsmanul a considerat următoarele:

„În ceea ce privește chestiunea dacă Parlamentul ar fi trebuit să furnizeze un răspuns explicit la scrisoarea reclamantei din 15 mai 2007, trebuie amintit că, în această scrisoare, reclamanta solicita Parlamentului să extindă validitatea listei de rezervă în cauză. Ombudsmanul consideră că este evident că buna administrare obligă Parlamentului să răspundă la această scrisoare. O examinare aprofundată a susținerilor din cuprinsul [plângerii] demonstrează însă că a fost transmis un astfel de răspuns. Prin scrisoarea din 6 iunie 2007, Parlamentul a informat-o pe reclamantă că, în urma unei cereri din partea Ombudsmanului, a decis să prelungească durata de validitate a listei de rezervă în cauză până la 31 august 2007. O copie a acestei scrisori a fost trimisă de către reclamantă Ombudsmanului la 8 iunie 2007. Prin urmare, în ceea ce privește acest aspect al cauzei [nu se poate] constata niciun caz de administrare defectuoasă.”

244 Ținând seama de cele expuse mai sus, este evident că scrisoarea Parlamentului din 6 iunie 2007 constituie un răspuns la scrisoarea din 15 mai 2007. Pe de altă parte, trebuie arătat că, în această scrisoare, reclamanta a fost informată despre deschiderea procedurii pentru prelungirea validității listei de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98 până la 31 august 2007. Având în vedere că această inițiativă emana de la secretarul general al Parlamentului, că presupunea acordul acestuia din urmă pentru o astfel de prelungire și că a fost comunicată reclamantei, aceasta din urmă trebuia să înțeleagă că validitatea listei respective avea să fie prelungită până la 31 august 2007. Prin urmare, această scrisoare nu constituie nici un indiciu al relei-credințe a Ombudsmanului, nici un indiciu al existenței unei coluziuni între acesta din urmă și Parlament.

245 În al doisprezecelea rând, reclamanta consideră că faptul că Ombudsmanul a răspuns la scrisorile sale din 19 octombrie 2007 și din 24 ianuarie 2008 la 1 iulie 2008, cu alte cuvinte la puțin timp după ce ea a sesizat, la 6 mai 2008, președinția franceză a Consiliului în legătură cu doleanțele sale în privința Ombudsmanului, constituie un indiciu privind existența unei coluziuni între Ombudsman și Parlament, care ar fi fost interpelat de respectiva președinție franceză. Această obiecție este lipsită de temei. Astfel, în ședință, reclamanta a confirmat că acest fapt nu constituie o dovadă a existenței unei asemenea coluziuni. În plus, răspunsul Ombudsmanului la scrisorile reclamantei la puțin timp după interpellarea Parlamentului, pe care reclamanta o califică numai drept plauzibilă, nu constituie un indiciu al existenței unei coluziuni între Ombudsman și Parlament.

246 În consecință, diferitele elemente invocate de reclamantă, luate în considerare separat sau împreună, nu sunt suficiente pentru a demonstra rea-credință, lipsă de imparțialitate sau o abordare subiectivă din partea Ombudsmanului. De asemenea, diferitele argumente invocate de reclamantă, luate în considerare separat sau împreună, nu sunt suficiente pentru a demonstra existența unei coluziuni între Ombudsman și Parlament.

247 În privința invocării de către reclamantă a unui abuz de putere, trebuie amintit că noțiunea de abuz de putere are un domeniu de aplicare precis în dreptul Uniunii și vizează situația în care o autoritate administrativă își folosește puterile în alt scop decât cel în vederea căruia i-au fost conferite. O decizie nu este afectată de abuz de putere decât dacă rezultă, pe baza unor indicii obiective, pertinente și concordante, că a fost adoptată pentru atingerea altor scopuri decât cele declarate [Hotărârea din 25 iunie 1997, Italia/Comisia, C-285/94, Rec., EU:C:1997:313, punctul 52, și Hotărârea din 12 aprilie 2013, Du Pont de Nemours (France) și alții/Comisia, T-31/07, EU:T:2013:167, punctul 334].

248 Niciunul dintre argumentele invocate de reclamantă mai sus nu permite să se constate, pe baza unor indicii obiective, pertinente și concordante, că Ombudsmanul a adoptat aceste decizii pentru a disimula nelegalități pe care le-ar fi săvârșit și pe cele pe care Parlamentul le-ar fi săvârșit în cadrul gestionării listei de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98.

249 Prin urmare, al treilea motiv invocat de reclamantă trebuie respins în totalitate.

4. Cu privire la nelegalitățile săvârșite ca urmare a încălcării principiilor solitudinii și „bunei administrări”, a termenului rezonabil, a articolelor 14 și 17 din Codul bunei conduite și a articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale

a) Introducere

250 În cadrul celui de al patrulea motiv, reclamanta afirmă că, în anchetele în discuție în speță, Ombudsmanul a încălcat principiile solitudinii și „bunei administrări”, cel al termenul rezonabil, articolele 14 și 17 din Codul bunei conduite și articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale.

251 Obiecțiile invocate de reclamantă în cadrul prezentului motiv, întemeiate pe neglijența Ombudsmanului în anchetele în cauză, pe disimularea erorilor acestuia și pe lipsa verificării confidențialității susținute, se suprapun cu cele invocate în cadrul primelor trei motive. Trebuie, așadar, să se facă trimitere la aprecierea făcută cu privire la aceste obiecții în cadrul examinării acestor motive.

b) Cu privire la termenul rezonabil

252 În ceea ce privește pretinsa încălcare a termenului rezonabil, trebuie amintit că, în temeiul articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale, orice persoană are dreptul de a beneficia, în ce privește problemele sale, de un tratament într-un termen rezonabil din partea instituțiilor și organelor Uniunii. Pe de altă parte, s-a statuat că, atunci când durata unei proceduri nu este prevăzută de o dispoziție a

dreptului Uniunii, caracterul „rezonabil” al termenului necesar instituției pentru adoptarea actului în cauză trebuie apreciat în funcție de totalitatea circumstanțelor proprii fiecărei cauze și în special de miza litigiului pentru persoana interesată, de complexitatea cauzei și de comportamentul părților în speță. Astfel, caracterul rezonabil al unui termen nu poate fi stabilit prin trimiterea la o limită maximă precisă, determinată în mod abstract, ci trebuie apreciată în fiecare caz în parte în funcție de împrejurările cauzei (a se vedea Hotărârea din 16 septembrie 2013, De Nicola/BEI, T-264/11 P, RepFP, EU:T:2013:461, punctul 49 și jurisprudența citată).

- 253 În speță, reclamanta apreciază că Ombudsmanul și-a încălcat obligația care îi revine de a examina un caz într-un termen rezonabil, pe de o parte, prin faptul că a așteptat aproape trei ani după decizia din octombrie 2007 pentru a admite că mai erau necesare anumite clarificări și, pe de altă parte, prin faptul că mai mult de patru ani i-au fost necesari pentru închiderea definitivă a dosarului. În plus, ea impută Ombudsmanului că a răspuns la diferite scrisori într-un termen nerezonabil.
- 254 În privința acestor obiecții, trebuie să se distingă, pe de o parte, perioada cuprinsă între adoptarea deciziei din 22 octombrie 2007 și începerea anchetei din proprie inițiativă a Ombudsmanului, la 29 iunie 2010, în care reclamanta a solicitat Ombudsmanul în mai multe rânduri (denumită în continuare „prima perioadă”), și, pe de altă parte, perioada cuprinsă între începerea anchetei din proprie inițiativă din 29 iunie 2010 și adoptarea deciziei din 31 martie 2011 prin care se finalizează această anchetă (denumită în continuare „a doua perioadă”). Astfel, aprecierea respectării termenului rezonabil de către Ombudsman trebuie să se facă nu în funcție de temeinicia argumentelor invocate de părți în diferite acte, ci în funcție de modul în care s-au desfășurat procedurile care au condus la adoptarea acestora.
- 255 Astfel, prima perioadă nu se raportează la o procedură propriu-zisă, ci la solicitări ale Ombudsmanului de către reclamantă, la care acesta trebuia să răspundă într-un termen rezonabil. În schimb, a doua perioadă se raportează în mod specific la o procedură de anchetă care a condus la o decizie.
- 256 În ceea ce privește prima perioadă, reclamanta a solicitat, la 24 ianuarie 2008, o redeschidere a anchetei pentru motivul că Ombudsmanul nu a răspuns și nu a ținut seama în decizia din 22 octombrie 2007 de elementele cuprinse în scrisoarea acesteia din 19 octombrie 2007. La 1 iulie 2008, Ombudsmanul a răspuns la aceste scrisori respingând cererea de redeschidere a anchetei. Astfel, Ombudsmanul a răspuns după opt, respectiv cinci luni de la trimiterea scrisorilor de către reclamantă, fără ca vreun element special să fi fost invocat pentru a justifica aceste termene în care s-a răspuns. După cum recunoaște Ombudsmanul, aceste termene nu erau rezonabile. Astfel, în lipsa altor elemente, răspunsul dat în speță prin care se respinge cererea de redeschidere a anchetei nu justifica scurgerea unui asemenea termen.
- 257 La 14 iulie 2008, reclamanta a solicitat Ombudsmanului comunicarea anumitor documente care se raportau la publicitatea conferită de înscrierea numelui ei pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98. La 21 iulie 2008, Ombudsmanul răspuns la această scrisoare. Termenul în care s-a furnizat acest răspuns este rezonabil.
- 258 La 1 august 2008, reclamanta a adresat Ombudsmanului o comunicare ca răspuns la scrisoarea acestuia din 21 iulie 2008. La 1 octombrie 2008, Ombudsmanul a răspuns la această comunicare. Acest termen pentru furnizarea răspunsului este rezonabil.
- 259 La 8 octombrie 2008, reclamanta a reacționat la scrisoarea Ombudsmanului din 1 octombrie 2008. Finalul scrisorii reclamantei cuprinde fragmentul de frază „vă interzic să îmi mai scrieți încă o dată”. Având în vedere conținutul acestei scrisori, nu se poate imputa Ombudsmanului că nu i-a răspuns.
- 260 În ceea ce privește răspunsurile la comunicările care provin de la doamna P., reclamanta nu se poate prevala de un eventual termen nerezonabil pentru aceste răspunsuri, din moment ce ea nu era destinatară răspunsurilor respective.

261 În ceea ce privește cea de a doua perioadă, nu se poate considera că termenul care s-a scurs între 29 iunie 2010, data începerii anchetei din proprie inițiativă a Ombudsmanului, și 31 martie 2011, dată la care a fost emisă decizia prin care se pune capăt acestei anchete, era nerezonabil, din moment ce între cele două date s-a scurs mai puțin de un an.

262 În ceea ce privește obiecția făcută de reclamantă Ombudsmanului de a-i fi transmis abia la 3 mai 2007 comentariile Parlamentului pe care le primise la 20 martie 2007, Ombudsmanul observă în mod întemeiat că, în scrisoarea sa din 3 mai 2007, acesta nu s-a limitat să transmită avizul Parlamentului. Ombudsmanul a informat-o, în egală măsură, pe reclamantă cu privire la decizia sa de a iniția o anchetă, ceea ce presupune o analiză. Prin urmare, termenul respectiv nu este nerezonabil.

c) Cu privire la respectarea Codului bune conduite

263 În ceea ce privește invocarea de către reclamantă a unei încălcări a articolelor 14 și 17 din Codul bune conduite, trebuie observat că acest cod nu este un text normativ, ci o rezoluție a Parlamentului European care aduce modificări unui proiect care i-a fost supus de către Ombudsman și prin care se solicită Comisiei să prezinte o propunere legislativă în această privință (a se vedea Hotărârea din 11 mai 2010, PC-Ware Information Technologies/Comisia, T-121/08, Rep., EU:T:2010:183, punctul 90 și jurisprudența citată). În plus, Ombudsmanul a precizat în introducerea la codul menționat că acesta nu este un instrument coercitiv din punct de vedere juridic.

264 Astfel, prin adoptarea Codului bune conduite, Ombudsmanul nu a avut drept obiectiv să edicteze norme prin care să se acorde drepturi particularilor. În consecință, nerespectarea acestora nu este suficientă pentru a se constata o încălcare suficient de gravă a unei norme de drept având ca obiect acordarea de drepturi particularilor care să poată angaja răspunderea Uniunii. Aceste dispoziții pot angaja răspunderea Uniunii numai pentru că dispozițiile codului menționat constituie expresia dreptului fundamental la bună administrare astfel cum este consacrat la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale.

265 În ceea ce privește obiecția adresată de reclamantă Ombudsmanului potrivit căreia acesta a lăsat adesea scrisorile reclamantei fără răspuns și fără confirmare de primire timp de mai multe luni și, prin urmare, că a încălcat articolele 14 și 17 din Codul bune conduite, Tribunalul apreciază că obiecția menționată trebuie respinsă pentru că este lipsită de precizie. Astfel, reclamanta omite să precizeze la care scrisori nu a primit confirmare de primire sau răspuns. Pe de altă parte, în ceea ce privește regula potrivit căreia orice scrisoare adresată unei instituții face obiectul unei confirmări de primire într-un termen de două săptămâni, consacrată la articolul 14 din Codul bune conduite, Tribunalul observă că este vorba despre o simplă regulă de formă neprevăzută în mod expres la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale. Nerespectarea acestei reguli nu poate constitui, așadar, o încălcare suficient de gravă a unei norme de drept având ca obiect acordarea de drepturi particularilor care poate să angajeze răspunderea Uniunii.

266 În privința invocării de către reclamantă a regulii consacrate la articolul 17 din Codul bune conduite potrivit căreia funcționarul va asigura adoptarea unei decizii cu privire la fiecare cerere sau reclamație adresată instituției într-un termen rezonabil, fără întârziere și în orice caz nu mai târziu de două luni de la data primirii acesteia, Tribunalul apreciază că termenul de două luni nu constituie un termen imperativ. Respectarea termenului rezonabil la examinarea unei plângeri, consacrată de Carta drepturilor fundamentale, trebuie să se aprecieze în funcție de împrejurările speței. Or, respectarea principiului termenului rezonabil la examinarea unei plângeri a fost deja analizată mai sus la punctele 252 și următoarele.

267 Pentru considerațiile de mai sus, trebuie să se respingă argumentele reclamantei întemeiate pe articolele 14 și 17 din Codul bune conduite.

d) Cu privire la lipsa de acces la dosar

268 În privința afirmației reclamantei potrivit căreia „atitudinea Ombudsmanului pe întreg parcursul procedurii constituie de asemenea o încălcare a articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale [...] ca urmare a [...] lipsei de acces la dosar, a lipsei de transparentă”, Tribunalul apreciază că reclamanta nu își precizează îndeajuns obiecția. Ea nu expune în ce mod, în speță, Ombudsmanul a încălcat obligația privind accesul la dosar și obligația de transparentă. În consecință, această obiecție trebuie respinsă.

e) Concluzie

269 Ținând seama de considerațiile de mai sus, cu excepția obiecțiilor care se suprapun cu obiecțiile invocate în cadrul motivelor precedente, numai termenul nerezonabil de răspuns la scrisorile vizate la punctul 256 de mai sus poate constitui o greșeală. Având în vedere că reclamanta are dreptul la examinarea într-un termen rezonabil a cererilor sale, nerespectarea termenului respectiv constituie o încălcare suficient de gravă a unei norme de drept având ca obiect acordarea de drepturi particularilor care poate să angajeze răspunderea Uniunii.

D – *Cu privire la prejudiciu și la legătura de cauzalitate*

a) Considerații introductive

270 Reclamanta susține că a suferit un prejudiciu atât material, cât și moral ca urmare a greșelilor săvârșite de Ombudsman.

271 În ceea ce privește prejudiciul material, reclamanta susține, în esență, că din cauza greșelilor săvârșite de Ombudsman ea a pierdut o șansă serioasă de a fi recrutată în calitate de funcționar. În consecință, reclamanta solicită plata „remunerațiilor” începând cu luna iunie 2005 până la 31 martie 2026, respectiv de la data înscrierii numelui său pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98 până la împlinirea vârstei normale de pensionare, inclusiv drepturile la pensie, sau, cel puțin, plata unei părți din această sumă pentru a ține seama de pierderea unei șanse. Pentru evaluarea pierderii unei șanse, reclamanta apreciază că Tribunalul va putea să aplice un coeficient reprezentând pierderea unei șanse de a fi numită, ținând seama în special de faptul că era singurul candidat rămas pe respectiva listă de candidați eligibili. Reclamanta evaluează acest prejudiciu pentru trecut la 559 382,13 euro. Pentru viitor, ea solicită Tribunalului să oblige Ombudsmanul să îi plătească lunar, începând cu luna mai 2011 și până în luna martie 2026, sumele nete care corespund salariilor fixate pentru funcționarii din grupa de funcții AD, începând cu gradul AD 9 treapta 2, al doilea an, ținând seama de cariera normală a unui funcționar cu același grad, la care se adaugă contribuțiile corespunzătoare pentru casa de pensii în favoarea reclamantei, precum și contribuțiile pentru casa de asigurări de sănătate.

272 În ceea ce privește prejudiciul moral, reclamanta apreciază că a suferit un astfel de prejudiciu ca urmare a ambiționării Parlamentului în privința sa și a neglijenței vădite a Ombudsmanului, care ar trebui să protejeze drepturile cetățenilor. Ea consideră că procedura inițiată în fața Ombudsmanului s-a dovedit a fi o pierdere de timp, de energie și de bani. În plus, ea arată că a pierdut orice încredere în acest organ instituit prin tratat pentru a-i acorda asistență din cauza atitudinii acestuia, ceea ce i-ar fi cauzat un prejudiciu moral. Simple scuze nu ar fi de natură să repare prejudiciul de natură psihologică cauzat prin aceste greșeli, iar ancheta din proprie inițiativă a Ombudsmanului nu ar fi permis nicidecum remedierea erorilor săvârșite în decizia din 22 octombrie 2007. Reclamanta evaluează deci prejudiciul moral *ex aequo et bono* la 50 000 de euro. Ombudsmanul contestă fiecare dintre argumentele invocate de reclamantă.

- 273 Pentru a aprecia aceste diferite argumente, trebuie amintit că rezultă dintr-o jurisprudență constantă că răspunderea Uniunii nu poate fi angajată decât dacă reclamanta a suferit efectiv un prejudiciu real și cert (Hotărârea din 27 ianuarie 1982, De Franceschi/Consiliul și Comisia, 51/81, EU:C:1982:20, punctul 9, și Hotărârea din 16 ianuarie 1996, Candiotte/Consiliul, T-108/94, Rec., EU:T:1996:5, punctul 54).
- 274 Îi revine reclamantei obligația să prezinte instanței Uniunii elemente de probă pentru a stabili existența și întinderea unui astfel de prejudiciu (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 mai 1976, Roquette frères/Comisia, 26/74, Rec., EU:C:1976:69, p. 677, punctele 22-24, Hotărârea din 9 ianuarie 1996, Koelman/Comisia, T-575/93, Rec., EU:T:1996:1, punctul 97, și Hotărârea din 28 aprilie 1998, Dorsch Consult/Consiliul și Comisia, T-184/95, Rec., EU:T:1998:74, punctul 60). În plus, s-a statuat că o acțiune în despăgubire nu poate fi respinsă atunci când, chiar dacă subzistă o incertitudine în ceea ce privește evaluarea exactă a prejudiciului, acesta este incontestabil și poate fi evaluat din punct de vedere economic (a se vedea în acest sens Hotărârea Agraz și alții/Comisia, punctul 68 de mai sus, EU:C:2006:708, punctul 42).
- 275 În sfârșit, s-a statuat că, în contextul unei acțiuni în despăgubire, o legătură de cauzalitate este admisă atunci când există o legătură suficient de directă de la cauză la efect între comportamentul imputat instituției și prejudiciul invocat, legătură pentru care sarcina probei îi revine reclamantului. Comportamentul imputat trebuie astfel să fie cauza determinantă a prejudiciului (a se vedea Hotărârea din 18 decembrie 2009, Arizmendi și alții/Consiliul și Comisia, T-440/03, T-121/04, T-171/04, T-208/04, T-365/04 și T-484/04, Rep., EU:T:2009:530, punctul 85 și jurisprudența citată).
- b) Cu privire la prejudiciul material și la legătura de cauzalitate dintre acest prejudiciu și nelegalitățile săvârșite de către Ombudsman
- 276 Mai întâi, este necesar să se respingă cererea reclamantei de obligare a Uniunii să o despăgubească pentru nelegalitățile săvârșite de Ombudsman, în condițiile în care cererea respectivă privește plata întregii remunerații pe care reclamanta ar fi primit-o dacă ar fi fost recrutată începând din iunie 2005, data înscrierii numelui său pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98, până la vârsta normală de pensionare, inclusiv drepturile la pensie.
- 277 Astfel, înscrierea numelui reclamantei pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98 nu îi conferea dreptul de a fi recrutată. Puterea de apreciere de care se bucură instituțiile în materie de recrutare a candidaților admiși la concursuri constituie un obstacol în calea unui astfel de drept. În consecință, prejudiciul suferit ca urmare a unei greșeli care ar afecta înscrierea numelui unei persoane pe lista de candidați eligibili pentru un concurs nu poate să corespundă beneficiului nerealizat ca urmare a pierderii acestui drept (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 februarie 2008, Comisia/Girardot, C-348/06 P, Rep., EU:C:2008:107, punctul 65).
- 278 În consecință, nu se poate considera că nelegalitățile săvârșite de Ombudsman au generat un prejudiciu echivalent cu prejudiciul pe care l-ar fi suferit o persoană care ar fi avut dreptul să fie recrutată.
- 279 Apoi, în ceea ce privește pierderea unei șanse de a fi recrutată invocată de reclamantă, Tribunalul apreciază că, spre deosebire de ceea ce susține Ombudsmanul, această cerere nu este inadmisibilă din cauza unei lipse de precizie.
- 280 Astfel, deși Curtea a recunoscut că este foarte dificil, dacă nu chiar imposibil, să se definească o metodă care să permită să se evalueze cu exactitate șansa de a fi recrutat pentru un post din cadrul unei instituții și, în consecință, să se evalueze prejudiciul ce rezultă din pierderea unei șanse (Hotărârea Comisia/Girardot, punctul 277 de mai sus, EU:C:2008:107, punctul 60), această instanță nu a dedus de aici că o cerere de despăgubire pentru pierderea unei șanse trebuie să fie respinsă din oficiu ca fiind inadmisibilă sau nefondată. În speță, reclamanta a expus o metodă pentru calcularea cu suficientă

precizie a pierderii unei șanse. Astfel, referindu-se la jurisprudența Girardot, ea a solicitat să se aplice un coeficient la valoarea remunerației [pe care ar fi primit-o] dacă ar fi fost recrutată începând cu luna iunie 2005 cu gradul AD 8, treapta 4, și până în anul 2026, ținând seama de o carieră normală a unui funcționar cu același grad, la care se adaugă contribuțiile corespunzătoare pentru casa de pensii și contribuțiile pentru casa de asigurări de sănătate și ținând seama de faptul că era singurul candidat rămas pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98.

- 281 Cu toate acestea, cererea de despăgubire a reclamantei pentru pierderea unei șanse de a fi recrutată trebuie să fie respinsă având în vedere că nu există o legătură suficient de directă între prejudiciul respectiv și nelegalitățile săvârșite de Ombudsman.
- 282 Astfel, deformarea de către Ombudsman a conținutului avizului Parlamentului în decizia din 22 octombrie 2006 (a se vedea punctul 102 de mai sus) nu implică faptul că reclamanta a pierdut o șansă de a fi recrutată. Chiar dacă Ombudsmanul ar fi constatat că Parlamentul nu a indicat în avizul său că lista de candidați eligibili pe care era inclus numele reclamantei a fost pusă la dispoziția altor instituții, organe și organisme ale Uniunii, nu ar fi rezultat de aici nici constatarea de către Ombudsman a unei lipse de comunicare a listei respective către celelalte instituții, organe și organisme ale Uniunii, nici pierderea de către reclamantă a unei șanse de a fi recrutată.
- 283 În ceea ce privește încălcările de către Ombudsman ale obligației sale de diligență, trebuie constatat că, în ceea ce privește pierderea potențială de către reclamantă a unei șanse de a fi recrutată, cauza determinantă a acesteia ar consta în acțiunile Parlamentului, iar nu în cele ale Ombudsmanului. Astfel, reclamanta a pierdut în mod potențial o șansă de a fi recrutată numai în situația în care Parlamentul, pe de o parte, nu a informat DG și celelalte instituții, organe și organisme ale Uniunii în legătură cu menționarea numelui reclamantei pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98 și, pe de altă parte, nu a înscris numele reclamantei pe lista respectivă o durată echivalentă cu cea în care au fost înscrise numele celorlalți candidați admiși la concursul respectiv.
- 284 În cazul în care Ombudsmanul ar fi constatat că Parlamentul și-a încălcat obligația de bună administrare prin faptul că nu a comunicat la timp către DG și către celelalte instituții, organe și organisme ale Uniunii înscrierea numelui reclamantei pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98 și prin faptul că nu a acordat reclamantei o durată de înscriere pe lista de candidați eligibili identică cu cea acordată celorlalți candidați admiși la concurs, Ombudsmanul ar fi trebuit să coopereze cu Parlamentul pentru a găsi o soluție amiabilă în vederea eliminării cazurilor de administrare defectuoasă și pentru a da satisfacție reclamantei. Atunci când nu este posibilă o soluție amiabilă sau când nu se obține rezultatul scontat, Ombudsmanul poate fie să formuleze un comentariu critic, fie să stabilească un raport cuprinzând proiecte de recomandare care poate conduce la un raport special cu recomandări [a se vedea articolul 3 alineatele (5)-(7) din Decizia 94/262 și articolele 6-8 din normele de aplicare].
- 285 După cum a admis reclamanta, niciuna dintre aceste măsuri luate de Ombudsman în privința Parlamentului nu este obligatorie din punct de vedere juridic. Faptul că prin cooperare se poate ajunge la o soluție amiabilă depinde atât de Ombudsman, cât și de Parlament. Or, în lipsa efectului obligatoriu al măsurilor pe care le poate adopta Ombudsmanul în privința Parlamentului, aceste măsuri nu pot fi considerate ca fiind cauza determinantă a prejudiciului care constă în pierderea de către reclamantă a unei șanse de a fi recrutate (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea Arizmendi și alții/Consiliul și Comisia, punctul 275 de mai sus, EU:T:2009:530, punctul 93).
- 286 Această din urmă apreciere nu este repusă în discuție de argumentul reclamantei potrivit căruia Parlamentul a urmat întotdeauna recomandările Ombudsmanului și că un refuz ar fi putut servi drept bază pentru o acțiune în despăgubire împotriva Parlamentului. Astfel, reclamanta nu își dovedește afirmația privind respectarea recomandărilor respective. În plus, chiar dacă acest lucru ar fi dovedit, nu ar conferi o legătură de cauzalitate suficient de directă între nelegalitățile săvârșite de Ombudsman

și pierderea de către reclamantă a unei șanse de a fi recrutată. Pe de altă parte, faptul că un refuz al Parlamentului de a urma aceste recomandări ar putea servi drept bază pentru o acțiune în despăgubire nu face ca aceleași recomandări să devină obligatorii.

287 În sfârșit, în ceea ce privește nerespectarea termenului rezonabil de către Ombudsman (a se vedea punctele 252 și următoarele de mai sus), trebuie constatat că faptul că Ombudsmanul a răspuns cu întârziere la anumite scrisori ale reclamantei nu poate fi cauza determinantă a pierderii de către aceasta a unei șanse de a fi recrutată. Astfel, nu există o legătură suficient de directă între întârzierea constatată la trimiterea răspunsurilor respective și pierderea de către reclamantă a unei șanse de a fi recrutată ca funcționar. Nu se poate prezuma că un răspuns dat într-un termen rezonabil ar avea un conținut diferit și ar fi favorabil reclamantei.

c) Cu privire la prejudiciul moral și la legătura de cauzalitate dintre acest prejudiciu și nelegalitățile săvârșite de Ombudsman

288 Mai întâi, trebuie observat că pretinsa înverșunare a Parlamentului în privința reclamantei nu constituie o nelegalitate săvârșită de Ombudsman, astfel încât din acest motiv nu poate fi acordată nicio despăgubire pentru prejudiciul moral în cadrul prezentei cauze, care privește doar răspunderea Uniunii ca urmare a conduitei Ombudsmanului.

289 În plus, afirmația reclamantei potrivit căreia nelegalitățile săvârșite de Ombudsman „au însemnat o pierdere de bani” ține de prejudiciul material. Cu toate acestea, trebuie să se constate că această afirmație este prea vagă pentru a se putea determina dacă prejudiciul respectiv este real și cert, fiind astfel lipsită de relevanță pentru soluționarea prezentului litigiu.

290 Apoi, în privința aprecierii reclamantei potrivit căreia nelegalitățile săvârșite de Ombudsman i-au creat impresia unei pierderi de timp și de energie și i-au cauzat o pierdere a încrederii în acest organ, trebuie observat că este cert că deformarea conținutului avizului Parlamentului și lipsa de diligență în ceea ce privește obligațiile sale în materie de anchetă în legătură cu decizia din 22 octombrie 2007 au afectat în mod necesar încrederea reclamantei în organismul care a fost instituit pentru a lupta împotriva cazurilor de administrare defectuoasă din partea instituțiilor Uniunii. Tot astfel, în contextul anchetei din proprie inițiativă a Ombudsmanului, lipsa de diligență a acestuia în privința obligațiilor sale de anchetă în legătură cu existența unei discriminări privind durata înscrierii pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98 a numelui reclamantei în raport cu cea a numelor celorlalți candidați admiși la concurs a adus în mod necesar atingere încrederii reclamantei în serviciul Ombudsmanului. Termenul nerezonabil de trimitere a răspunsului la anumite scrisori ale reclamantei prin care se solicita redeschiderea anchetei pentru motivul că decizia din 22 octombrie 2007 era viciată de eroare a agravat această atingere. Erorile menționate au generat, în plus, în mod necesar în persoana reclamantei sentimentul că și-a pierdut timpul și energia denunțând în fața Ombudsmanului cazul de administrare defectuoasă din partea Parlamentului în ceea ce privește înscrierea numelui său pe lista respectivă.

291 Prejudiciul cauzat prin nelegalitățile săvârșite de Ombudsman a fost redus prin unele dintre acțiunile întreprinse de acesta din urmă. Astfel, preluarea eronată a avizului Parlamentului în decizia din 22 octombrie 2007 a fost corectată de către Ombudsman la 29 iunie 2010 (a se vedea punctul 166 de mai sus). Ombudsmanul a prezentat scuze pentru întârzierea cu care a răspuns și pentru erorile săvârșite. În sfârșit, Ombudsmanul a deschis o nouă anchetă din proprie inițiativă.

292 Cu toate acestea, în speță, acțiunile întreprinse de Ombudsman vizate la punctul 291 de mai sus nu sunt suficiente pentru a compensa în întregime prejudiciul moral cauzat ca urmare a nelegalităților săvârșite. Astfel, ancheta din proprie inițiativă a fost deschisă de Ombudsman la mult timp după ce reclamanta a denunțat existența unor erori în decizia din 22 octombrie 2007 și a avut loc abia după intervenția unui membru al Parlamentului. În mod deosebit, în ceea ce privește deformarea

conținutului avizului Parlamentului săvârșită de Ombudsman în decizia menționată, este necesar să se constate că aceasta a fost denunțată de reclamantă în scrisoarea sa din 1 august 2008 și că, într-o primă etapă, Ombudsmanul a omis să corecteze această deformare (a se vedea scrisoarea din 1 octombrie 2008). Abia ca urmare a scrisorii doamnei P. din 1 iunie 2010 și după mai mult de un an și jumătate de la denunțarea de către reclamantă a respectivei deformări, Ombudsmanul, în scrisoarea sa din 29 iunie 2010, a recunoscut eroarea respectivă și a corectat-o. În aceste împrejurări, scuzele prezentate de Ombudsman și corectarea efectuată nu permit compensarea în totalitate a prejudiciului moral suferit de reclamantă care a fost cauzat de această deformare. În plus, ancheta din proprie inițiativă a Ombudsmanului nu a permis repararea în totalitate a prejudiciului moral cauzat de lipsa de diligență a acestuia în cadrul investigațiilor întreprinse ca urmare a plângerii, dat fiind că acesta nu a finalizat ancheta respectivă cu privire la chestiunea transmiterii listei de candidați eligibili pe care era înscris numele reclamantei către DG din cadrul Parlamentului și către celelalte instituții, organe și organisme ale Uniunii. Faptul că reclamanta s-a opus acestei anchete din proprie inițiativă nu pune sub semnul întrebării existența unei pierderi a încrederii de către reclamantă cauzate de lipsa unei anchete diligente din partea Ombudsmanului ca urmare a plângerii. Dimpotrivă, opoziția acesteia la ancheta din proprie inițiativă a Ombudsmanului a fost motivată de respectiva pierdere a încrederii. În sfârșit, scuzele Ombudsmanului nu pot repara în totalitate prejudiciul moral legat de pierderea încrederii de către reclamantă, cauzată de lipsa de diligență a Ombudsmanului în cadrul anchetei efectuate ca urmare a plângerii în ceea ce privește chestiunea duratei înscrierii pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98 a numelui reclamantei și cea a înscrierii numelor celorlalți candidați admiși la concursul menționat pe lista respectivă.

- 293 Nelegalitățile săvârșite de Ombudsman constituie de asemenea cauza determinantă a pierderii de către reclamantă a încrederii în instituția Ombudsmanului și a impresiei că plângerea a însemnat o pierdere de timp și de energie. Există deci o legătură de cauzalitate între nelegalitățile menționate și prejudiciul moral invocat, în sensul jurisprudenței redată la punctul 275 de mai sus.
- 294 În sfârșit, cuantumul prejudiciului moral suferit de reclamantă ca urmare a nelegalităților săvârșite de Ombudsman trebuie evaluat *ex aequo et bono* la 7 000 de euro, ținând seama de împrejurările cauzei.

III – *Cu privire la cererile de măsuri de organizare a procedurii și de cercetare judecătorească și cu privire la invocarea de obiecții noi*

A – *Cu privire la cererile reluate în replică*

- 295 După cum s-a arătat la punctele 46 și următoarele de mai sus, reclamanta a solicitat ca Tribunalul să dispună anumite măsuri de organizare a procedurii și de cercetare judecătorească.
- 296 În primul rând, în ceea ce privește cererea de comunicare a documentelor incluse în dosarul de consultare, trebuie observat că reclamanta a comunicat aceste documente Tribunalului ca urmare acordării accesului la aceste documente în procedura din cauza F-9/12 (a se vedea scrisorile reclamantei din 25 aprilie și din 6 iunie 2012). Președintele Camerei întâi a încuviințat ca aceste documente să fie depuse la dosar, sub rezerva aprecierii admisibilității și a pertinentei documentelor respective (a se vedea deciziile din 23 mai 2012 și din 19 iunie 2012).
- 297 Tribunalul apreciază că comunicarea acestor documente este admisibilă și că este pertinentă pentru soluționarea prezentului litigiu (a se vedea punctele 94 și următoarele de mai sus). Prin urmare, după cum recunoaște reclamanta în scrisoarea din 25 aprilie 2012, cererea de măsuri de organizare a procedurii formulată în replică a rămas fără obiect. Numai partea din documentul „pooling” din 14 mai 2007, a cărei confidențialitate nu a fost înlăturată, face încă obiectul unei cereri de măsură de organizare a procedurii. În această privință, independent de temeinicia menținerii anumitor pasaje din acest document drept confidențiale, Tribunalul apreciază că soluția în prezenta cauză nu necesită accesul la totalitatea acestui document.

- 298 În al doilea rând, a rămas de asemenea fără obiect cererea de comunicare a corespondenței din 24 și din 31 mai 2007 referitoare la prelungirea duratei de validitate a listei de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98, având în vedere că această corespondență a fost anexată la duplică.
- 299 În al treilea rând, în ceea ce privește cererea privind citarea domnului Diamandouros, fost Ombudsman, precum și a agenților Ombudsmanului și ai Parlamentului care s-au ocupat de dosarul reclamantei (a se vedea punctul 46 de mai sus), Tribunalul se consideră suficient de lămurit de înscrisurile depuse în cadrul prezentei cauze pentru a răspunde la diferitele obiecții formulate de reclamantă. Prin urmare, nu este necesară ascultarea persoanelor respective.

B – Cu privire la cererile formulate ulterior duplicii

1. Introducere

- 300 Ulterior duplicii, reclamanta a solicitat la 25 aprilie, la 6 iunie, la 23 octombrie și la 19 decembrie 2012, precum și la 6 noiembrie 2013 să poată depune noi propuneri de probe și noi argumente în susținerea acțiunii formulate. În unele dintre aceste corespondențe, ea a solicitat de asemenea ca Tribunalul să adopte noi măsuri de organizare a procedurii și de cercetare judecătorească.
- 301 Mai precis, în corespondența din 25 aprilie și din 6 iunie 2012, reclamanta a invocat trei noi obiecții.
- 302 În primul rând, reclamanta a apreciat că împrejurarea că o copie a corespondenței din 21 februarie 2006 adresate de către Parlament Consiliului a fost transmisă unui membru al Serviciului juridic al Parlamentului ar confirma faptul că Parlamentul a dorit să o prejudicieze pe reclamantă, după cum aceasta a relatat în plângerea formulată. În opinia ei, faptul de a nu ancheta în legătură cu motivele pentru care o copie a acestei corespondențe a fost adresată unui membru al Serviciului juridic menționat a împiedicat descoperirea adevărului. În plus, ea a arătat că Ombudsmanul nu a solicitat înlăturarea confidențialității acestei corespondențe.
- 303 În al doilea rând, reclamanta a apreciat că din apărarea Parlamentului în cauza F-9/12 reiese că dosarul acesteia a fost distrus nu în martie 2010, ci în iulie 2010, respectiv după deschiderea, la 29 iunie 2010, a anchetei din proprie inițiativă a Ombudsmanului. Ea a dedus de aici că Parlamentul i-a distrus dosarul intenționat.
- 304 În al treilea rând, reclamanta a apreciat ca fiind alarmant faptul că Ombudsmanul și Parlamentul au șters listele de candidați eligibili pentru concursurile nespecializate și specializate de administratori din documentul „pooling” din 14 mai 2007. În opinia ei, noțiunea de confidențialitate a fost interpretată de către Parlament într-un mod foarte parțial, dat fiind că listele de candidați eligibili pentru concursurile destinate candidaților nonfrancofoni nu au fost șterse. Ea este însă convinsă că exista o cerere pentru posturi de administratori.
- 305 În scrisoarea din 23 octombrie 2012, reclamanta a solicitat Tribunalului, cu titlu de măsuri de organizare a procedurii și de cercetare judecătorească, să invite Parlamentul să comunice cererea din 30 iunie 2011 adresată de acesta Ombudsmanului și Ombudsmanul să comunice răspunsul adresat de acesta Parlamentului la 1 iulie 2011, astfel cum au fost înregistrate în registrele privind transmiterea de documente aflate în posesia Ombudsmanului ca urmare a consultării sale din mai 2007 asupra activității Parlamentului.
- 306 La 19 decembrie 2012, reclamanta a prezentat noi probe în susținerea acțiunii, obținute ca urmare a răspunsurilor Parlamentului și ale Consiliului la măsurile de organizare a procedurii adoptate de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-9/12. Pe baza acestor probe, reclamanta a formulat obiecțiile prezentate în continuare.

- 307 În primul rând, reclamanta a repetat afirmația potrivit căreia dosarul său a fost distrus după deschiderea anchetei din proprie inițiativă a Ombudsmanului. În opinia ei, tăcerea acestuia din urmă cu privire la minciuna susținută de Parlament cu privire la distrugerea dosarului de concurs constituia o obstrucționare a adevărului. În plus, ea a susținut că Ombudsmanul nu a anchetat cu privire la distrugerea nelegală a dosarului său de către Parlament.
- 308 În al doilea rând, reclamanta a imputat Ombudsmanului că nu a considerat că Parlamentul a săvârșit un caz de administrare defectuoasă, deși acesta din urmă nu a comunicat nici lista de candidați eligibili în cauză în versiunea din iunie 2005, nici o copie a notelor de afișare a listei respective.
- 309 În al treilea rând, reclamanta a apreciat că nu a fost informată în legătură cu numărul de posturi vacante de administratori generaliști cu gradul A 7 între luna iunie 2005 și luna august 2007 și nici în legătură cu numărul de agenți temporari cu același tip de profil numiți în această perioadă în cadrul instituțiilor, organelor și organismelor Uniunii. Or, în opinia acesteia, o astfel de informație ar permite să se demonstreze că ea avea toate șansele să fie recrutată, aspect pe care l-ar fi putut demonstra o anchetă loială din partea Ombudsmanului. Aceasta solicita, prin urmare, Tribunalului o nouă măsură de organizare a procedurii vizând cunoașterea posturilor vacante de administratori generaliști în cadrul Parlamentului și al Consiliului din 2005 până în august 2007 și numărul de agenți temporari sau contractuali cu profil similar recrutați în această perioadă, precum și naționalitatea persoanelor recrutate.
- 310 În scrisoarea din 19 decembrie 2012, reclamanta a formulat de asemenea o cerere privind noi măsuri de organizare a procedurii, și anume, pe de o parte, să se solicite Consiliului să comunice copii ale corespondenței pe care ea avut-o cu acesta la 9 februarie 2006 și la 23 ianuarie 2007 și, pe de altă parte, să se solicite Consiliului și Parlamentului să comunice o copie a e-mailului pe care Consiliul, prin intermediul doamnei E., l-a adresat Parlamentului în februarie 2006 pentru a cere CV-ul și actul său de candidatură, precum și orice cerere de corespondență eventuală adresată de Consiliu Parlamentului referitoare la reclamantă și cu privire la candidatura acesteia.
- 311 La 6 noiembrie 2013, reclamanta a solicitat să se dispună citarea doamnei O'Reilly, noul Ombudsman, pentru a cunoaște poziția acesteia cu privire la greșelile săvârșite de predecesorul său și a afla în ce măsură și le însușește sau le respinge.

2. Analiză

a) Cu privire la implicarea unui membru al Serviciului juridic al Parlamentului

- 312 În privința afirmației reclamantei potrivit căreia e-mailul din 21 februarie 2006 constituie un început de probă privind opoziția Parlamentului la recrutarea sa, Tribunalul apreciază că, ținând seama de plângere, de decizia din 22 octombrie 2007 și de faptul că reclamanta a luat cunoștință de e-mailul din 21 februarie 2006 după depunerea duplicii, această nouă obiecție este admisibilă.
- 313 În schimb, faptul că un membru al Serviciului juridic al Parlamentului a fost destinatarul unei copii a unui e-mail trimis de un funcționar al Parlamentului la 21 februarie 2006 prin care CV-ul și actul de candidatură al reclamantei erau transmise unui responsabil al Consiliului nu constituie un început de probă privind împrăjarea că Parlamentul a împiedicat orice numire a reclamantei. Astfel, acest fapt nu demonstrează că Parlamentul a avut vreo prejudecată cu privire la candidatura reclamantei. Faptul că un membru al Serviciului juridic a fost destinatarul unei copii a unui document se poate explica prin dorința administrației de a garanta legalitatea procedurilor prin implicarea îndeaproape a Serviciului juridic al instituției în cauză. Această verificare a legalității procedurilor aplicate face parte dintre misiunile legitime ale unui serviciu juridic.

314 Referitor la avizul din 13 martie 2008 privind notificarea unui control prealabil primită de responsabilul cu protecția datelor din cadrul Parlamentului European, invocat de reclamantă, el este lipsit de relevanță în această privință întrucât este un aviz ulterior e-mailului în cauză, iar comunicarea CV-ului și a actului de candidatură al reclamantei către Serviciul juridic al Parlamentului pot fi justificate din perspectiva misiunilor legitime ale acestui serviciu.

315 În sfârșit, în ceea ce privește observația reclamantei potrivit căreia Ombudsmanul nu a solicitat niciodată înlăturarea confidențialității acestui document, Tribunalul apreciază că, întrucât nu s-a menționat motivul pentru care Ombudsmanul ar fi trebuit să solicite respectiva înlăturare a confidențialității, această observație este lipsită de incidență în speță.

b) Cu privire la distrugerea dosarului Parlamentului

316 Reclamanta afirmă că Parlamentul a distrus cu bună știință dosarul său după 29 iunie 2010, data începerii anchetei din proprie inițiativă a Ombudsmanului. Ea își întemeiază afirmația pe schimbul de e-mailuri din 30 iunie și din 1 iulie 2011 dintre Parlament și Ombudsman, pe anexa la memoriul în apărare în prezenta cauză care reia sub formă de listă documentele care fac parte din dosarul Ombudsmanului cu privire la plângere și pe faptul că, în apărarea sa în cauza F-9/12, Parlamentul a arătat că dosarul reclamantei a fost distrus în iulie 2010.

317 În această privință, trebuie observat că Ombudsmanul a comunicat e-mailurile din 30 iunie și din 1 iulie 2011, astfel încât cererea de măsură de organizare a procedurii formulată în acest scop a rămas fără obiect .

318 În plus, Ombudsmanul a precizat în prezenta cauză că Parlamentul a distrus dosarul reclamantei în martie 2010, respectiv înainte de începerea anchetei sale din proprie inițiativă.

319 În observațiile referitoare la măsuri de organizare a procedurii în cauza F-9/12, Parlamentul a arătat că a săvârșit o eroare la precizarea datei de distrugere a dosarului reclamantei. El a rectificat această dată și a confirmat că dosarul reclamantei a fost distrus în martie 2010.

320 În plus, contrar afirmațiilor reclamantei, din e-mailurile din 30 iunie și din 1 iulie 2011 nu reiese că, la aceste date, Parlamentul era încă în posesia dosarului reclamantei. Dimpotrivă, în e-mailul din 30 iunie 2011, după ce a relatat că dosarul reclamantei a fost distrus, reprezentantul Parlamentului solicită o copie a înscrisurilor dosarului Ombudsmanului corespunzătoare înscrisurilor din dosarul Parlamentului de pe care Ombudsmanul a primit o copie cu ocazia consultării efectuate.

321 În sfârșit, deși în lista de documente care fac parte din dosarul Ombudsmanului referitor la plângere, trimiterea la „Documente confidențiale obținute în cadrul consultării dosarului” este atestată cronologic între 1 iunie și 10 iunie 2010, acest fapt nu demonstrează că Parlamentul nu distrusese documentele respective în martie 2010. Astfel, din cuprinsul notei la dosar din 10 iunie 2010 reiese că exista un interval de timp între momentul la care Ombudsmanul intra în posesia acestor documente ca urmare a consultării dosarelor Parlamentului și înregistrarea lor în dosarul Ombudsmanului.

322 Ținând seama de cele de mai sus, reclamanta nu demonstrează că dosarul său a fost distrus de Parlament după începerea anchetei din proprie inițiativă a Ombudsmanului. În plus, pentru motivele redată la punctele 209 și următoarele de mai sus, Ombudsmanul nu a săvârșit o greșală prin faptul că nu a anchetat cu privire la distrugerea dosarului reclamantei de către Parlament.

c) Cu privire la posturile vacante în perioada 2005-2007

- 323 În scopul de a dovedi că ar fi avut toate șansele să fie recrutată între iunie 2005 și august 2007 dacă Parlamentul nu s-ar fi opus numirii sale, reclamanta solicită comunicarea listei de posturi vacante de administratori generaliști cu gradul A 7 între iunie 2005 și august 2007 și numărul de agenți temporari cu profilul reclamantei numiți în această perioadă, precum și naționalitatea persoanelor recrutate.
- 324 Tribunalul apreciază că nu este necesar să se dea curs acestei solicitări, având în vedere că Ombudsmanul nu a considerat că reclamanta era lipsită de orice șansă de a fi recrutată. Într-adevăr, în cazul în care Ombudsmanul ar fi considerat că reclamanta nu avea nicio șansă de a fi recrutată, acesta nu ar fi desfășurat o anchetă privind difuzarea informației referitoare la înscrierea numelui reclamantei pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98.

d) Cu privire la omisiunile din documentul „pooling” din 14 mai 2007

- 325 Documentul „pooling” din 14 mai 2007 cuprinde informații ale Parlamentului și ale altor instituții ale Uniunii. Informațiile care au fost menținute confidențiale în versiunea transmisă de Ombudsman Tribunalului au fost menținute astfel de către Parlament și privesc alte instituții ale Uniunii. Contrar afirmațiilor reclamantei, omiterea datelor nu este nici alarmantă, nici nu constituie o interpretare parțială a confidențialității de către Parlament. Astfel, nu este de competența Parlamentului să divulge datele altor instituții fără aprobarea acestora.
- 326 În plus și în orice caz, chestiunea dacă existau alte posturi disponibile pentru administratorii de limbă franceză nu reiese din documentul „pooling” din 14 mai 2007, după cum pare să prezume reclamanta. Astfel, această listă menționează persoanele ale căror nume figurează pe listele de candidați eligibili, dar nu precizează dacă au existat posturi vacante în cadrul instituțiilor.
- 327 Având în vedere aceste elemente, trebuie respinse obiecțiile formulate de reclamantă în scrisorile din 25 aprilie și din 6 iunie 2012 cu privire la confidențialitatea anumitor părți din documentul „pooling” din 14 mai 2007.

e) Cu privire la necomunicarea de către Parlament a listei de candidați eligibili în cauză în versiunea din iunie 2005 și a notelor de final al afișării

- 328 În ceea ce privește afirmația potrivit căreia lista de candidați eligibili pe care era inclus numele reclamantei nu ar fi fost niciodată întocmită, trebuie observat că, în scrisoarea din 19 mai 2005, secretarul general al Parlamentului a informat-o pe reclamantă că numele ei era inclus de acum înainte pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98. În plus, reclamanta a comunicat ea însăși în prezenta procedură o copie a deciziei directorului general al personalului Parlamentului din 17 mai 2005 prin care se constata că numele reclamantei era inclus pe lista respectivă. Rezultă că s-a stabilit corespunzător cerințelor legale că Parlamentul a dovedit într-adevăr existența acestei liste.
- 329 În ceea ce privește obiecția potrivit căreia Ombudsmanul a omis să constate un caz de administrare defectuoasă din partea Parlamentului ca urmare a incapacității acestuia de a comunica o copie a notelor de afișare a listei de candidați eligibili pe care era inclus numele reclamantei, trebuie constatat că este vorba despre o obiecție nouă care nu constituie dezvoltarea unei obiecții existente sau care este întemeiată pe un fapt nou. Prin urmare, această obiecție este inadmisibilă. În măsura în care obiecția reclamantei trebuie înțeleasă ca privind lipsa verificării existenței notelor de final al afișării, este necesar să se facă trimitere la aprecierea redată la punctele 97 și următoarele de mai sus.

f) Cu privire la cererea de comunicare a e-mailului trimis de doamna E

- 330 Reclamanta solicită comunicarea e-mailului doamnei E. la care Parlamentul a răspuns la 21 iunie 2006 pentru motivul că respectivul e-mail conține informații care confirmă netransmiterea listei de candidați eligibili în cauză de către Parlament. Ea apreciază, în esență, că acest e-mail ar permite în mod potențial să se demonstreze că Consiliul ar fi fost pus la curent în legătură cu candidatura reclamantei de ea însăși, iar nu prin transmiterea listei respective de către Parlament.
- 331 În această privință, trebuie amintit că din e-mailul din 21 februarie 2006 rezultă că un agent al Parlamentului transmite CV-ul și actul de candidatură al reclamantei către doamna E., un agent al Consiliului, la cererea acesteia. Mesajul electronic din 21 februarie 2006 făcea parte dintre documentele incluse în „dosarele” pregătite pentru consultarea efectuată de Ombudsman (a se vedea punctul 93 de mai sus și scrisoarea reclamantei din 6 iunie 2012). În decizia din 22 octombrie 2007, Ombudsmanul a precizat că consultarea efectuată a confirmat că CV-ul reclamantei a fost trimis „serviciului” care solicita informații cu privire la persoana acesteia, și anume Consiliul.
- 332 Cu toate acestea, nu s-a demonstrat în mod corespunzător în prezenta cauză că Ombudsmanul nu a putut dovedi afirmațiile cuprinse în decizia din 22 octombrie 2007 în ceea ce privește informarea adecvată a celorlalte instituții, organe și organisme ale Uniunii despre menționarea numelui reclamantei pe lista de candidați eligibili din cadrul concursului EUR/A/151/98 încă de la înscrierea pe lista respectivă. Mesajul electronic din 21 februarie 2006 nu infirmă această concluzie. Comunicarea documentului solicitat nu este deci necesară în speță.
- 333 Pe de altă parte, cererea de comunicare a scrisorilor din 9 februarie 2006 și din 23 ianuarie 2007 privește aceeași chestiune. În consecință, pentru motivele redate la punctul 332 de mai sus, nu trebuie să se încuviințeze cererea reclamantei.

g) Cu privire la cererea privind citarea doamnei O'Reilly

- 334 Cererea privind adoptarea unei măsuri de cercetare judecătorească constând în dispunerea citării doamnei O'Reilly trebuie respinsă. Astfel, Tribunalul consideră că înscrierile depuse în prezenta cauză sunt suficiente pentru a aprecia temeinicia acțiunii reclamantei.

Concluzie

- 335 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, prezenta acțiune trebuie să fie admisă în parte.
- 336 Astfel, atât în cadrul anchetei deschise ca urmare a plângerii reclamantei care a condus la adoptarea deciziei din 22 octombrie 2007, cât și în cadrul anchetei din proprie inițiativă care a condus la adoptarea deciziei din 31 martie 2011, Ombudsmanul a săvârșit nelegalități. Aceste nelegalități, care constau în deformarea unui fapt, într-o lipsă de diligență privind anumite obligații în materie de anchetă și în nerespectarea termenului rezonabil, sunt suficient de grave pentru a putea angaja răspunderea Uniunii. Acestea nu au cauzat prejudiciul material invocat de reclamantă, ci un prejudiciu moral care a fost evaluat *ex aequo et bono* la 7 000 de euro.
- 337 Se respinge în rest acțiunea formulată de reclamantă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 338 În aplicarea articolului 87 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, Tribunalul poate să repartizeze cheltuielile de judecată dacă părțile cad în pretenții cu privire la unul sau la mai multe capete de cerere.

339 În speță, atât Ombudsmanul, cât și reclamanta au căzut în pretenții cu privire la unul sau la mai multe capete de cerere. În consecință, se impune obligarea reclamantei să suporte jumătate din propriile cheltuieli de judecată și jumătate din cele ale Ombudsmanului și obligarea acestuia să suporte jumătate din propriile cheltuieli de judecată și jumătate din cele ale reclamantei.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a patra)

declară și hotărăște:

- 1) **Obligă Ombudsmanul European la plata unei despăgubiri de 7 000 de euro către doamna Claire Staelen.**
- 2) **Respinge în rest acțiunea.**
- 3) **Ombudsmanul suportă jumătate din propriile cheltuieli de judecată, precum și jumătate din cele efectuate de doamna Staelen.**
- 4) **Doamna Staelen suportă jumătate din propriile cheltuieli de judecată, precum și jumătate din cele efectuate de Ombudsman.**

Prek

Labucka

Kreuschitz

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 29 aprilie 2015.

Semnături

Cuprins

Istoricul cauzei	1
I – Cu privire la situația de fapt anterioară plângerii adresate Ombudsmanului	1
II – Cu privire la plângerea adresată Ombudsmanului	3
III – Cu privire la ancheta din proprie inițiativă a Ombudsmanului	4
Procedura și concluziile părților	7
În drept	8
I – Cu privire la admisibilitate	8
II – Cu privire la fond	9
A – Introducere	9
B – Cu privire la jurisprudența în materia angajării răspunderii extracontractuale a Uniunii	10
C – Cu privire la nelegalitățile invocate	11
1. Cu privire la nelegalitățile care intră sub incidența încălcării articolului 3 alineatul (1) din Decizia 94/262, a articolelor 5 și 9.2 din normele de aplicare și a principiilor solicitudinii și buneii administrări	11
a) Observații introductive	11
b) Cu privire la nelegalitățile care țin de încălcarea articolului 3 alineatul (1) din Decizia 94/262, a articolelor 5 și 9.2 din normele de aplicare și a principiilor solicitudinii și buneii administrări în cadrul anchetelor privind decizia din 22 octombrie 2007	14
– Introducere	14
– Cu privire la existența nelegalităților	14
– Cu privire la existența unei încălcări suficient de grave	22
– Concluzie	23
c) Cu privire la nelegalitățile care țin de încălcări ale articolului 3 alineatul (1) din Decizia 94/262, ale articolelor 5 și 9.2 din normele de aplicare și ale principiilor solicitudinii și buneii administrări în legătură cu decizia din 31 martie 2011	23
d) Concluzie	25
2. Cu privire la nelegalitățile care țin de erori vădite de apreciere	25
Introducere	25
Cu privire la citarea avizului Parlamentului în decizia din 22 octombrie 2007	25

Cu privire la rectificarea deciziei din 22 octombrie 2007	25
Cu privire la punerea listei de candidați eligibili la dispoziția celorlalte instituții.....	26
Cu privire la punctul 2.2 din decizia din 22 octombrie 2007	29
Cu privire la durata de validitate a listei de candidați eligibili	29
Cu privire la distrugerea dosarului reclamantei	32
Cu privire la răspunsul la scrisoarea din 15 mai 2007.....	34
Cu privire la lipsa unei anchete vizând opoziția Parlamentului la numirea sa.....	34
Concluzie	34
3. Cu privire la nelegalitățile săvârșite ca urmare a lipsei de imparțialitate, de obiectivitate și de independență, precum și a relei-credințe a Ombudsmanului și a unui abuz de putere.....	35
4. Cu privire la nelegalitățile săvârșite ca urmare a încălcării principiilor sollicitudinii și „bunei administrări”, a termenului rezonabil, a articolelor 14 și 17 din Codul bunei conduite și a articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale	38
a) Introducere.....	38
b) Cu privire la termenul rezonabil.....	38
c) Cu privire la respectarea Codului bunei conduite	40
d) Cu privire la lipsa de acces la dosar	41
e) Concluzie	41
D – Cu privire la prejudiciu și la legătura de cauzalitate	41
a) Considerații introductive	41
b) Cu privire la prejudiciul material și la legătura de cauzalitate dintre acest prejudiciu și nelegalitățile săvârșite de către Ombudsman	42
c) Cu privire la prejudiciul moral și la legătura de cauzalitate dintre acest prejudiciu și nelegalitățile săvârșite de Ombudsman.....	44
III – Cu privire la cererile de măsuri de organizare a procedurii și de cercetare judecătorească și cu privire la invocarea de obiecții noi	45
A – Cu privire la cererile reluate în replică	45
B – Cu privire la cererile formulate ulterior duplicii	46
1. Introducere	46
2. Analiză	47
a) Cu privire la implicarea unui membru al Serviciului juridic al Parlamentului.....	47

b) Cu privire la distrugerea dosarului Parlamentului	48
c) Cu privire la posturile vacante în perioada 2005-2007	49
d) Cu privire la omisiunile din documentul „pooling” din 14 mai 2007	49
e) Cu privire la necomunicarea de către Parlament a listei de candidați eligibili în cauză în versiunea din iunie 2005 și a notelor de final al afișării	49
f) Cu privire la cererea de comunicare a e-mailului trimis de doamna E	50
g) Cu privire la cererea privind citarea doamnei O’Reilly	50
Concluzie	50
Cu privire la cheltuielile de judecată	50